

1989/90.
- 1993/94.

INTERNI KONCERT UČENIKA ŠKOLE

Dvorava škole

ponedjeljak, 17.04.89. u 19 h

Program

1. PRALJAK: Varijacija na švicarsku temu - Jurić Arambašić Krunoslav, git. II r.
2. E. ULAGA: Medvjed u Zoo vrtu - Ivana Raić, III razr. klavir
3. I. ZAJC: Mazurka - Lucija Kuharić, III razr. klavir
4. M. GUILLIANI: Capriccio - Mirela Komlenić, IV razr. gitara
5. R. BUTINA: Spomin na tebe - Darija Jurić, III razr. harm.
6. M. BERTA: Jeka u planini - Valerija Kojadinović, IV razr. harm.
Humaan Adrijan, V razr.
7. L. BOCCHERINI: Menuet, trio gib. - Šašić Marko, VI razr.
Jurić Marijan, IV razr.
8. Ph. E. BACH: Selfeggiotto - Marija Čopčić, III razr. klavir
9. G. F. HANDEL: sonata E dur II st. - Philips Hrvoje, IV razr. violina
10. M. GUILLIANNI: Koncertna poloneza - Mirela Komlenić, IV razr. gitara
Katarina Maričić, VI razr. gitara
11. R. STRAUSS: Bečka krv - Sonja Blašković, III razr. harm.
12. MERTZ: Capriccio - Palka Nenad, V razr. gitara
13. S. MAJKAPAR: Varijacija na rusku temu - Kristina Madžarac, IV razr. klavir
14. MARTINEZ: Trio gitara - Bižić Dalia, IV razr.
Gavrić Renata, IV razr.
Galović Nikolina, IV razr.
15. J. HAYDN: Serenada klavir 4. ručno - Marija Periškić, IV razr.
Kristina Madžarac, IV razr.
16. A. VIVALDI: Koncert a mol I st. - Philips Davor, IV razr. violina
17. D. AGUADO: Allegro - Katarina Maričić, VI razr. gitara
18. R. STRAUSS: Proljetni zvuci - Domagoj Pavić, IV razr. klavir
19. L. v. BEETHOVEN: Za Elizu - Zrinka Pavić, V razr. klavir
20. F. SCHUBERT: Empromptus - Ivana Domaćinović, VII razr. klavir
21. B. BJELINSKI: Melodija. Postludium - Tomić Ines Ana, V razr. violina

33. MUZIČKA SMOTRA DJECE I OMLADINE HRVATSKE
SUSRET TAMBURAŠKIH ORKESTARA
DJECE I OMLADINE HRVATSKE
SLAVONSKA POŽEGA
DVORANA DOMA JNA

petak, 11. svibnja 1990. u 19.00 sati
subota, 12. svibnja 1990. u 11.00 sati
subota, 12. svibnja 1990. u 17.00 sati

ORGANIZATORI:

Kulturno prosvjetni sabor Hrvatske
Zavod za unapređivanje odgoja i obrazovanja Hrvatske
Kulturno prosvjetna zajednica Slavonske Požege
CUO »Zvonko Brkić« Slavonska Požega

Odbor Susreta
Damir Bačić
Zvonimir Fridrich
Vladimir Kranjčević
Vjekoslav Mikecin
Stjepan Novačić
Ivan Peić
Zlatan Sindičić
Veljko Škorvaga
Hrvoje Vrgoč
Antun Zibar

Stručna komisija
Predsjednik:
Julije Njikoš, skladatelj
Članovi:
Rajko Ećimović, pedagog
Ivan Furić, dirigent
Adalbert Marković, skladatelj
Sava Vukosavljev, skladatelj
Stručna komisija izvršit će izbor tamburaških orkestara za sudjelovanje na XV FTGJ u Osijeku 1991. godine.

Za sudjelovanje na Susretu orkestrima će biti uručene diplome, a dirigentima priznanja.

Voditelj programa: Ljubo Jelčić

Dvorana Doma JNA

Petak, 11. svibnja 1990. u 19.00 sati

**SVEČANO OTVARANJE
HIMNE**

Izvode: PTO grada OMŠ »Krešimir Baranović«, Sl. Požega
Djevojački zbor CUO »Zvonko Brkić«, Sl. Požega
Dirigent: Veljko Škorvaga

Pozdravne riječi Zvonimira Fridricha, predsjednika Komiteta za društvene djelatnosti
općine Slavonska Požega

Prigodne riječi predstavnika organizatora

I KONCERT

1. Pionirski tamburaški orkestar grada OMŠ »Krešimir Baranović«, Slavonska Požega

Dirigent: Veljko Škorvaga
Zvonimir Bradić: ZLATNI DANCI — Prva tuga — Sanjarenje — U igri
Emil Cossetto: KOLO
Božo Potočnik: KAD SE SLEGNU VODE NA LIVADE, pjesma na stihove Anto Gardaša
Izvode: Djevojački zbor CUO »Z. Brkić« i TO

2. Tamburaški orkestar KUD »Ivan Goran Kovačić«, Sisak

Dirigent: Marija Dokman
Sava Vukosavljev: MALI KONJANIK
Roko Šimunaci: SAVICA, koračnica
Tihomil Vidošić: TRI DJEVOJKE PROSO ŽELE
Izvode: Ženska grupa GORANKE i TO

3. Pionirski tamburaški orkestar OŠ »Ivana Brlić-Mažuranić«, Slavonski Brod

Dirigent: Josip Gregurić
Boris Krnic: PRIČA
Boris Krnic: PJESMA I PLES
Josip Andrić: KOLO NA LEDINI

4. Pionirski tamburaški orkestar OŠ »Braća Jovanović«, Tenja

Dirigent: Josip Kolarić
Boris Krnic: PJESMA I PLES
Dragutin Hruza: TAMBURAŠKI SASTANAK — Glazbena slika
Josip Andrić: KOLO U ŠLJIVIKU

5. Pionirski tamburaški orkestar KUD »PIK Dakovo«

Dirigent: Nenad Seletković
Sava Vukosavljev: ZIMSKE RADOSTI
Josip Andrić: ŽETELAČKO KOLO
Sava Vukosavljev: FIJAKERIST, pjesma na stihove Velje Subotića
Pjeva: Mato Pavić uz TO

6. **Pionirski tamburaški orkestar OMŠ »Josip Runjanin«, Vinkovci**
Dirigent: Đuro Zarić
Julije Njikoš: ŠOKAČKA PREDIGRA
Josip Canić: PJESMA BEZ RIJEČI
Boris Krnic: ANDANTE CANTABILE — II stavak iz KONCERTA ZA KLAVIR I TO u G duru
Klavir solo: Kristina Madžarac

Dvorana Doma JNA

Subota, 12. svibnja 1990. u 11.00 sati

II KONCERT

1. **Tamburaški orkestar OŠ »Matija Gubec«, Rečica**
Dirigent: Josip Vušir i Đurđa Rukavina
Julije Njikoš: ŠOKAČKA PREDIGRA
Ivan Ocvirk: IDILA
Julije Njikoš: VELIKO SRCE DOMOVINA IMA, pjesma na stihove Zlatka Crneca
Izvodi: Vokalni ansambl »M. Gubec« uz tamburaški orkestar
2. **Tamburaški orkestar OŠ »August Harambašić«, Donji Miholjac**
Dirigent: Muhamed Zubčević
Ivica Kaliman: PJESMA ZA SAN
Julije Njikoš: PODRAVAC, koračnica
Ivica Kaliman: U VLAKU
3. **Omladinski tamburaški orkestar KUD »Željezničar, Rijeka**
Dirigent: Ivica Kaliman
Boris Krnic: PJESMA I PLES
Vilim Gustav Brož: NARODNO KOLO
Ivica Kaliman: SERENADA BRIBIRU, pjesma na stihove Željke Stilinović
Izvode: Vokalna grupa PUTOKAZI uz tamburaški orkestar
4. **Tamburaški orkestar AKUD »Dragutin Domjanić«, Adamovec**
Dirigent: Josip Pustički
Đuro Prejac: PRVO CVIJEĆE
Zlatko Potočnik: PODRAVSKA JESEN
Tihomil Vidošić: POLKA JANKA

5. **Tamburaški orkestar Odjeljenja za OGO pri OŠ »Branko Jambrešić-Zriko«, Koprivnica**
Dirigent: Krešimir Lukačić
Josip Canić: PJESMA BEZ RIJEČI
Sava Vukosavljev: ROMANCA
Tihomil Vidošić: TANAC

6. **Pionirski tamburaški orkestar RKUD »Vilko Jurec« — VARTEKS, Varaždin**
Dirigent: Dragutin Koren
Tomislav Uhlik: MALA SUITA — Tanec — Iskanje — Crni panji — Metuli
Josip Andrić: KOLO NA RASKRŠĆU
Julije Njikoš: VELIKO SRCE DOMOVINA IMA, pjesma na stihove Zlatka Crneca
Pjeva: Izabela Šafran

Dvorana Doma JNA

Subota, 12. svibnja 1990. u 17.00 sati

III KONCERT

1. **Djevojački tamburaški orkestar »Latice« KUD Slovenski dom »Triglav«, Karlovac**
Dirigent: Mihajlo Šepa
Aleksandar Radivojević: PJESMA I PLES, praizvedba
Julije Njikoš: PJESMA BEZ RIJEČI
Emil Adamić: KONCERTNO KOLO br. 1
2. **Tamburaški orkestar Ženskog đakčkog doma, Dubrovnik**
Dirigent: Đeni Halilović — Ramčić
Boris Krnic: KONCERT ZA KLAVIR I TAMBURAŠKI ORKESTAR U G duru
Allegro quasi vivace — Andante cantabile — Vivace —
Klavir solo: Sandra Molnar
Julije Njikoš: PALA ROSA SVUDA PO SOKAKU, pjesma na stihove Dr. Pavla Blažeka
Pjeva: Olgica Sardelić
3. **Pionirski tamburaški orkestar OMŠ »Albert Štriga«, Križevci**
Dirigent: Stjepan Fortuna
Julije Njikoš: SLAVONSKA RAPSODIJA
Boris Krnic: HRVATSKO NARODNO KOLO — Koncertni ples
Nikica Kalogjera: PRIMAŠI, pjesma na stihove dr. Pavla Blažeka
Pjeva: Iva Radat

4. Mladi tamburaški orkestar TD »Ferdo Livadić«, Samobor

Dirigent: Željko Bradić

Josip Kaplan: PJESMA I PLES br. 2 — »Kamen se bjelasa«

Janko Gregorc: SLOVENSKI PLES za flautu i TO

Flaute: Petra Hunjec, Davorka Hunjec, Ivana Norošić

Željko Bradić: KARNEVALSKI ZVUCI

Posebni program

5. Tamburaški orkestar CUO »Zvonko Brkić«, Slavenska Požega

Dirigent: Veljko Škorvaga

Berislav Šipuš: MAU — MAU

Radoslav Graić (Julije Njikoš): PANONSKA NOĆ, pjesma na stihove Ivana Boždara

Pjeva: Krešimir Milinković uz TO

Zvonko Špišić: SUZA ZA ZAGORSKE BREGE, pjesma na stihove Ane Bešenić

Pjeva: Toni Marinić uz TO

Božo Potočnik: BEČARSKI NOKTURNO, pjesma na stihove Tita Bilopavlovića

Izvode: Krešimir Milinković i Muški vokalni ansambl

»Požežani« uz TO

Podjela diploma i priznanja za sudjelovanje na 33. muzičkoj smotri djece i omladine

Hrvatske — Susretu tamburaških orkestara djece i omladine Hrvatske

Završna riječ predstavnika Kulturno prosvjetnog sabora Hrvatske

Susretom se obilježava:

80 godišnjica života Josipa Kaplana

90 godišnjica rođenja Borisa Krnica

Pokrovitelj: IP »Školska knjiga«

Izdavač: IP »Školska knjiga«

Sponzor: RO »Josip Kraš, Zagreb

Za izdavača: dr Antun Zibar

Urednik: Zlatan Sindičić

Naklada: 1000 primjeraka

Tisak: »Grafocentar« Zagreb

GLAZBENA IZDANJA IP »ŠKOLSKA KNJIGA«

ZAGREB, Masarykova 28

Manasteriotti: MUŽIČKI ODGOJ NA POČETNOM STUPNJU

43,00 d

Goran-Marić: ZAPJEVAJMO SLOŽNO SVI, zbirka pjesama i igara za djecu predškolske dobi (priručnik za odgajatelje)

36,00 d

Njirić i drugi: GLAZBENA KULTURA U I. II. i III. RAZREDU OSNOVNE ŠKOLE, priručnik za nastavnike

9,00 d

Ećimović-Kršak: RADOST U GLAZBI, priručnik za nastavnike

23,00 d

Reich: LJESTVICAR

24,00 d

Požgaj: METODIKA NASTAVE GLAZBENE KULTURE U OSNOVNOJ ŠKOLI

56,00 d

Kršek-Sedlar-Spevec: MI SVIRAMO, priručnik za nastavnike glazbenog odgoja

21,00 d

Lhotka-Kalinski: UMJETNOST PJEVANJA

34,00 d

Prek-Završki: TEORIJA GLAZBE, udžbenik za muzičke škole

26,00 d

Duga: IZBOR SKLADBI ZA GITARU 1, priručnik za učenike od I-III. r. osnovne muzičke škole

31,00 d

Duga: IZBOR SKLADBI ZA GITARU 2, priručnik za učenike IV-VI. razreda osnovne muzičke škole

31,20 d

Šegula-Peručić: SKOLA ZA GITARU 1, udžbenik za I. razred osnovne muzičke škole

Duga: SKOLA ZA GITARU 2, udžbenik za II. razred osnovne muzičke škole

26,00 d

Duga: SKOLA ZA GITARU 3 i 4, udžbenik za III. i IV. razred osnovne muzičke škole

39,00 d

Duga: SKOLA ZA GITARU 5 i 6, udžbenik za V. i VI. r. osnovne muzičke škole — UPRAVO IZAŠLO

46,80 d

Lazarin: SOLFEGGIO, udžbenik za 1. i 2. razred osnovne muzičke škole — NOVO (u pripremi)

Zorić: KLAVIRSKE SKLADBE XX. STOLJEĆA, priručnik za učenike — NOVO (u pripremi)

Vrhovski: ETUDE ZA HARMONIKU 1

35,10 d

Vrhovski: ETUDE ZA HARMONIKU 2

35,10 d

Zorić: ABECEDA KLAVIRA 1

91,00 d

Zorić: ABECEDA KLAVIRA 2

27,30 d

Vrhovski: NARODNE PJESME ZA GLASOVIR	11,70 d
Vrhovski: NARODNI NAPJEVI ZA MLADE VIOLINISTE	11,70 d
Rakijaš: OSNOVE MUZIČKE KULTURE	89,00 d
Reich: SUSRETI SA SUVREMENIM KOMPOZITORIMA JUGOSLAVIJE	50,70 d
Marković: 555 IZABRANIH TEMA ZA SOLFEGGIO , priručnik za učenike muzičkih škola	46,80 d
Marković: 222 IZABRANE TEME ZA SOLFEGGIO , priručnik za učenike muzičkih škola	26,00 d
Bradić: PJEVAJMO UZ TAMBURE — Izbor skladbi za dječji pjevački zbor i tamburaški orkestar — priručnik za nastavnike	29,00 d
Dolenec: UČIMO SVIRATI BLOK FLAUTU 1 , priručnik za osnovne i osnovne muzičke škole	18,20 d

Sva naša izdanja možete nabavati u svim većim knjižarama u SFRJ, u knjižarama »Školske knjige« u Zagrebu (Masarykova 28 i Bogovićeve 1a) i Beogradu (Studentski trg 6), ili narudžbom na adresu: Odjel direktne prodaje, ŠKOLSKA KNJIGA Zagreb, Masarykova 28, tel. 429-111/25.

41001 ZAGREB, MASARYKOVA 28 — Telefon:
429-111 p.p. 1039 — Žiro račun: 30105-603-10537
— Telex: 21894 YU SKK ZG

ŠKOLSKA KNJIGA je jedan od najvećih jugoslavenskih izdavača za sve stupnjeve obrazovanja.

Izdavački program obuhvaća:

- udžbenike za sve škole od predškolskog do visokoškolskog obrazovanja, kao i za sve oblike permanentnog obrazovanja
- priručnike
- didaktički materijal
- slikovnice
- enciklopedije
- divot-izdanja
- znanstvene, stručne i popularne biblioteke
- rječnike i gramatike
- odgojno-zabavne i stručne časopise

K O N C E R T
V E Č E U Z T A M B U R E

DVORANA ŠKOLE

Petak, 8.06.1990. u 18³⁰h

PROGRAM:

1. JOSIP CANIĆ: Pjesma bez riječi
2. JULIJE NJIKOŠ: Vinkovački madrigal
3. IVAN BOZZOTTI: Oprosti mi o majko moja
4. SAVA VUKOSAVLJEV: Mali konjanik
5. DJURO PREJAC: Prvo cvijeće
6. JULIJE NJIKOŠ: Šokačka predigra
7. JANKO GRECCO: Divertimento za flautu i TO
8. BORIS KRNIC: Koncert za klavir i TO u G-duru II stav
Andante cantabile
9. PAJO KOLARIĆ: Uzet ću te
10. JULIJE NJIKOŠ: Pala rosa svuda po sokaku
11. SAVA VUKOSAVLJEV (aranž.): Ašto ti je mila kćeri ...
Turopoljski drmež
Turski rastanak
Posavski drmež
12. JULIJE NJIKOŠ: Bećarska rapsodija

Izvođači: Tamburaški orkestar OMŠ "J. Runjanin" Vinkovci
i muška pjevačka grupa "LIPA"
- dirigent Djuro Zarić

K O N C E R T

UČENIKA ŠKOLE U POVODU BOŽIČNIH I NOVOGODIŠNJIH PRAZNIKA

Dvorana škole

srijeda, 19.12.1990. u 19 h

PROGRAM:

1. xxx : Uspavanka
Zvončići	- izvodi mali pjevački zbor, za
klavirom nst. Marijana Šokčević <i>pacf.</i>
2. F. RIBICKI: Vrtuljak	- izvodi Kristina Kelava, klavir II r.
3. BURGMÜLLER: Bistri potočić	- izvodi Natalija Bajaj, klavir III r.
4. xxx : Greensleaves	- izvodi Mirčetić Vedran, gitara IV r.
5. :	- izvodi violina
6. C.M.WEBER : Dona Diana	- izvode Nataša Leko i Jasminka
Pavlović , gitare II r.
7. narodna : O more duboku	- pjeva i svira Stanić Marina, harm. I r.
8. Španski ples: Malaguena	- izvodi Ivan Rimac, gitara II r.
9. F. TAREGA : Lacrima	- izvodi Paun Vjekoslav, gitara III r.
10. M. BERTA : Slapovi Rinke	- izvodi Marko Petričević, harm. III r.
11. P. ROCH : Habanera	- izvodi Zvonimir Knežević, gitara V r.
12. F.SCHUBERT: Valcer	- klavir četveroručno, Lidiya Domaćino-
vić i Jelena Krajinović II r.
13. xxx : Tango	- izvodi Mario Pajić, gitara IV r.
14. F. TAREGA : Lacrima	- izvodi Kristina Leko, gitara IV r.
15. xxx : O sole mio	- izvodi Hrvoje Knežević, harm. III r.
16. narodna : O jesenske duge noći-	izvodi Ledić Mirta i Melita i
Jurišić Danijela, trio gitara
17. F.SCHUBERT: Menuet	- izvodi Josipa Marić, klavir V r.
18. Lj. MICIĆ : Bolero	- Pap Anastazija i Natalija, duet
harmonika VI razr.
19. : Ukrajinska pjesma	- izvodi trio harmonika, Vedrana
Lovinčić, Igor Smole i Zdravka
Lovinčić , V razr.
20. K.MONTENO: Zemljo moja
Zvončići	- izvodi tamburaški orkestar mali
sastav

K O N C E R T

UČENIKA ŠKOLE U POVODU BOŽIČNIH I NOVOGODIŠNJIH PRAZNIKA

Dvorana škole

srijeda, 19.12.1990. u 19 h

PROGRAM:

1. xxx : Uspavanka - izvodi mali pjevački zbor, za klavirom nst. Marijana Šokčević
2. VON BEETHOVEN : Zvončići - izvodi Kristina Kelava, klavir II r.
3. F. RIBICKI : Vrtuljak - izvodi Natalija Bajaj, klavir III r.
4. BURGMULLER : Bistri potočić - izvodi Mirčetić Vedran, gitara IV r.
5. xxx : Greensleaves - izvodi ŽELIMIR KUHAČ violina III r.
6. ROSKA NARODNA I KORACNICA - izvodi ŽELIMIR KUHAČ violina III r.
7. C.M. WEBER : Dona Diana - izvodi Nataša Leko i Jasminka Pavlović, gitare II r.
8. LOTKA-KALINSKI : PLES - izvodi Nataša Leko i Jasminka Pavlović, gitare II r.
9. narodna : O more duboku - pjeva i svira Stanić Marina, harm. I r.
10. Španski ples: Malaguena - izvodi Ivan Rimac, gitara II r.
11. F. TAREGA : Lacrima - izvodi Paun Vjekoslav, gitara III r.
12. M. BERTA : Slapovi Rinke - izvodi Marko Petričević, harm. III r.
13. P. ROCH : Habanera - izvodi Zvonimir Knežević, gitara V r.
14. F. SCHUBERT : Valcer - klavir četveroručno, Lidiya Domaćinović i Jelena Krajinović II r.
15. VON BEETHOVEN : Tango - izvodi Mario Pajić, gitara IV r.
16. xxx : Tango - izvodi Kristina Leko, gitara IV r.
17. F. TAREGA : Lacrima - izvodi Hrvoje Knežević, harm. III r.
18. xxx : O sole mio - izvodi Ledić Mirta i Melita i Jurišić Danijela, trio gitara
19. narodna : O jesenske duge noći - izvodi Ledić Mirta i Melita i Jurišić Danijela, trio gitara
20. F. SCHUBERT : Menuet - izvodi Josipa Marić, klavir V r.
21. Lj. MICIĆ : Bolero - Pap Anastazija i Natalija, duet harmonika VI razr.
22. : Ukrajinska pjesma - izvodi trio harmonika, Vedrana Lovinčić, Igor Smole i Zdravka Lovinčić, V razr.
23. K. MONTENO : Zemljo moja - izvodi tamburaški orkestar mali sastav
24. Zvončići

INTERNI KONCERT
UČENIKA ŠKOLE

DVORANA ŠKOLE

Srijeda, 23.01.1991. u 19 h

PROGRAM:

1. LET IT BE - gitaristički trio: JURIŠIĆ DANIJELA, LEDIĆ MELITA I LEDIĆ MIRTA
2. KOZAČKI PLES - ruska narodna - BOŠENJAK FERDO, IV r. harmonike
3. WHEN THE SAINTS - gitaristički trio: LEKO NATAŠA, PAVLOVIĆ JASMINKA I LEKO KRISTINA
4. F. RYBICKI: VRTULJAK - HLEB JANKO, II r. klavira
5. TIHE NOĆI - narodna - MUŽENJAK INES, gitara
6. ~~PIG-I BARBA - narodna~~ - ~~PAVLOVIĆ IVANA, gitara~~
7. MARIJANA - narodna, gitaristički trio: VORGIĆ MARKO, ~~STRAJLOVIĆ IGOR~~ ^{duet} i GRUBIŠIĆ IGOR
8. ~~GREČANINOV: RASTANAK~~ - ~~ANA ČOPČIĆ, II r. klavira~~
9. M. CARCASSI: VALČER - JUSIĆ ALENA, II r. gitare
10. ŠPANJOLSKI NARODNI PLES - DANKA TOMISLAV, IV r. harmonike
11. ROBERT de VISEE: GAVOTTE RONDEAU, duet gitara: NUHANOVIĆ SLAVEN I JAKUŠ DARKO, II r.
12. J. GADE: JELAOUSE ^{valzer} - PAP NATALIJA, VI r. harmonike
13. GREČANINOV: VALČER - DJURDJICA ZARIĆ, II r. klavira
14. F. HÖNTEN: TENA - KATIĆ MIHAELA, II r. gitare
15. BERTA: JEKA U PLANINAMA - IGOR SKOLE, V r. harmonike
16. HRADECKY: VESELO IZ ŠKOLE - SUVAK VEDRAN, IV r. gitare
17. F. SCHUBERT: IMPROMPTUS u As-duru - KRISTINA MADŽARAC, VI r. klavira
18. ~~J.S. BACH: ROUGE~~ - ~~ČIPIĆ ARAMBAŠIĆ KRISTINA, VI r. git.~~
19. F. CHOPIN: POLONEZA - DOMAGOJ PAVIĆ, VI r. klavira
20. PJESMA RASTANKA - škotska narodna, MAJĐANOVIĆ MARINA I HRGOVIĆ MARKO, IV r. gitare

Leđić Mirta
voluta z' večeršnjip
Lanceta nederila
stole.

Nastup u Vinkovcima 27.veljače 1991.g.

1. I. Havliček
GALOP
E. L. Knorr
GAVOTA	Biljana Rađenović, harmonika
2. A. Caldara
SEBEM CRUDELE
F. Schubert
HEIDEN ROSLEIN	Helga Nemet, sopran
3. B. Urlich
8 MINIJATURA
Broj III, VI I V	Tomislava Filaković, flauta
4. A. Caldara
SE TU DELLA MIA MORTE
M. Koerbler
BELE ROŽE	Alen Ruško, bariton
5. K. Krombholc
BOLERO I GALOP
J. Schelb
SEOSKE IGRE SA BALKANA	Jasmin Muharemović, harmonika
6. J. Haydn
KONCERT U G - DURU
Allegro moderato	Ines Tomić, violina S I
7. F. Schubert
LACHEN UND WEINEN
L. Šafranek - Kavić
ROŽA	Sandra Miličević, sopran
8. W. Richter
BURLESKA
E. Cossetto
DIMPALE	Ivana Volf, harmonika
9. W. A. Mozart
UN MOTO DI GIOJA
R. Matz
MENE MOJA SVITOVALA MAJKA	Lidija Nikolić, sopran
10. F. Decruck
3 eme CHANT LYRIQUE	Aleksandra Bogdan, saksofon

Klavirska pratnja:

Damir Šenk 2,4,6,7 i 8
Marija Vereš 3,9

M

I N T E R N I K O N C E R T
UČENIKA I RAZREDA MUZIČKE ŠKOLE
U POVODU DANA ŽENA

DVORANA ŠKOLE

srijeda, 6.03.1991. u 19 h

PROGRAM:

1. DOMOVINO NAŠA	- MUSTAPIĆ MARIO , gitara
2. PRED SENKINOM KUĆOM	- BOŠNJAK HRVOJE I JURICA
3. TEČE, TEČE	- RADOJEVIĆ DARKO , gitara
4. PLOVI, PLOVI	- MEDO IVAN , gitara
5. JAGER PA JAGA	- ZVONIMIR RUKAVINA , gitara
6. KALENDARA	- PTIČAR MARIJANA , harmonika
7. Ruska narodna-VEČERNJI ZVON	- MIJATOVIĆ SANJA , gitara
8. KIŠA PADA	- SAMAC MIRTA , gitara
9. LEPTIRIĆU, ŠARENIĆU	- ŠKRLEC MARIJA , harmonika <i>Elavir</i>
10. IVICA I MARICA , trio gitara	- HRVOJE MIHAJLOVIĆ,
VEDRANA BALIBAN,
IVAN KASIĆ
11. VALS, OJ JELO JELENA	- MARKOVIĆ IVANA , harmonika
12. CIN, CAN	- ŠPORČIĆ JELENA , gitara
13. CARULLI: MODERATO	- ZRINKA ČAGALJ , gitara
14. MAJČIN OSMJEH,
KORAČNICA	- OBERSNEL MAJA , harmonika <i>Elavir</i>
15. RUSKA NARODNA	- RUGAŠEVIĆ RENATO gitara
16. NEVSIDER: "GAJDE"
POVROŽNJAK: PRVI VALCER	- SELAN ANA , gitara
17. TIROLSKA	- STARC MARTINA , harmonika
18. KORAČNICA	- SUKOP ADRIJAN , harmonika
19. H. BORENIĆ: MENUET, trio git.	- AŽIĆ IVANA,
BEŠENIĆ BLAŽENKA,
JAKOPOVIĆ ŽELJKA.

1. Domaćinović B.	- 5
2. Felker R.	- 1
3. Vuletić M.	- 5
4. Banda N.	- 4
5. BARBA Ž.	- 2

Stupštine defektologa
Slavonije i Baranje

19/3/1994

14²⁰

- ① Micić - Doet - lara
Pap Natalija i Anastazija - harmonike
- ② „Fleetwood Mac” - „Albatros”
Peter Green
Švab Vedran i Menad Banda - gitare
- ③ Gade : Jelaouse
Pap Natalija - harmonika
- ④ Štotska : „Nek sviđ ljubav sja”
Hirgovčić Marko - svira i pjeva - gitara
Pap Anastazija - pjeva
Menad Banda - pratnja - gitara

Menad Banda

KONCERT U OMS "JOSIP RUNJANIN" VINKOVCI
20. ožujak 1991. u 19,00 sati

1. F. Wohlfahrt
ETIDA BR. 14
N. Baklanova
CONCERTINO BR. 8

Ana Matičić, N II

2. F. Mazas
ETIDA BR. 27
J. S. Bach
KONCERT U a-molu
I st. Allegro

Davor Phillips, N VI

3. F. Fiorillo
ETIDA BR. 6
F. J. Mazas
ETIDA BR. 34

Ines Tomić, S I

4. W. A. Mozart
KONCERT U D-DURU (Adelaide)
I st. Allegro
J. S. Bach
PARTITA BR. 2 U d-molu
Allemande i Gigue

Vlatka Peljhan, S III

5. Ch. Dancla
ETIDA BR. 11
E. Lalo
SYMPHONIE ESPAGNOLE
I st. Allegro non troppo

Aleksandra Šimić, S IV

Klavirska pratnja: Tatjana Ognjenović, prof. 2
Damir Šenk, prof. 1, 4, 5

Nastavnici: Eva Hühn (CGPO "Franjo Kuhač" Osijek) 1, 3, 4, 5
Eva Hühn (OMS "J. Runjanin" Vinkovci) 2

~~GODIŠNJI KONCERT~~

GLAZBENA ŠKOLA „JOSIP RUNJANIN“ VINKOVECI,
VELIKA SALA ŠKOLE, SRIJEDA 22. SVIBNJA 1991. U 18³⁰ SATI.
GODIŠNJI KONCERT UČENIKA I, II i III RAZREDA.

PROGRAM

1. F. POPY : BALETSKA SUITA - TEA LONČAR, JELENA KOMJENOVIC,
JASMINKA PAVKOVIC, TEA ŽAKUŠKA, JELENA BENKO.
2. MATZ-SABAN : ANDANTINO - SVIRA BORDANA MIŠAN I RAZR. KLAVIR.
3. R. SCHUMANN : RADOSTAN SELJAK - SVIRA HLEB JANKO II RAZR. KLAVIR.
4. ANONIMUS : SEKVENADA - SVIRA MARINA STANIC I RAZR. HARM.
5. J. KARLINSKI : KUD SI HODIL - SVIRA ANA ČOPČIĆ II RAZR. KLAVIR.
6. J. BRAHMS : MAĐARSKI PLES - SVIRA MARKO PETRIČEVIĆ III RAZR. HARM.
7. R. SCHUMANN : DIVLJI JAHAC - SVIRA KELAVA KRISTINA II RAZR. KLAVIR.
8. F. TAREGA : LACRIMA - SVIRA VJEKOSLAV PAUN III RAZR. GITARA.
9. ^{NARODNA} ~~ILI~~ : TANGO - SVIRA ALENA JUSIĆ II RAZR. GITARA
AMER.
10. ANONIMUS : LA ROSIGNOL - ĐARKO JAKUŠ I SLAVEN MUHAHOVIC, DUET GITARA II RAZR.
11. REINHOLD : ARIETTA - SVIRA ĐURĐA ZARIC II RAZR. KLAVIR.
12. ~~F.~~ TELMANN : MENUET - JASMINKA PAVKOVIC II RAZR. KRISTINA LEKO, III RAZR.
MATAŠA LEKO II RAZR. TRIO GITARA.
13. F. Tarega : SJEĆANJE NA ALHAMBRA - ZVONIMIR KREČEVIĆ - ABRAČ VL.
- PETAR MATOŠEVIĆ - GITARA VL.

NASTAVNICI:

OSNOVNA GLAZBENA ŠKOLA "JOSIP RUNJANIN"
VINKOVCI

GODIŠNJI KONCERT UČENIKA I, II i III RAZREDA

DVORANA ŠKOLE

srijeda, 22.05.1991. u 18³⁰ h

P R O G R A M

1. F. POPY : BALETSKA SUITA	- Tea Lončar, Jelena Komljenović, Tea Žakula, Jasminka Pavlović, Jelena Benko.
2. MATZ-ŠABAN: ANDANTINO	- Gordana Mišan, I razr. klavir
3. R. SCHUMANN: RADOSTAN SELJAK	- Hleb Janko, II razr. klavir
4. anonimus: SERENADA	- Marina Stanić, I razr. harmonika
5. J. KALINSKI: KUD SI HODIL	- Ana Čopčić, II razr. klavir
6. J. BRAHMS: MADJARSKI PLES	- Marko Petričević, III razr. harmonika
7. R. SCHUMANN: DIVLJI JAHAI	- Kelava Kristina, II razr. klavir
8. F. TAREGA: LACRIMA	- Vjekoslav Paun, III razr. gitara
9. narodna amer.: TANGO	- Alena Jusić, II razr. gitara
10. anonimus: LA ROSIGNOL	- Darko Jakuš i Slaven Nuhanović, duet gitara, II razr.
11. REINHOLD: ARIETTA	- Djurdjica Zarić, II razr. klavir
12. TELMANN: MENUET	- Jasminka Pavlović, II razr. Kristina Leko, IV razr., Nataša Leko, II razr. trio gitara
13. F. TAREGA: SJEĆANJE NA ALHAMBRA	- Zvonimir Knežević, A brač, V razr. Petar Matošević, gitara, V razr.
-

PROGRAM PRIPREMILI NASTAVNICI:

1. Paleka Mirena : 1.
2. Filipović Ratko : 3, 7.
3. Šćepanović Saša : 4.
4. Domaćinović Branka : 5, 6, 11.
5. Vuletić Marijana : 8.
6. Barba Željko : 12.
7. Jagar Vlado : 9, 10.
8. Zarić Djuro : 13.

OSNOVNA GLAZBENA ŠKOLA "JOSIP RUNJANIN"
VINKOVCI

GODIŠNJI KONCERT UČENIKA IV, V i VI RAZREDA

DVORANA ŠKOLE

petak, 24.05.1991. u 18³⁰ h

P R O G R A M

1. W.A. MOZART: ALLA TURCA	- Pap Natalija , VI razr. harmonika
2. J.S. BACH: PRELUDIJ D MOLL	- Renata Gavrić, VI razr. gitara
3. J.S. BACH: BOURE	- Kristina Leko, IV razr. gitara
4. J.B. ACOLAJ: KONCERT D MOLL	- Hrvoje Philips, VI razr. violina
klavir prof. Tatjana Ognjenović
5. A. IVANOV: PORIV	- Jurić Arambašić Krunoslav,
V razr. gitara
6. J.S. BACH: MENUET I BADINERIE	- Katarina Knežević, VI razr. flauta
klavir prof. Tatjana Ognjenović
7. F. CHOPIN: PRELUDIJ DES DUR	- Darko Domaćinović, VI razr. klavir
8. F. TAREGA: ETIDA E MOLL	- Vedran Mirčetić, IV razr. gitara
9. LJ. MICIĆ: DUET HARMONIKA	- Marija Štanfel, V razr.
Valebija Kojadinović, VI razr.
10. M. GIULIANI: KONCERTNA POLONEZA	- Gavrić Renata i Jurić Arambašić
Krunoslav VI razr, duet gitara
11. UKRAJINSKA:	- Anastazija i Natalija Pap, VI razr.
duet harmonika
12. J.S. BACH: KONCERT A MOLL	- Davor Philips, VI razr. violina
klavir prof. Tatjana Ognjenović

učenik osvojio visoku nagradu na međunarodnom takmičenju
"ALPE-ADRIA"

PROGRAM PRIPREMILI NASTAVNICI:

Domaćinović Branka: 9.
Banda Nenad: 1, 11.
Ognjenović Tatjana: 7.
Barba Željko: 3, 8.
Vuletić Marijana: 2, 5, 10.
Zarić Djuro: 6.
Evika Hühn: 4, 12.

OSNOVNA GLAZBENA ŠKOLA
"JOSIP RUNJANIN"
VINKOVCI

T A M B U R A Š K O V E Č E

DVORANA ŠKOLE

srijeda, 5.06.1991. u 19^h

P R O G R A M:

1. F. TAREGA: Sjećanje na Alhambru
Zvonimir Knežević A - brač
Petar Matošević gitara
 2. BACH: Suita - Menuet
 - Badinerie
Katarina Knežević flauta
uz klavir prof. Tatjana Ognjenović
 3. Z. POTOČNIK: Tamburaška škola -praižvedba- T O
 4. narodna : Eleno kerko - T O
 5. Nikica Kalogjera: Primaši
tekst: Pavle Blažek
Pjeva: Renata Meković uz T O
 6. Rubinstein: Melodija - T O
 7. Albinoni: Adagio
solisti: Katarina Knežević flauta
Krunoslav Đigunović truba uz T O
 8. Brahms: Mdjarski ples br. 5 - T O
 9. Schubert: Ave Marija
solista: Darko Domaćinović bisernica
 10. Krnic: Koncert za klavir i TO u G-duru
Andante kantabile
Vivace
Kristina Madžarac klavir
 T O
 11. Ivan Zajc: Finale iz opere "Nikola Šubić Zrinjski"
 T O
-

PROGRAM PRIREDILI NASTAVNICI:

- dirigent Đuro Zarić,
- Branka Domaćinović,
- Tatjana Ognjenović.

F. Tarega : Sjecanje na Alhambra

Žuonimir Knežević
Petar Matošević

A-braci
gitare

Bach : Suita - Menuet
- Badinerie

Katarina Knežević
uz klavir T. Ogrjenović

flauta

Žlatko Potočnik : Tamburaške škole - praižvedba -

Nikica Kalogjera : Primeši
tekst Pavle Blažek pjeva Reneta Meković

xxx : Eleno kerko

Rubinstein : Melodija

T. Albinoni : Adagio

Brahms : Matarski ples

Schubert : Ave Marija

Krnic : koncert za klavir i TO
- Andante cantabile
- Vivace

Kristina Madžarac klavir uz TO

Žajc : Nikola Šubić Zrinski
- finale

45'

+ ostale točke

⑤

Boris Knic : Koncert za klavir i tamburaški orkestar

G-dur

II Andante cantabile

III Vivace

Izvode : Kristina Madžarac - klavir -

T.O. - dirigent D. Žarić

Nastavnici B. Domadinović i D. Žarić (trajanje 7' /

Bach : Suita h-mol

III Menuet (Allegretto)

IV Bedinerie (Allegro giocoso)

②

Izvode : Katarina Knežević flauta

uz pratnju T. Ogrjenović

ust. D. Žarić

(trajanje 3' /

OSNOVNA GLAZBENA ŠKOLA

"Josip Runjanin"

Vinkovci

INTERNI KONCERT UČENIKA NAST. NENADA BANDE

DVORANA ŠKOLE

srijeda, 12.06.1991. u 18³⁰h

P R O G R A M:

1. Slovenska narodna : Na planincih - Darko Radojević
 Penčić: Pleši, pleši ceni kos - Maria Mustapić , gitare I raz.
 narodna: Cin, can cvrgudan - Ivan Medo
2. Mihoković: Ja sem Veraždinec - Marijana Ptičar
 - Igrale junaci - Jelena Rašić , harmonike I raz.
 - Kalendara - Goran Tomić
3. narodna: Na brigu kuća mala - Dražen Kapusta, harm. IV razr.
4. J. Povržnjak: Prvi valcer - Sanja Pleš , gitara II razr.
5. M. Pevčić: Mornarska - Hrvoje Poparić, gitara II razr.
6. ruska narodna pjesma - Igor Grubišić, gitara III razr.
7. narodna : Na majčici Nevi - Želimir Giljanović, gitara II raz.
8. međumurska: Grad se beli - Tomislav Majdančić, gitara II raz.
9. slovenska: Pojdemo na Štajersko - Kristijan Kozanić, harm. III razr.
10. Mihoković: Djevojka je ružu brala - Renata Pehar, harmonika II razr.
11. Mihoković: Dunave, tiha vodo ladna - Krunoslav Samac, harmonika II raz.
12. štajerska: Ti mi ležiš na srcu - Sunčica Gotovac, harmonika II raz.
13. S. Prek: Andantino - Tomislav Baričević, gitara III razr.
14. M. Carcassi: Preludij u a-molu - Marina Majdančić, gitara IV razr.
15. španski ples: Malagenja - Karmela Horvat, gitara III razr.
16. M. Carcassi: Andantino - Marko Hrgovčić, gitara IV razr.
17. španjolski ples: Bolero - Tomislav Danko, harmonika IV raz.
18. makedonska: Bitola moj rođen kraj - Ferdo Bošnjak, harmonika IV razr.
19. Granata Rocco: Marina - Bernard Ptičar, harmonika IV razr.
20. Š. Bajramović: Prokleta je Amerika - Igor Lončar, harmonika IV razr.
21. H. Dinović: Poznaćeš me po koraku - Donald Ležajić, harmonika IV raz.
22. Ukrajinska narodna - Pap Anastanija i Natalija,
duet harmonika VI razr.
23. Willy Meyer: Španski valcer - Ivana Rimac, harmonika V razr.
24. anonimus: Greensleeves - Tvrtko Dobrinić, gitara III razr.
25. E. Grieg: Solvejgina pjesma - Čulo Gabrijela, harmonika VI raz.
26. Micić: U ritmu bolera - Vedrana i Zdravka Lovinčić,
duet harmonika V razr.
27. anonimus: Ljubavna serenada - Ljerka Kratožil, gitara IV razr.
28. W.A. Mozart: Alla Turca - Anastazija Pap, harmonika VI raz.
29. O. Weilburg: Patuljci - Radilj Davorka, harmonika VI raz.
30. M. Carcassi: Capriccio - Vedran Šuvak, gitara IV razr.
31. J. Strauss: Na lijepom plavom
Dunavu - Natalija Pap, harmonika VI razr.

OSNOVNA GLAZBENA ŠKOLA
"JOSIP RUNJANIN"
VINKOVCI

ZAVRŠNI KONCERT UČENICA RITMIKE I BALETA

Dvorana KUD "M.A. Reljković"

petak, 21.06.1991. u 19^h

PROGRAM

1. I grupa baleta
I i II godina baleta, narodna : Biljana
2. II grupa baleta
II godina baleta , F. POPY : Baletska suite
3. II grupa ritmike
I i II godina ritmike , Izbor iz klasične glazbe
4. III grupa ritmike
I i II godina ritmike , OFFENBACH : Can - can
5. III grupa ritmike
I i II godina ritmike , Izbor iz moderne glazbe
6. III grupa ritmike
I i II godina ritmike , D. Balašević : Baby Blue

U priredbi su sudjelovali ⁱučenici sa odsjeka harmonike i gitare .
Posjetilaca je bilo oko dvije stotine .

Program priredio nastavnik : Paleka Mirena

Korepetitor : Ognjenović Tatjana.

*Tijekom godine uz poučavanje ritmike i baleta
korepetitorale je Mirena Jurković.*

Paleka Mirena

Adresa:

OGŠ "Josip Runjanin"
Vinkovci, Ul. V. Nazora 15

Žiro račun:

Zavod za platni promet

OGŠ "Josip Runjanin" Vinkovci

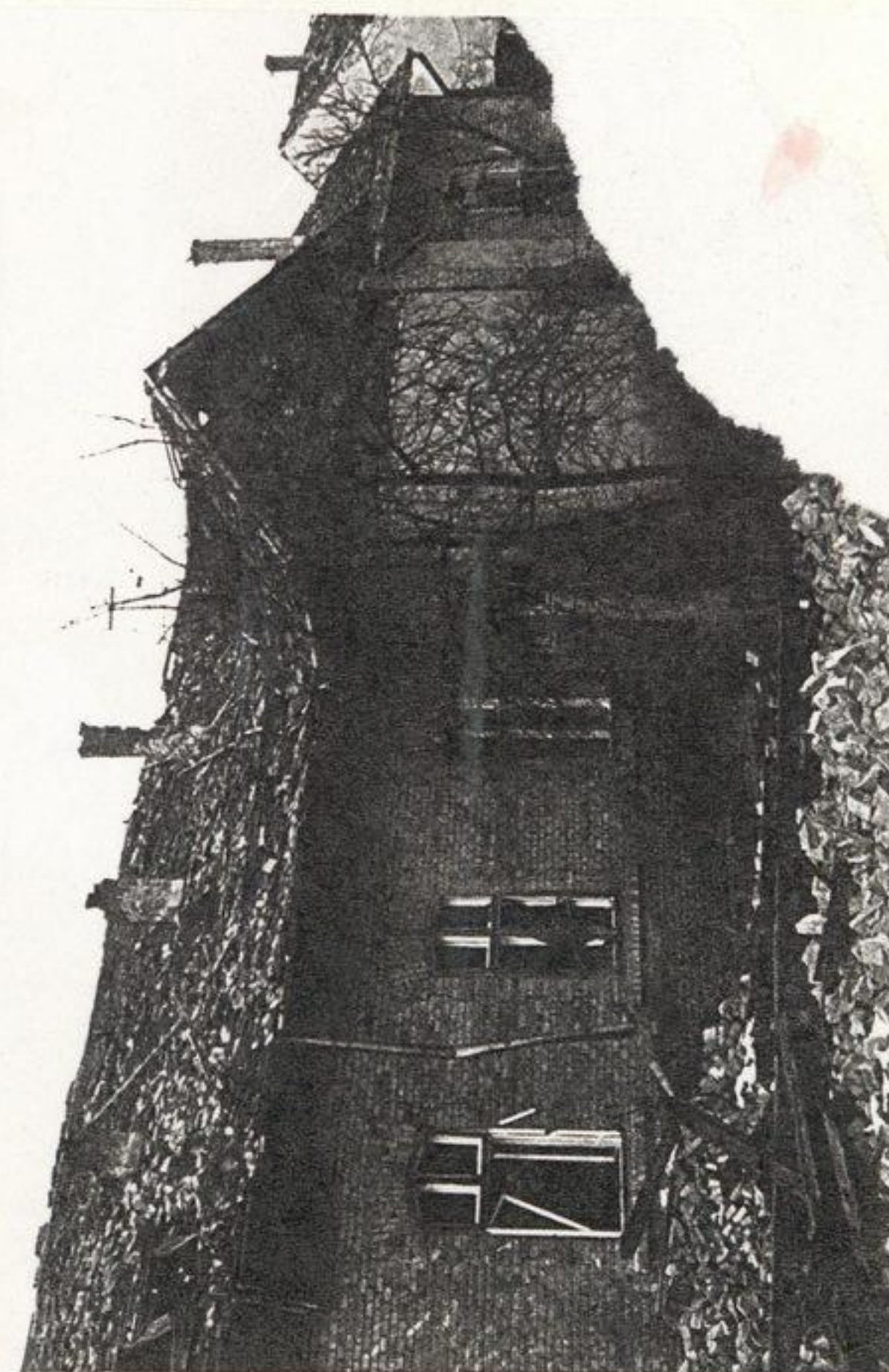
Fond za prikupljanje sredstava
za izgradnju i opremanje u
ratu stradale škole

34900-743-5008974

Osnovna glazbena škola

"Josip Runjanin"

V I N K O V C I

Već više puta i na više načina slali smo veći broj foto materijala popraćen tekstom koji potvrđuje naše činjenično stanje iza ovoga prljavog i nepravедnog rata. Živimo i radimo u adaptirana dva stana (kao podstanari) koji nisu prilagođeni za održavanje nastave sviranja i pjevanja.

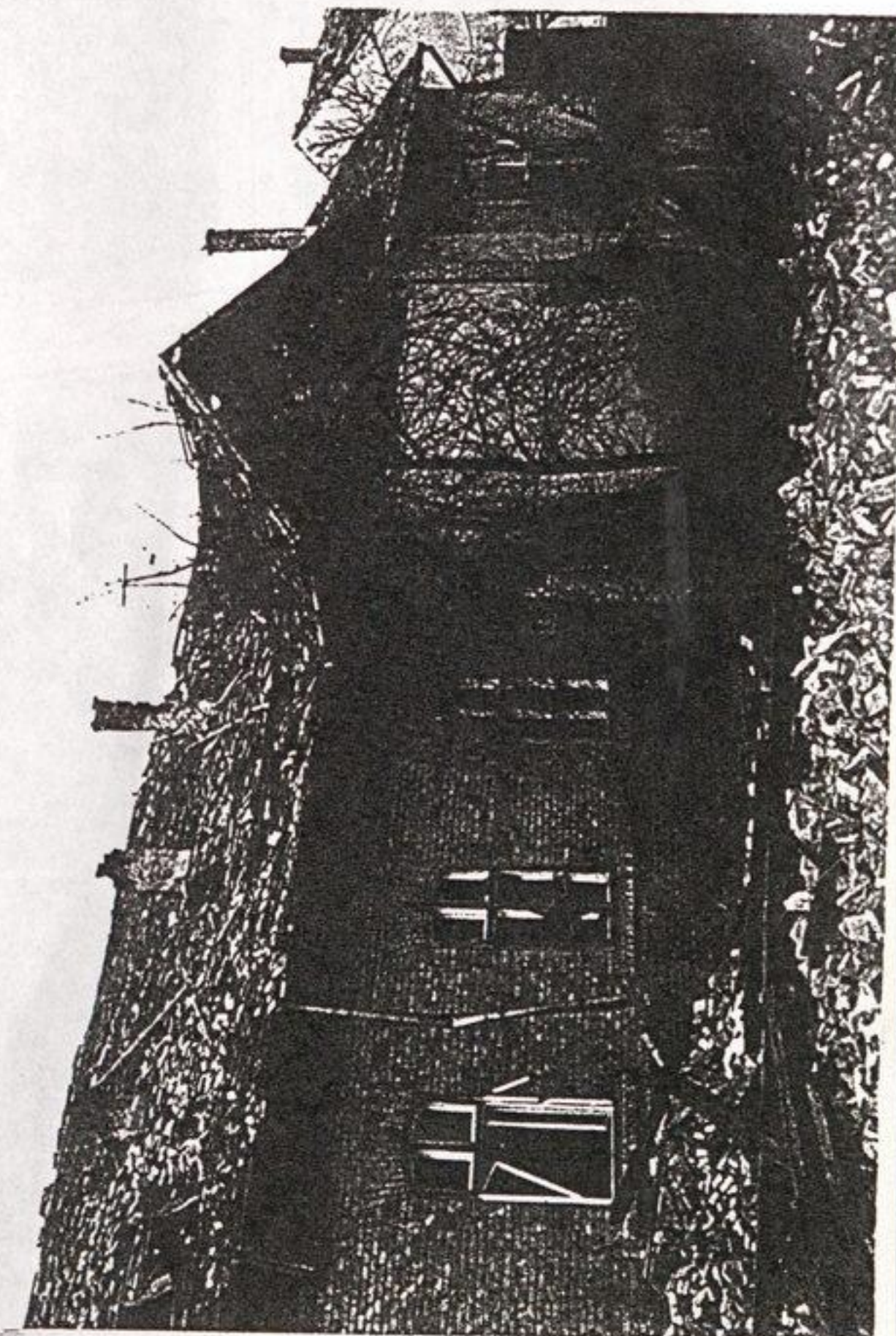
Budući da nam je škola "Josip Runjanin" u Vinkovcima u ratu srušena, a veliki broj instrumenata uništen snalazili smo se na sve načine da održimo kontinuitet rada. Među stradalim instrumentima nalazi se i klavir Yamaha C-II-1823351 s dva pedala nabavljen 1973. godine kojemu je razbijena rezonantna daska: 101 cm visok, 148 cm širok, 182 cm dug.

Promjenom te rezonantne daske taj klavir bi još poslužio puno godina, stoga Vas molimo za pomoć da nam tu dasku darujete što bi nama činilo mnogo.

U školi imamo klavirski, puhački, gitarski, harmonikaški odjel i vrlo loš i oskudan instrumentarij pa bi nam svaka pomoć dobro došla. Do sada smo dobili nešto nota i jednu staru harmoniku te se za svaku pomoć zahvaljujemo u ime učenika i djelatnika škole.

Osnovna glazbena škola
"Josip Runjanin" U
VINKOVCI

Music school
"Josip Runjanin"
VINKOVCI

Our address:

Music school "Josip Runjanin"

Vinkovci, Ul. V. Nazora 15

Our bank conto:

Privredna banka Zagreb

for Music school "J. Runjanin"

Vinkovci

We have tried several times and in different times and in different ways to prove sad facts concerning our present situation, after that terrible war. A number of photos and texts were sent round to give people idea how we work and live. There isn't a school-we are jammed up in two flats (in rented rooms) which are far from being suitable for our purposes which is playing and singing lessons.

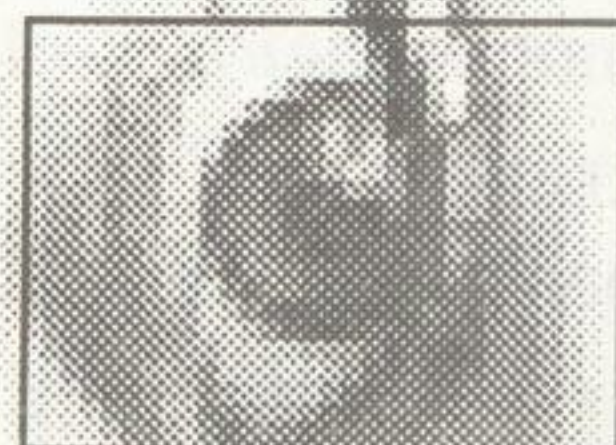
Together with the building of our school "Josip Runjanin" many instruments were ruined. After the war we tried to continue and were faced with awful difficulties.

The greatest, or one of the greatest problems is how to repair our "new" piano : Yamaha C-II-1823351 with two pedals. It was acquired in 1973 and its resonance board was broken during the war. It is 101 cm tall, wide 148 cm and 182 cm long.

Given a new resonance board this piano would be able to serve us for many years to come. That's why we beg of you to give us the board, which would mean much to our school.

We have got the piano, the guitar, the harmonika and the blowers departments, all lacking instruments. Any help would be great. So far we have got some note-books, an old harmonika for which we are very grateful, our students together with us - their teachers.

Music school "Josip
Runjanin" Vinkovci

**H E L P !
H I L F E !
A I U T O !
P O M O Z I T E !**

The Help to the Damaged Music Schools Fund
Der Fond für Hilfe den beschädigten Musikschulen
Fondo per l' aiuto alle scuole musica
Fond za pomoć stradalim glazbenim školama

C R O A T I A
K R O A T I E N
C R O A Z I A
H R V A T S K A

Many music schools have been damaged in the war-affected areas of the Republic of Croatia. There were 54 music schools in Croatia, land with a 200-hundred-years tradition of organized music education.

Music schools in Drniš, Zadar, Nova Gradiška, Petrinja and Vinkovci were completely destroyed, while those in Osijek, Dubrovnik, Karlovac, Sisak and Bjelovar suffered substantial damage. Musical instruments, libraries with musical scores and song-books, records and tape-libraries have also been destroyed.

Large number of music school buildings are monuments of cultural heritage, some of them belong to the world heritage (e.g. music schools in Zadar and Dubrovnik, which are enlisted in the UNESCO's List of the World Heritage).

The Help to the Damaged Music Schools Fund was founded in Zagreb, with the aim to collect the incoming help in a solely organized fund. The reconstruction of music schools will begin as soon as the circumstances prove suitable. Under such difficult circumstances, in a country heavily affected by war, any action would be impossible without help and devotion on the part of musicians, and music lovers from all over the World. Therefore, we address you, with hope and belief that you could and would help our music students, so that they could continue their education obstructed by this war. Herewith we appeal to you to join us, and to contribute with your help, in any way that suits you best (instruments, musical-scores, song-books or money support).

Our address is:

Trg bana Jelačića 2, ZAGREB 41000, CROATIA

Our bank account abroad is:

LBS Bank, New York, Croatia banka
72700 3-101-00037-0

Von Krieg angegriffene Gebiete auf dem Territorium Republik Kroatien, sind manche Musikschulen beschädigt und zerstört worden. In Kroatien, die eine über zweihundert Jahre alte Tradition der organisierten musischen Schulwesen hat, gibt es 54 Musikschulen. In Drniš, Zadar, Nova Gradiška, Petrinja und Vinkovci sind die Musikschulen ganz zerstört und in Osijek, Dubrovnik, Karlovac, Sisak und Bjelovar sind teilweise beschädigt.

Dabei sind die Instrumente, Bibliotheken und Diskotheken mit Phonoeinrichtungen vernichtet. Die meisten Musikschulen befinden sich in den Gebäuden die zugleich die Kulturdenkmäler der höchsten Kategorien sind (z. B. Zadar, Dubrovnik deren historisch-urbanistische Einheit in UNESCO's Register der Weltkulturerbschaft eingeschrieben ist).

In Zagreb ist **Der Fond für Hilfe den beschädigten Musikschulen** gegründet. Der konzentriert alle Formen der Hilfe auf eine Stelle und steht unter der vollen gesellschaftskontrolle. Als das die Umstände erlauben, vor uns steht eine grosse und lange Zeit der Erneuerung. In einer so Schwerzen Situation des zerstörten Landes, wäre keine Aktion möglich ohne Solidariät der Musiker und Liebhaber der Musik aus aller Welt.

Darum werden wir uns auch an Sie mit der Hoffnung dass Sie den Kindern der Musikschulen helfen werden ihre Musikschulung weiter zu führen. Dieser Brief ist unser Appell uns anzuschließen, wie sie können und wollen (in Noten, Instrumenten oder Geld).

Unsere Adresse:

Trg bana Jelačića 2, Zagreb, Kroatien

Unser Giro-Konto im Lande und in Ausland:

Deutsche Bank AG, Frankfurt, CROATIA BANKA
72 700 3-101-00037-0

Nei territori della Croazia sconvolti dalla guerra, sono state devastate anche molte scuole di musica. In Croazia, che ha una tradizione dell'educazione musicale organizzata lunga di 200 anni, ci sono 54 scuole di musica a Zadar, Drniš, Nova Gradiška, Petrinja, Vinkovci e gravissimi danni hanno riportato le scuole a Osijek, Dubrovnik, Karlovac, Sisak e Bjelovar. Sono andati distrutti il completo fondo strumentario, le biblioteche col audio e video. Diverse scuole hanno sede in palazzi che sono monumenti storici e culturali della massima categoria, ad esempio a Zadar e Dubrovnik, la quale zona storico-urbanistica è iscritta nel registro dell'UNESCO dell'eredità culturale mondiale.

A Zagreb è stato costituito il **Fondo per l'aiuto alle scuole musica** danneggiate dalla guerra, che ha la funzione di concentrare e collaudare tutti gli aiuti in un centro. Quando le circostanze lo permetteranno, avremo davanti a noi una lunga ed enorme opera di ricostruzione. In questa difficilissima situazione nella Croazia devastata dalla guerra, sarebbe impossibile iniziare qualsiasi azione di restauro, senza la solidarietà degli artisti e degli appassionati di musica di tutto il mondo. È perciò che ci rivolgiamo a Voi, fidando che darete il Vostro appoggio ai nostri allievi affinché possano proseguire nell'educazione musicale troncata dalla guerra. Con questo appello Vi preghiamo di unirvi a noi dandoci il Vostro aiuto nel modo che più Vi corrisponde (strumenti musicali, partiture, testi musicali, aiuto finanziario).

Il nostro indirizzo è:

Trg bana J. Jelačića 2, Zagreb, Croazia

Il nostro conto-corrente è ed all'estero:

Banca di credito di Trieste, CROATIA BANKA
72700 3-101-00037-0

U ratom zahvaćenim područjima Republike Hrvatske, stradale su glazbene škole. U Hrvatskoj je 200 godina organiziranog glazbenog školstva, danas su 54 glazbene škole. Potpuno su onesposobljene glazbene škole u Drnišu, Zadru, Novoj Gradiški, Petrinji i Vinkovcima, a teže su oštećene u Osijeku, Dubrovniku, Karlovcu, Sisku i Bjelovaru. Pri tome su uništeni glazbeni instrumenti, knjižnice s notnim i knjižnim fondom, te diskoteke s fono-uređajima. Većina glazbenih škola smještene su u zgrade koje su spomenici kulture, a neke od njih su spomenici kulture nulte kategorije (npr. Zadarska i Dubrovačka) čija je povjesno-urbanistička cjelina upisana u UNESCO-ov registar svjetske kulturne baštine.

U Zagrebu je osnovan **Fond za pomoć stradalim glazbenim školama** koji ima ulogu da koncentrira sve oblike pomoći na jedno mjesto, koje je pod punom društvenom kontrolom. Kada to dopuste okolnosti predstoji golem i dugotrajan posao obnove. U ovakvoj teškoj situaciji u ratom porušenoj Hrvatskoj, bez solidarnosti glazbenika i ljubitelja glazbe iz cijeloga svijeta bilo bi nemoguće krenuti u bilo kakvu akciju. Zato se obraćamo i Vama, s vjerom da ćete pomoći djeci glazbenih škola da ponovno nastave glazbeno školovanje, koje im je rat prekinuo.

Ovo pismo je naš apel da nam se pridružite na način vama primjeren, od nabave instrumentarija, notnog fundusa do novčane pomoći.

Naša adresa je:

Trg bana Jelačića 2, ZAGREB 41000, CROATIA

Naš žiro račun u zemlji:

Croatia banka 30101-620-245 4-101-0005-8

Naš žiro račun u inozemstvu:

LBS Bank, New York 72700 3-101-00037-0

FOND

Za izgradnju i opremu u ratu

stradale glazbene škole

"JOSIP RUNJANIN"

VINKOVCI

DINARSKI RAČUN: 34900-743-508974
kod SDK Vinkovci

DEVIZNI RAČUN: 72711-12-24-63295-0
kod "Vinkovacke banke" d. d. Vinkovci

HRT
HRVATSKI RADIO

Vaš znak:

Naš znak:

Zagreb, 17. 03. 1992.

Poštovani,

Glazbena redakcija Hrvatskog radija, Studio-Zagreb osobito je zainteresirana za podatke o stradanjima glazbenih škola u Hrvatskoj.

Od listopada prošle godine u kontinuitetu pratimo na terenu sve što se događa i o tome izvještavamo ne samo hrvatsku javnost. Jedan od naših projekata uskoro se realizira i zato trebamo vašu suradnju. Radi se o međunarodnom salonu ozbiljne glazbe MUSICORA '92. koji se početkom travnja održava u Parizu u prostoru Grand Palaisa. Hrvatski radio predstavlja se temom "Glazba i rat". Najvažniji dokument o opsegu stradanja predstavljaju dramatične fotografije poput vinkovačke Glazbene škole.

U tom smislu molimo Vas da, u suradnji s gdjom Felker Ružicom, odaberete 4 najekspresivnije fotografije koje bi trebale biti format pisaćeg arka A4.

Serijskih malih fotografija, standardnog formata ulazi u katalog. ovaj međunarodni salon u Parizu najveća je manifestacija te vrste u Europi. Ona okuplja sve europske radio stanice, novinare, proizvođače instrumenata, kao i svjetske ugledne umjetnike. Usko surađujemo s Fondom za pomoć stradalim školama u Hrvatskoj, najav-

ljudimo sve akcije i pomažemo koliko je više moguće. Kontaktiramo naše umjetnike koji žive vani i koji su spremni pomagati. Nedavno je u New Yorku održan jedan takav koncert, a za potrebe propagande uputili smo nekoliko fotosa kojim smo u tom trenutku raspolagali.

Nadalje, javljaju se privatne osobe iz inozemstva također spremne na pomoć, a fotografije su prva informacija kojom ih upućujemo u opseg stradanja.

U pregovorima oko organiziranja izdavanja publikacije o ukupnim ratnim štetama koje je pretrpilo glazbeno školstvo u Hrvatskoj. Primjerice, škola u Vinkovcima ide u red najteže oštećenih. Fotografije se dakle sakupljaju i dokumentiraju i za ovu knjižicu.

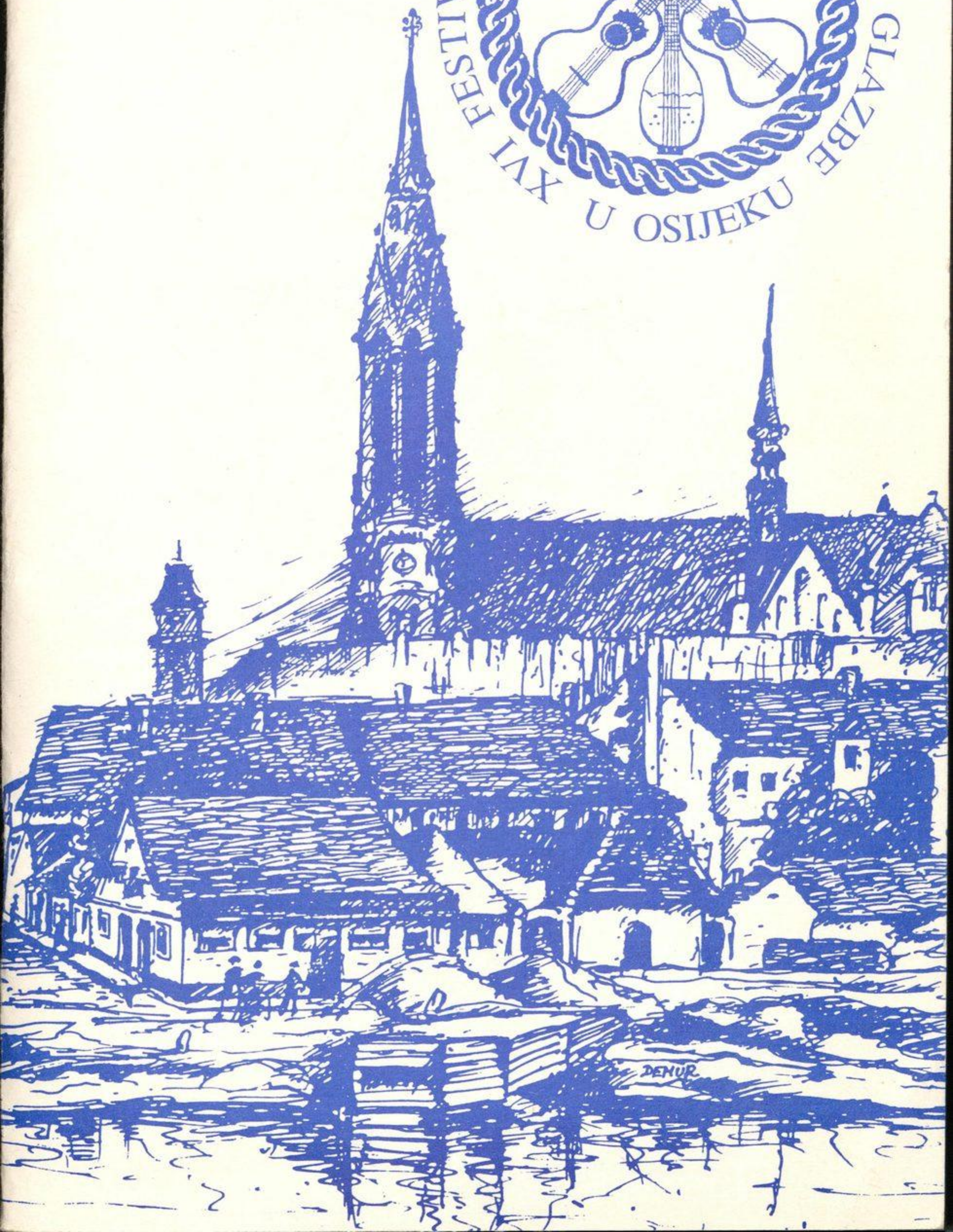
Vjerujemo, s obzirom na intenzivirani interes oko pomoći da će u međuvremenu biti novih projekata, zato su nam serije fotografija (standardnog formata) nužno potrebne.

Zahvaljujemo na razumijevanju i želimo Vinkovcima svako dobro.

Urednica u Glazbenoj redakciji
Hrvatskog radija

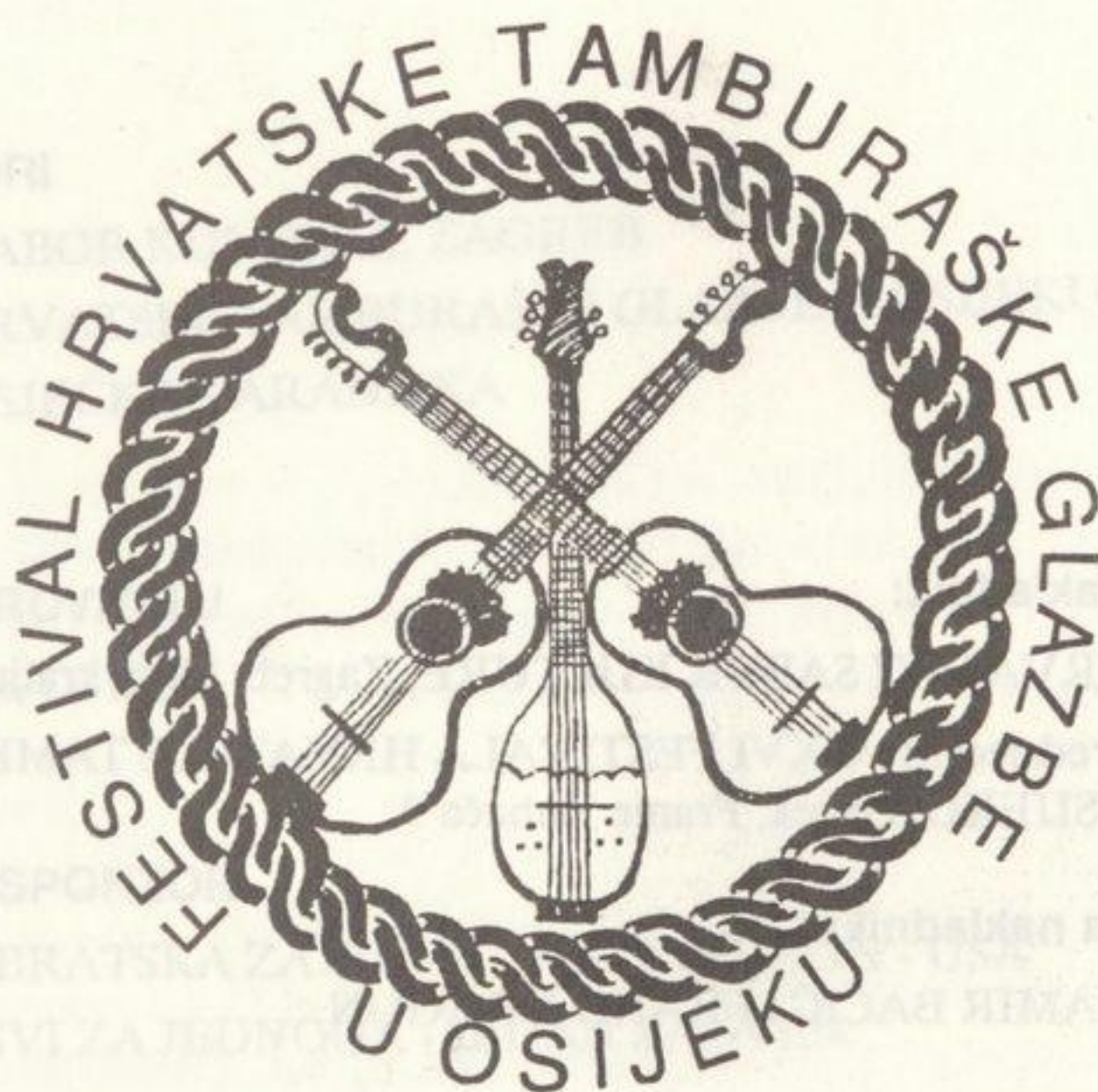
Sanja Raca
Sanja Raca

XVI FESTIVAL HRVATSKE TAMBURAŠKE GLAZBE
U OSIJEKU

**XVI FESTIVAL
HRVATSKE TAMBURAŠKE GLAZBE U OSIJEKU**

SLAVONSKO TAMBURAŠKO DRUŠTVO - PAU KOJANIĆ, OSJEK
HRVATSKI SABOR KULTURE, ZAGREB
ZAJEDNICA ZA KULTURNE DJELATNOSTI, OSJEK

OSIJEK, 28. i 29. svibnja 1993.

Nakladnik:

HRVATSKI SABOR KULTURE, Zagreb, Ulica kralja Zvonimira 17/III
Predsjedništvo XVI FESTIVALA HRVATSKE TAMBURAŠKE GLAZBE U
OSIJEKU, Osijek, Franje Kuhača 9

Za nakladnika:

DAMIR BAČIĆ i FRANO DRAGUN

UREDILI:

Ivan Furić, Julije Njikoš, Zlatan Sindičić i Marija Vukelić

LIKOVNI UREDNIK:

Boris Demur

NAKLADA:

1000 primjeraka

TISAK:

UMPAK UNION, Zagreb, Barutanski jarak 21 - Tel./fax. 041-237-092

**OSNIVAČI
FESTIVALA HRVATSKE TAMBURAŠKE GLAZBE
U OSIJEKU**

SLAVONSKO TAMBURAŠKO DRUŠTVO »PAJO KOLARIĆ«, OSIJEK
HRVATSKI SABOR KULTURE, ZAGREB
ZAJEDNICA ZA KULTURNE DJELATNOSTI, OSIJEK

ORGANIZATORI

HRVATSKI SABOR KULTURE, ZAGREB
FESTIVAL HRVATSKE TAMBURAŠKE GLAZBE U OSIJEKU
ŽUPANIJA OSJEČKO-BARANJSKA

TRAJNI POKROVITELJ

IPK »OSIJEK«, OSIJEK

GENERALNI SPONZOR

HRVATSKA BRATSKA ZAJEDNICA PITTSBURGH - USA
pod geslom: »SVI ZA JEDNOGA - JEDAN ZA SVE!«

PRVI FESTIVAL
ODRŽAN U OSIJEKU, 23. I 24. TRAVNJA 1961. GODINE

PREDSJEDNIŠTVO XVI FESTIVALA HRVATSKE TAMBURAŠKE GLAZBE

FRANO DRAGUN, predsjednik Predsjedništva

ŽELJKO ČIKI, zamjenik predsjednika Predsjedništva

MARIJA VUKELIĆ, tajnik Festivala

JULIJE NJIKOŠ, predsjednik Programsko-umjetničkog savjeta Festivala

RADOVAN BRDARIĆ

RAJKO EĆIMOVIĆ

JOSIP ERGOTIĆ

VESNA MORES

JOSIP MÜLLER

ANTUN NIKOLIĆ

ANTUN NOVOSELOVIĆ

STJEPAN NJIKOŠ

ZLATAN SINDIČIĆ

ĐURO ŠOVAGOVIĆ

PROGRAMSKO UMJETNIČKI SAVJET

1. JULIJE NJIKOŠ, muzikolog i skladatelj, Zagreb, predsjednik

2. RADOVAN BRDARIĆ, dirigent, Osijek, zamjenik predsjednika

3. LADISLAV BOGNAR, dirigent, Osijek

4. ZLATKO ČUČUK, dirigent, Osijek

5. RAJKO EĆIMOVIĆ, glazbeni pedagog i dirigent, Zagreb

6. IVAN FURIĆ, dirigent i glazbeni pedagog, Zagreb

7. STJEPAN NJIKOŠ, Osijek

8. ZLATAN SINDIČIĆ, glazbeni pedagog i dirigent, ZAGREB

STRUČNA KOMISIJA

1. IVAN FURIĆ, glazbeni pedagog i dirigent - predsjednik

2. LADISLAV BOGNAR, dirigent

3. RADOVAN BRDARIĆ, dirigent

4. ADALBERT MARKOVIĆ, skladatelj i dirigent

5. ZLATAN SINDIČIĆ, glazbeni pedagog i dirigent

STRUČNA KOMISIJA ZA OCJENJIVANJE NOVIH KONCERTANTNIH SKLADBI

IVAN FURIĆ, glazbeni pedagog i dirigent - predsjednik

RAJKO EĆIMOVIĆ, glazbeni pedagog i dirigent

ZLATAN SINDIČIĆ, glazbeni pedagog i dirigent

FRANO DRAGUN

Dragi prijatelji,

Evo nas ponovo, u velikom broju, u našem lijepom i nepokorenem Osijeku. Kažem ponovo, jer smo se na prošlom, 15. festivalu bili prisiljeni, zbog krvavih ratnih okolnosti, okupiti u »mirnijoj« luci - povijesnom gradu Križevcima 19. i 20. lipnja 1992. godine.

Vjerujem da će to u povijesti Festivala ostati prvom i posljednjom činjenicom »promjene« lokacije.

U izboru Križevaca nismo pogriješili. Ostat će nam u veoma lijepom sjećanju inventivna organizacija Festivala i gostoljubivost Križevčana. Međutim, unatoč brojnim poteškoćama, napose ratnim okolnostima, dio programa 15. festivala ipak je održan u domicilnom gradu.

Naime, svečani završni koncert održan je 24. listopada 1992. godine u Osijeku - uz sudjelovanje naših eminentnih tamburaških orkestara »Ferde Livadića« iz Samobora, »Alberta Štrige« iz Križevaca i »Paje Kolarića« iz Osijeka. Program je upotpunjen nastupom - skoro 120 godina starog društva, Hrvatskog pjevačkog društva »Lipa« iz Osijeka.

Kvalitetan i impresivan nastup u crkvi Sv. Petra i Pavla (popularna Katedrala), govor i sv. misa preuzvišenog biskupa đakovačko-srijemske biskupije - dr. Ćirila Kosa, kao pokrovitelja koncerta, ostat će trajno u srcima i pamćenju brojnih Osječana, crkvenih dostojanstvenika, vlasti i ostalih zvanica. Napokon je tamburica, kao naše hrvatsko nacionalno glazbalo, ušlo veoma uspješno u sakralni objekt.

Evo nas, dakle, ponovo s kompletnim programom u Osijeku na 16. festivalu hrvatske tamburaške glazbe.

Bit će to jedan - od do sada - najmasovnijih Festivala. Da, upravo tako. Unatoč i usprkos blizine bojišnice, gospodarskih nevolja, unutarnjih i međunarodnih tenzija, MI time dokazujemo svoju hrvatsku supremaciju, kako na bojišnici, tako i u kulturi.

Uz izuzetne financijske napore što su ih uložili svih 16 (šesnaest) prijavljenih seniorskih i juniorskih orkestara (s preko 600 sudionika), uz veliku

MI NASTAVLJAMO

financijsku potporu Skupštine općine Osijek - preko Sekretarijata za društvene djelatnosti - našeg trajnog pokrovitelja IPK Osijek, Hrvatskog sabora kulture i drugih brojnih sponzora, održat ćemo 16. festival 28. i 29. svibnja 1993. u našem Osijeku, gradu sa ??? djelomično zacijeljenim ratnim ranama.

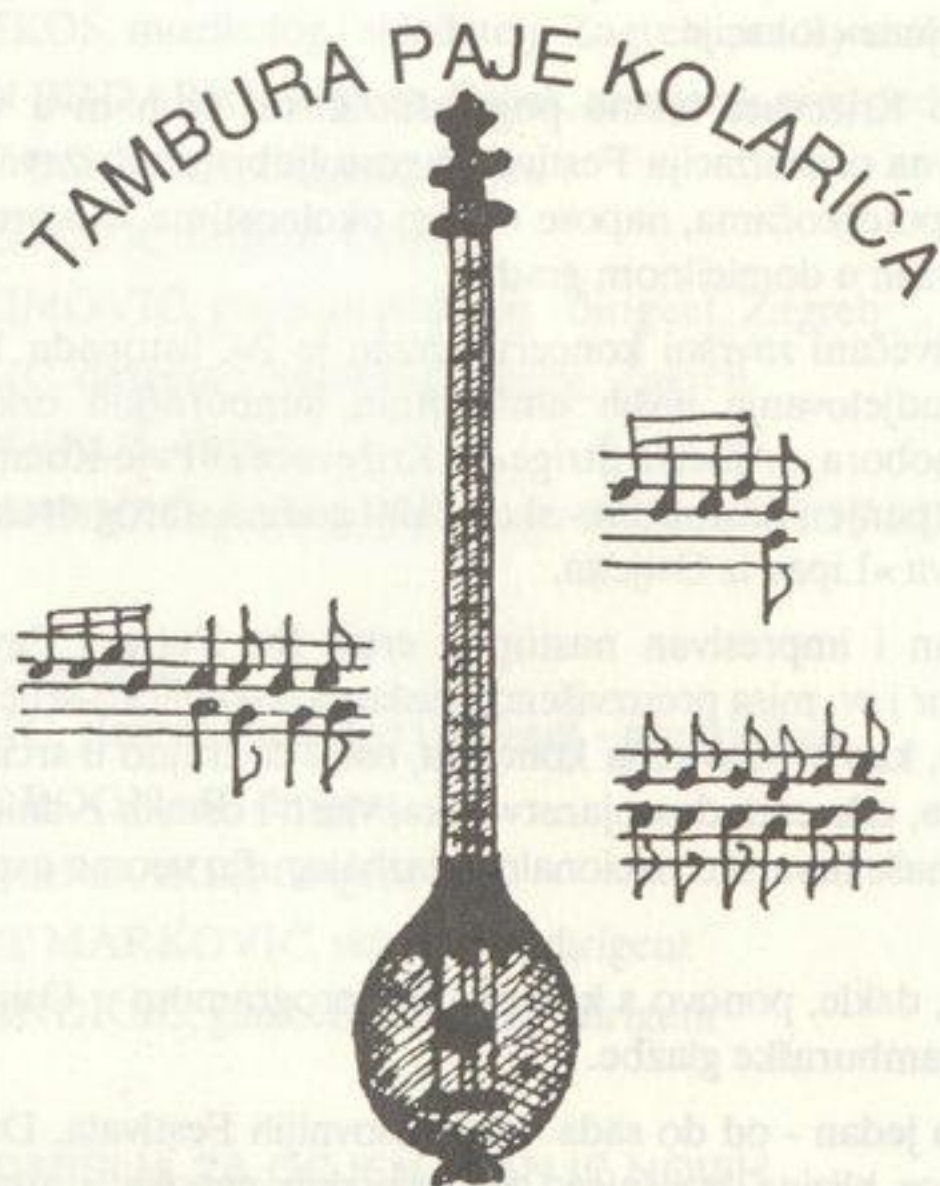
Posvećujemo ga Danu naše hrvatske državnosti.

Svim sudionicima želim dobrodošlicu, ugodan boravak i uspješan nastup na 16. festivalu.

U Osijeku, 20. svibnja 1993.

Predsjednik Predsjedništva
XVI. festivala hrvatske tamburaške glazbe
Osijek

prof. FRANO DRAGUN

PRAVO SUDJELOVANJA

Izbor sudionika Festivala provodi Programsko-umjetnički savjet na prijedlog stručno-seleksijskih komisija.

- A) U mjestima gdje se organiziraju područne smotre izbor sudionika za Festival određuju stručno-seleksijske komisije smotri. Predsjednik komisije je predstavnik kojeg određuje Festival.
- B) U mjestima gdje se ne organiziraju područne smotre orkestri samostalno prijavljuju sudjelovanje za natjecanje na Festivalu, ako ispune slijedeće uvjete:
 - održe svoj samostalni cjelovečernji koncert (ili s najviše još jednim ansamblom),
 - program presluša stručno-seleksijska komisija.

Programi orkestara koji se žele natjecati na Festivalu moraju u cjelosti biti izvedeni:

- A) na područnoj smotri
- B) na cjelovečernjem koncertu

NATJECATELJSKI PROGRAM ORKESTARA

Seniorski orkestri

Izbor natjecateljskog programa u trajanju od 25-30 minuta je slobodan, a sadrži četiri skladbe:

- a) skladba iz koncertne tamburaške literature,
- b) praižvedba koncertne skladbe,
- c) pjesma sa proteklih revija »Zvuci Panonije« u izvođenju solista i orkestra, i
- d) narodna pjesma ili ples (izvorna ili u umjetničkoj obradi), ili rapsodička skladba na narodne motive sa ili bez vokala.

Juniorski orkestri

Izbor natjecateljskog programa u trajanju od 20-25 minuta je slobodan, a sadrži tri skladbe:

- a) skladba iz koncertne tamburaške literature,
- b) praižvedba koncertne skladbe, i
- c) pjesma sa »Zvuka Panonije« ili izvorna vokalno-instrumentalna skladba.

PRIZNANJA I NAGRADE

1. Stručna komisija ocjenjuje orkestre bodovima do mogućih 100 bodova. Ocjene Stručne komisije su konačne. Orkestar koji se ne bude obazirao na pravila natjecanja bit će diskvalificiran.

Orkestri osvajaju:

- za 70 - 80 bodova * brončanu plaketu »Tambura Paje Kolarića«
- za 80 - 90 bodova * srebrnu plaketu »Tambura Paje Kolarića«
- za 90 - 100 bodova * zlatnu plaketu »Tambura Paje Kolarića«

2. Stručna komisija za ocjenjivanje novih koncertnih skladbi (praižvedbi najuspješnijim autorima dodjeljuje:

- brončanu plaketu »Tambura Paje Kolarića«
- srebrnu plaketu »Tambura Paje Kolarića«
- zlatnu plaketu »Tambura Paje Kolarića«

3. Rezultati stručne komisije bit će objavljeni na završetku Festivala.

4. Hrvatsko društvo skladatelja dodjeljuje pokal za najbolju koncertnu skladbu hrvatskom skladatelju.

PROGRAM

XVI. FESTIVALA HRVATSKE TAMBURAŠKE GLAZBE U OSIJEKU

Petak, 28. svibnja 1993. godine u 11⁰⁰ sati
HRVATSKO NARODNO KAZALIŠTE - OSIJEK

SVEČANO OTVARANJE

Josip Runjanin: LIJEPA NAŠA DOMOVINO

Izvođe: Dječji pjevački zbor OŠ Sv. ANE, Osijek

Juniorski tamburaški orkestar STD »Pajo Kolarić«, Osijek

Dirigent: Radovan Brdarić

KONCERT I - JUNIORI

1. Tamburaški orkestar OGŠ ALBERTA ŠTRIGE, Križevci (32)
2. Tamburaški orkestar OŠ AUGUSTA HARAMBAŠIĆA, Donji Miholjac (32)
3. Tamburaški orkestar HKUD PETAR ZRINSKI, Vrbovec (31)
4. Tamburaški orkestar GŠ JOSIPA RUNJANINA, Vinkovci (41)

Podjela diploma orkestrima sudionicima Festivala

Petak, 28. svibnja 1993. godine u 18³⁰ sati
CRKVA SVETOG PETRA I PAVLA U OSIJEKU

SVETA MISA za sudionike Festivala

Predvodi: dr. MARIN SRAKIĆ, pomoćni biskup

Sudjeluje FOLKLORNI ZBOR I ORKESTAR HKUD »OSIJEK

1862« pod vodstvom Duška Topića

Fra dr. IVAN GLIBOTIĆ (D. Topić): MISA U ČAST KRIS TU
SVEĆENIKU

Petak, 28. svibnja 1993. godine u 20⁰⁰ sati
HRVATSKO NARODNO KAZALIŠTE - OSIJEK

SVEČANO OTVARANJE

Josip Runjanin: LIJEPA NAŠA DOMOVINO

Izvođe: Mješoviti pjevački zbor HPD »LIPA«, Osijek

Tamburaški orkestar STD »Pajo Kolarić«, Osijek

Dirigent: Vesna Bognar

Pozdravna riječ dr. TIHOMIL MAŠTROVIĆ, predsjednik Hrvatskoga
sabora kulture

Prigodne riječi domaćina

KONCERT II - SENIORI

1. Tamburaški orkestar STD »Pajo Kolarić«, Osijek (43)
2. Tamburaški orkestar KUD »EUGEN KUMIČIĆ«, Križišće (40)
3. Tamburaški orkestar KUD »TENA« - PIK ĐAKOVO (28)
4. Tamburaški orkestar HPD »RODOLJUB«, Virovitica (44)

Podjela diploma orkestrima sudionicima Festivala

Subota, 29. svibnja 1993. godine u 11⁰⁰ sati
HRVATSKO NARODNO KAZALIŠTE

KONCERT III - JUNIORI

1. Tamburaški orkestar OŠ MATIJE GUPCA, Zagreb (35)
2. Tamburaški orkestar OŠ KUD REČICA, Rečica kraj Karlovca (37)
3. Tamburaški orkestar HKD »LISINSKI«, Našice (53)
4. Tamburaško društvo - mladi TO »FERDO LIVADIĆ«, Samobor (40)

Podjela diploma orkestrima sudionicima Festivala

Subota, 29. svibnja 1993. godine u 19⁰⁰ sati
HRVATSKO NARODNO KAZALIŠTE

KONCERT IV - SENIORI

1. Tamburaški orkestar HPT - HŽ RIJEKA, Rijeka (44)
2. Tamburaški orkestar KUD »PODRAVKA«, Koprivnica (38)
3. Tamburaški orkestar KUD VARTEKS, Varaždin (39)
4. Tamburaški orkestar TD »FERDO LIVADIĆ«, Samobor (49)

Podjela diploma orkestrima sudionicima Festivala

Završna riječ

FRANO DRAGUN, predsjednik Predsjedništva XVI. Festivala hrvatske
tamburaške glazbe u Osijeku

VODITELJI PROGRAMA:

VLASTA RAMLJAK
LJUBO JELČIĆ

PREDSTAVLJAMO VAM TAMBURAŠKE ORKESTRE

TAMBURAŠKI ORKESTAR OSNOVNE GLAZBENE ŠKOLE ALBERTA ŠTRIGE KRIŽEVCI

PROGRAM

Franjo Kuhač (rev. J. Njikoš)
Adalbert Marković
Tihomil Vidošić

OSJEČKI GALOP
NOTTURNO, *praižvedba*
ŠOTIŠ, stari dalmatinski ples

Dirigent: STJEPAN FORTUNA

Osnovna glazbena škola »Albert Štriga« u Križevcima, rodnom gradu Alberta Štrige (1821. - 1897.), zaslužnog hrvatskog rodoljuba, pjevača, pravnika i pokretača mnogih povijesno-kulturnih djelatnosti, svjesna tradicijskih vrijednosti, primila je u svoje okrilje i tamburu. Od rujna 1978. tu se čuju i sitne i krupne žice tamburaškog orkestra, jednog pa drugog, tu

učenici i tamburu mogu uzeti kao svoj glavni predmet. U velikom su orkestru oni daci koji uče i druge instrumente.

Stjepan Fortuna, dirigent orkestra, niže svoje pedagoške rezultate i otkriva ih javnim nastupima u zamahu smišljenih i efektnih interpretacija začudnom moći.

Osim školskih nastupa i manifestacijskih priredbi, orkestar iz godine u godinu uzorno gradi svoj renome. Od smotre u Đurđevcu (1982.), pa u Križevcima (1983.) i Ivanjskoj (1985.) do festivala u Osijeku (1987. i 1989.), nastupa u Požegi (1990.) kada je nagrađen peharom Hrvatskog društva skladatelja za najbolje izvedenu skladbu SLAVONSKA RAPSODIJA Julija Njikoša, do prošlogodišnjeg Festivala u Križevcima (1992.) kada je ukupnom vrijednošću izvedenog programa dosegao svoj vrh, napose interpretacijom IMPRESIJE II - KALNIK Adalberta Markovića, orkestar u međuvremenu propagira tamburašku glazbu gostovanjima u Sloveniji, Makedoniji, Češkoj, Slovačkoj, Austriji i Njemačkoj. Prezentirajući izvorne koncertne skladbe i narodne napjeve orkestar širi krug autora kojima prouzvodi djela i nezamornom strašću mladih ide u nova kreiranja programa.

TAMBURAŠKI ORKESTAR OSNOVNE ŠKOLE AUGUSTA HARAMBAŠIĆA DONJI MIHOLJAC

PROGRAM

Josip Canić
Julije Njikoš

Adalbert Maković

PJESMA BEZ RIJEČI
POKRAJ STARE DRAVE
glazbena skica, prouzvedba
NISAM SAMA
pjesma na stihove Duška Maričića
pjeva: VLATKA KOPIĆ uz TO

Dirigent: MUHAMED ZUBČEVIĆ

Duga je tradicija njegovanja tamburaške glazbe u Donjem Miholjcu, rodnom mjestu hrvatskog pjesnika Augusta Harambašića, pa tako i u školi koja, njemu u čast, nosi to ime.

Već u drugom razredu izabrani učenici primaju prve pouke o tamburi, svrstavaju se potom u grupe da bi, u zamahu i metamorfozama učenja, doživjeli i svoje javne nastupe kao sudionici orkestra.

Već tridesetjednu godinu Muhamed Zubčević, nastavnik i dirigent, radnom ustrajnošću poučava od naraštaja do naraštaja svoje učenike, kreira programe i smišljenim metodičkim putem uzdiže glazbenost mladih koristeći tamburu kao sredstvo.

Osim prigodnih nastupa i koncerata u samoj školi, u mjestu i okolici, orkestri škole putovali su zemljom, nastupali i u inozemstvu, a svoja postignuća iskazali su i na smotrama i festivalima tamburaške glazbe u Varaždinu, Požegi, Osijeku, gdje su i vrednovani i primili mnoga priznanja, plakete i nagrade.

Poslije nastupa u Požegi, na smotri mladih 1990. godine, na kojoj je bio jedan od nagrađenih učesnika, orkestar mijenja svoj generacijski sastav no ubrzo nastavlja put koncerata za građane, za branitelje domovine i za izbjeglice u Šiklošu u Mađarskoj.

Valja posebno istaći da Osnovna škola »A. Harambašić« u svom razumijevanju predstavlja neprekidnu košnicu iz koje se rojevi svirača otpušu u kulturno-umjetnička društva ne samo svoje općine već i drugih mjesta i gradova Hrvatske.

**TAMBURAŠKI ORKESTAR
HRVATSKOG KULTURNO UMJETNIČKOG DRUŠTVA
»PETAR ZRINSKI« - VRBOVEC**

PROGRAM

*Josip Canić
Mario Bogliuni
Mario Bogliuni*

IZ NARODA ZA NAROD - karišik
VRBOVEČKA RAPSODIJA, *praizvedba*
SUDBINA
pjesma na stihove Ivana Boždara
pjeva MARIJA ADLER uz TO

Dirigent: ZLATKO FARSZKY

Vrbovec ne živi izvan stvarnosti i izvan povijesti. Ne želi zastoje i hoće razvitak u svim pravcima. Na polju kulture svoj udio nosi i Hrvatsko kulturno-umjetničko društvo »Petar Zrinski« koje opstoji više od 80 godina (osnovano 1912.) s kraćim (ratnim) prekidima.

Koncentracijom rada na mješoviti pjevački zbor, na folklor i tambure, društvo vrši svoju značajnu misiju.

Zlatko Farszky, voditelj tamburaških aktivnosti i dirigent triju grupa unutar društva, iskazuje svoje znanostvo i umijeće ovladavanja raznih programa prilagođenih uzrastu i savladanoj tehnici sviranja. On svoj rad podastire mnijenju

slušalaca u raznim prigodama u sklopu zajedničkih koncerata HKUD »Petar Zrinski«, na posebnim tamburaškim koncertima te na gostovanjima i nastupima na smotrama i Festivalu tamburaške glazbe u Osijeku (1989) i Križevcima (1992.)

Iz dosadašnjeg rada orkestra evidentna je želja da svaka produkcija bude nov iskorak, novi estetski doživljaj, a signum temporis - znak vremena - da u tome bude što više suvremenog.

**TAMBURAŠKI ORKESTAR
GLAZBENE ŠKOLE JOSIPA RUNJANINA
VINKOVCI**

PROGRAM

Boris Krnic

KONCERT ZA KLAVIR i TO u G-duru
Stavci: Andante cantabile, Vivace
solista: KRISTINA MAĐARAC - klavir
LIJEPA VINKOVČANKA
I stavak iz "VINKOVAČKOG DIPTIHA"
praizvedba
ŽELIM BITI SLAVONIJO S TOBOM
pjesma na stihove Zlatka Crneca
izvodi: Vokalni ansambl uz TO

Josip Andrić

Julije Njikoš

Dirigent: ĐURO ZARIĆ

Tradicija, zahuktali rad oko tambure u Vinkovcima i konačan prodor u Osnovnu glazbenu školu »Josip Runjanin« šk. god. 1984/85., ostvaren uz pomoć tadašnjeg SIZ-a za školstvo i kulturu, te RKUD »Šumari« i ZAKUD

Vinkovci, omogućili su smišljenu strategiju za obrazovni put i ravnopravni tretman tambure kao instrumenta. Od tih dana kada je započela tečajna nastava tambure u školi, pa do sadašnje školske godine, u kojoj je tambura dio redovne nastave, u Vinkovcima su se zbili mnogi događaji.

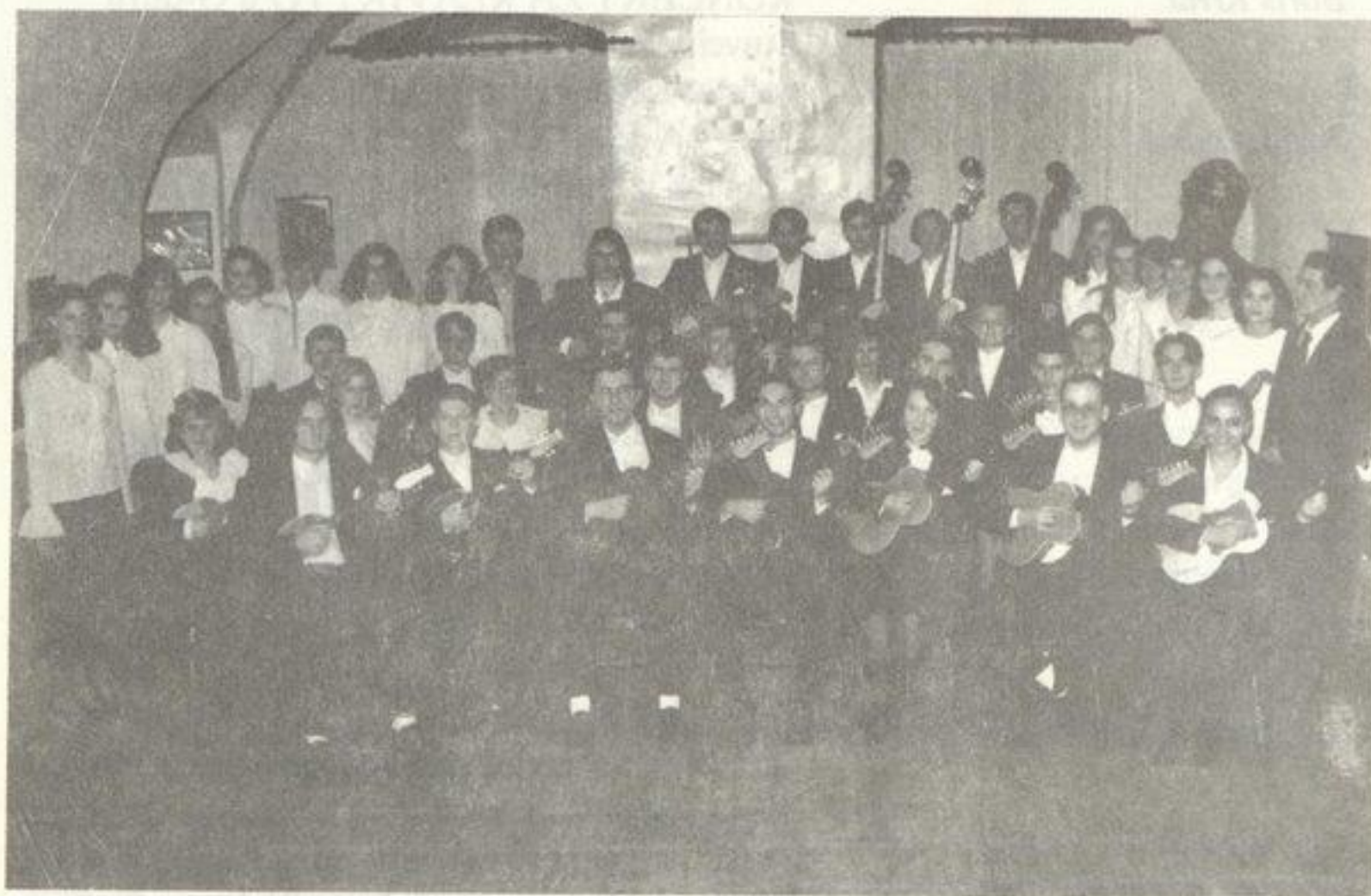
Formiranjem orkestra u okviru škole pod vodstvom nastavnika i dirigenta Đure Zarića, izuzetno zaslužnog za opstojnost i sve uspjehe, prokrčen je put tamburaškoj glazbi na novim osnovama. Kao po pravilu predan rad i napor brzo se opažaju i visoko vrednuju. Orkestar nastupa na smotrama, na »Vinkovačkim jesenima«, pa na raznim kulturnim manifestacijama. Taj zapaženi i cijenjeni rad vodi orkestar na XIII. i XIV. festival tamburaške glazbe u Osijeku, te na susrete TO u Zagrebu i Požegi.

Uhvativši pravi tempo i koristeći dobro programiranu nastavu, orkestar po fazama diže svoju razinu, ide sve više na pozornice i u dvorane, osuvremenjuje prostor skladbi, oplemenjuje orkestralni zvuk.

U tim usponima dolaze ratna zbivanja u kojima je škola porušena, sa zgradom uništeni instrumenti i literatura. Orkestar prekida svoj rad za više od godinu dana.

Sad, u toku obnavljanja porušenog, škola je dobila privremeni smještaj, a time je omogućen i nastavak rada orkestra. Na posuđenim instrumentima i u atmosferi čekanja mira.

TAMBURAŠKI ORKESTAR SLAVONSKOG TAMBURAŠKOG DRUŠTVA »PAJO KOLARIĆ«, OSIJEK

PROGRAM

Julije Njikoš
Adalbert Marković

Arsen Dedić

Julije Njikoš

ROMANCA U G - duru
IMPRESIJA BR. 3 - MJESEC U DRAVI,
praižvedba
NOĆNI VJETAR
pjesma na stihove Arsen Dedića
pjeva: BLANKA DOŠEN uz TO
ŠOKAČKO KOLO
V stavak iz kantate ŠOKADIJA
izvodi: Vokalni ansambl "Šokadija" uz TO

Dirigent: SLAVKO FRANC

U slavonskoj metropoli, sada županijskom gradu Osijeku, neko se vrijeme žice STD »Pajo Kolarić« drhtale i zujale istodobno s rezonancijom topovskih granata, tenkovskih i bacačkih udaraca i snajperskih hitaca.

Šesnaesti put na Festivalu, koji se i rodio u gnijezdu društva, glazbeno aktiviran poslije dramatičnih dana rata, orkestar stupa na pozornicu da podsjeti kako živi i nastavlja djelo utemeljeno 1954. godine.

Zna se da je spiritus movens, prvi dirigent i traser bio Julije Njikoš, da su po njegovom odlasku u Zagreb dirigentske niti bile u rukama Ivice Cvitkovića, Huga Borenića, Rudolfa Ergotića a potom Dragutina Stivaničevića.

Ne bi bilo moguće u kratkom repriziranju kazati što je sve urađeno i poteklo iz okvira STD »Pajo Kolarić«. Koliko angažiranih ljudi, koliko ostvarenih programa, koliko skladbi, autora, praižvedbi, koncerata, nastupa, manifestacija, putovanja po zemlji, Europi, SAD i Kanadi, koliko sprega sa solistima, zborovima i vlastitom ženskom vokalnom grupom »Šokadija« iz jedra društva!

Respektabilno je nastojanje »Paje Kolarića« da se u programe tamburaških koncerata unosi što više izvornih skladbi i oplemene orkestralni zvuci. Kad je pak u pitanju sam Festival, snage društva godinama su, uz druge faktore, uvijek bile dio svih tijela Festivala, izvršavale organizatorske poslove i poslove domaćina.

Ne ponavljamo primljena odličja kojima je obasuta povjesnica društva. Neslomljivo i nezaustavljivo STD »Pajo Kolarić« kroči prema 40-godišnjici opstanka.

U novoj situaciji, novom dirigentu Slavku Francu, primarna je zadaća nastavak i jačanje kreativnih elemenata u muziciranju orkestra.

**TAMBURAŠKI ORKESTAR
KULTURNO UMJETNIČKOG DRUŠTVA
»EUGEN KUMIČIĆ«, KRIŽIŠĆE**

PROGRAM

*Adalbert Marković
Josip Kaplan*

Julije Njikoš

Tihomil Vidošić

ROMANTIČNI TRENUTAK
PJESMA I PLES BR. 13, *praižvedba*
"SUNCE NA KVARNERE"
KOD "BIJELE LAĐE"
pjesma na stihove Drage Britvića
izvodi: Ženska vokalna grupa
"MIR I DOBRO" iz Punta uz TO
DVIJE ISTARSKE
Divojka va gore
Sestra brata budila
izvodi: Ženska vokalna grupa
"MIR I DOBRO" iz Punta uz TO

Dirigent: GORDAN SLABY

Da tambura ima svoje utočište ne samo u kontinentalnom dijelu Hrvatske, nego i u jadranskim sredinama odavno je znano. Mnogi su seminari za tamburaške dirigente zbog toga

održavani godinama u tim prostorima, primjerice u Senju, Crikvenici, Cresu, Poreču, Opatiji, Zadru, Posedarju i Dubrovniku.

Na Festival u Osijek dolazili su uobičajeno orkestri iz Posedarja, Drniša i Rijeke, često sa skladbenim inovacijama. Posedarski i Drniški orkestar prestali su u hujanju rata s radom u svojim mjestima.

Malo Križišće, mjesto od cca 500 stanovnika, s manje uvjeta nego ih imaju Kraljevica, Novi Vinodolski, Crikvenica, Senj, donosi na Festival svoj program hoteći izreći i pokazati svoj rad, porive i emocije koje proističu iz privrženosti tamburi, koja je živa stvarnost i kraj obala mora.

Dirigent Gordan Slaby marno nastoji uzdići nivo sviračke tehnike svakog pojedinca, orkestralnom zvuku dati biljege kojima raspolaže njegov melodijski i akordički instrumentarij.

Članovi orkestra, osnovanog 1982. godine, već su bili na Festivalu 1986. ali tada kao dio združenog riječkog orkestra. Uspješan i samostalan rad uočljiv je naročito u posljednje tri godine u kojima se bilježe nastupi u susjednim mjestima, u Rijeci (kulturno-umjetničke djelatnosti amatera općine Rijeka), gostovanje u Portorožu, Perušiću, Dubrovniku, sudjelovanja u programima vezanim uz crkvene obrede, folklor i slično. U prosjeku godišnje se ostvaruje 18-20 koncertnih istupanja.

**TAMBURAŠKI ORKESTAR
KULTURNO UMJETNIČKOG DRUŠTVA »TENA«
PIK - a »ĐAKOVO«, ĐAKOVO**

PROGRAM

*Julije Njikoš
Adalbert Marković
Arsen Dedić*

Julije Njikoš

BARANJSKA RAPSODIJA
SVEČANI PRELUDIJ, *praižvedba*
NOĆNI VJETAR
pjesma na stihove Arsen Dedića
pjeva: MAGDALENA KRNIĆ uz TO
TEMPO - koncertno kolo

Dirigent: ROBERT KUDELNJAK

Nije Đakovo u svojim kulturnim afinitetima nikad brisalo zvuke tambure. Baš naprotiv. Dobro se pamte nastojanja starijih generacija, marljivi uspjesi školskih orkestara zajedno s glazbenim pedagozima koji su ih predano vodili.

Samostalno glazbeno tijelo koje ne bi svoje ciljeve vidjelo samo u folklornim biljezima već mnogo šire, kako to jest i u tamburaškoj glazbi danas, u okvirima KUD PIK-a »Đakovo« zalaganjem vodstva društva, od 1985. godine, počinje samostalniji i dobro programiran rad i na koncertnoj literaturi. Nenad Seletković dao dirigent vodi dio od svojih tadašnjih 90 svirača na Festival 1989.

Ohrabreni, kao i drugi orkestri poslije svakog Festivala, razbudi svoje snage i jačom motivacijom kreću dalje.

U blizini ratnih poprišta i u događajima vezanim uz okolnosti života kad se mnoge konstelacije mijenjaju, društvo čuva svoju organiziranost za koje se posebno brinu gospoda predsjednik Zvonko Benašić, tajnik Mato Filaković i organizacioni voditelj Ivo Posavčević.

Nakon odlaska dirigenta Nenada Seletkovića, njegov rad nastavlja Robert Kudelnjak. U društvu sad postoji i mala škola za tambure koju pohada dvadesetoro djece.

Orkestar je sastavljen od ambicioznih omladinaca koji istinski vole tamburu, iskazuje se javnim nastupima u Đakovu, Požegi, Đakovačkom Josipovcu. U vrijeme božićnih blagdana orkestar je pratio pjevački zbor pri misi u Katedrali. Sad orkestar čeka svoj nastup u Osijeku među seniorima, premda im juniorska kategorija preciznije definira njihova godišta.

TAMBURAŠKI ORKESTAR KULTURNO UMJETNIČKOG DRUŠTVA »VARTEKS«, VARAŽDIN

PROGRAM

Tihomil Vidošić

STARI DALMATINSKI PLESovi

Traškun

Šotić

Ivačić

Josip Canić

ZVUCI SA CESARGRADA op. 314 b,
praizvedba (rev. Julije Njikoš)

Stjepan Mihaljinec

BIJELI JASMINI

pjesma na stihove Milivoja Pašićeka

pjeva: RAJKA GRABAR uz TO

ŠOKAČKO KOLO BR. 1

Franjo Bertić

Dirigent: DRAGUTIN KOREN

Za kratku informaciju o svojem orkestru Varaždinci su telegramskom škrtošću riječi napisali:

»U KUD-u VARTEKS uz ostale sekcije djeluje i tamburaški orkestar. Osnovan je 1978. godine. Početak je bio skroman - 12 tamburaša - 12 tambura, da bi sada

nakon 15 godina intenzivnog rada prerastao u tamburaško društvo koje u raznim uzrastima ima oko stotinu tamburaša te pedeset tambura. Većinu članova čine djeca radnika kombinata »Varteks«. Orkestar izvodi programe u raznim sredinama, počevši od proizvodnih pogona kombinata, zatim u mjesnim zajednicama, općinskim i republičkim smotrama. Na općinskim smotrama orkestar redovito osvaja prva mjesta. Od 1983. godine redovito nastupa na Festivalu tamburaške glazbe. Na XIV festivalu osvaja srebrnu plaketu »Tambura Paje Kolarića«.

To lapidarno registriranje činjenica i velika skromnost u predstavljanju vlastitih uspjeha dio su navika dirigenta Dragutina Korena, koji ravna orkestrom od njegova utemeljenja, a dirigira i ostalim sastavima unutar društva u kojima se javlja tambura.

U starom gradu punom glazbenog života i barokne tradicije proces širenja tamburaške glazbe kojoj je vrata Glazbene škole otvorio prof. Marijan Zuber, a pok. Milan Jadrošić orkestralnom praksom jačao i pronosio, živo je nastavljen osobito u »Varteksu«. Tu Dragutin Koren sa svojim tamburaškim vizijama iz stupnja u stupanj dalje ozvučuje partiture tragajući za što ljepšim izričajima u djelima autora svojih programa. Tu je nezaustavljiv.

TAMBURAŠKI ORKESTAR OSNOVNE ŠKOLE MATIJE GUPCA ZAGREB

PROGRAM

Julije Njikoš
Adalbert Marković

SLAVONSKA RAPSODIJA
ROMANTIČNA SUITA, *pr reizvedba*
stavci: Melodija
Meditacija

Adalbert Marković

UPREGNI CVETKA U ČEZE
pjesma na stihove Drage Britvića
pjeva: DIANA ATANASOV uz TO

Dirigent: **RAJKO EĆIMOVIĆ**

Već duže od 20 godina na OŠ Matije Gupca u Zagrebu posebna se pažnja posvećuje radu s učenicima koji sviraju na našem nacionalnom hrvatskom glazbalu - tamburi. Kroz to vrijeme proširivao se ne samo interes za to narodno glazbalo već i tamburaški repertoar koji je obuhvatio razna glazbena djela: koncertne skladbe, pr reizvedbe, obrade narodnih napjeva, solo pjesme kao i skladbe drugih žanrova.

Inicijator, osnivač, organizator i dirigent orkestra poznati je glazbeni pedagog i pisac udžbenika prof. **RAJKO EĆIMOVIĆ**. Njegovo iskustvo i kriteriji u izboru programa i kristaliziranje normi interpretacija vezanih uz tamburaške orkestre, vodili su uvijek ozbiljenju sve većih i većih vrijednosti.

Najljepši trenuci druženja članova orkestra vezani su uz Festival u Osijeku, kada su na natjecanju 11 juniorskih orkestara osvojili I. mjesto. Bio je to IX. festival 1978. godine.

Sadašnji je ansambl svoj rad kao i brojne nastupe u ove dvije godine vezao uz domovinski rat. S puno ljubavi i topline članovi orkestra svirali su u Hrvatskom glazbenom zavodu za naš Vukovar i Zadar, gradove stare hrvatske baštine i tradicije. Nastupi za ranjene hrvatske vojnike u Stubičkim, Krapinskim i Varaždinskim Toplicama bili su čestitka za hrabrost i najljepša želja za ozdravljenje. Orkestar je nastupio za djecu poginulih branitelja u Donjoj Stubici, za 149. trešnjevačku brigadu čiji su borci ratovali na prvim linijama obrane Nove Gradiške, Sunje, Pokupskog, Siska ...

U danima kada su slavonsku metropolu razarale granate, učenici, roditelji i djelatnici OŠ Matije Gupca iskreno su suosjećali sa stanovnicima Osijeka, a posebno s najmlađima. Stoga i posljednji koncert u Hrvatskom glazbenom zavodu 21. ožujka 1993. godine uz soliste Veru Svobodu, Miroslava Živkovića i Mladena Biočine, održan pod nazivom »Djeci poginulih branitelja Osijeka«, dokaz je da poginuli nisu zaboravljeni i da njihova djeca nisu sama.

**TAMBURAŠKI ORKESTAR
KULTURNO UMJETNIČKOG DRUŠTVA REČICA
REČICA kraj Karlovca**

PROGRAM

Josip Canić

PRELUDIJ i KOLO
I stavak iz glazbene slike
"SAN SELJAČKE DJEVOJKE"

Julije Njikoš

IZGUBLJENA NADA - intermezzo,
praizvedba

Adalbert Marković

NISAM SAMA
pjesma na stihove Duška Maričića
pjeva: SNJEŽANA MIJOŠ uz TO

Dirigent: JOSIP VUŠIR

Prije sedamdeset godina (1923.) utemeljeno je Kulturno-umjetničko društvo »Rečica« koje se brinulo o očuvanju folklorne baštine same Rečice i njezine okolice i o kulturnom i zabavnom životu stanovnika uopće. Historija društva prepletena je usponima i zastojima, kako to već biva, ali je osnovna pokretačka nit ostala čvrsta u svim generacijama: dograditi, unaprijediti, očuvati, usavršiti, izraziti svoje.

Štujući prošlost i nastavljajući tradicije, pri Osnovnoj školi u Rečici djeluje tamburaški orkestar koji već godinama, mijenjajući svoj sastav, primjerno pokazuje što se sve može učiniti i u manjem mjestu kad postoje svijest, htijenje i organizacijske sposobnosti, a posebno znanje i volja - dirigenta. Josip Vušir i u uvjetima linije fronte, nastavlja put graditelja orkestra među mladima i traga predano za svim elementima izraza u tamburaškoj glazbi. Dokazuju to zapaženi nastupi u Karlovcu, Zagrebu, Osijeku, Požegi, Križevcima (1992.) i dosad primljene diplome i nagrade na smotrama i festivalima.

**TAMBURAŠKI ORKESTAR
HRVATSKOG KULTURNOG DRUŠTVA LISINSKI
NAŠICE**

PROGRAM

Julije Njikoš

SLAVONSKA RAPSODIJA

Julije Njikoš

NOTTURNO - uspomeni Dore Pejačević,
praizvedba

Tihomil Vidošić

SLAVONSKI SCHERZO

izvodi: Vokalni ansambl HKD Lisinski uz TO

Dirigent: MARINA KOPRI

Hrvatsko kulturno društvo »Lisinski« u Našicama, osnovano 1889. godine, ima neprekinutu kulturnu tradiciju od gotovo 105 godina. U sadašnjem organizacijskom obliku

ono iskazuje svoju vitalnost širinom i kvalitetom rada pjevačkog zbora, folklorne skupine, tamburaškog orkestra i tamburaškog sastava. Uz ostale nosioce izražavanja umjetnosti ono obogaćuje razinu kulturnog života rodnog mjesta skladateljice Dore Pejačević (1885. - 1923.) vršeći svoju ulogu i na mnogim drugim pozornicama Republike Hrvatske i u inozemstvu.

Organizirano bavljenje tamburaškom glazbom u »Lisinskom« počelo je davne 1923. godine kada je, kako piše neumorni kulturni pregalac i predsjednik društva Leo Majer, utemeljen prvi društveni tamburaški orkestar. Od te godine put tamburaške glazbe usmjeren je iz krila društva.

Naravno, razvoj teče prema okolnostima, čas brže, čas sporije, uspješno ili manje uspješno već prema općim kulturnim prilikama u zemlji i samim Našicama.

Pravo i sustavno bavljenje tamburaškom glazbom teče u »Lisinskom« od 1980. godine. Okupljanjem većeg broja tamburaških djelatnika i usmjeravanjem na programirani obrazovni rad i orkestralnu glazbu seroznijeg značenja, stvoreni su i poticajni elementi za otvaranje društvene tamburaške škole 1983. godine. Od tada pa kroz desetljeće kontinuirano rastu rezultati premda smjene naraštaja povremeno usporavaju tempo napretka.

Današnji juniorski orkestar prošao je dvogodišnju tamburašku školu u društvu, nastupao je i koncertirao u više prilika. Sad djeluje pod vodstvom prof. Marine i Daniela Kopri u očekivanju novog stupnja razvoja i vrijednosti, većih interpretativnih dosega djela tradicionalne i nove tamburaške orkestralne glazbe.

MLADI ORKESTAR TAMBURAŠKOG DRUŠTVA »FERDO LIVADIĆ« SAMOBOR

PROGRAM

Tihomil Vidošić
Adalbert Marković
Stjepan Mihaljinec

SAMOBORSKI PLES
PRELUDIJ, *praižvedba*
BIJELI JASMINI
pjesma na stihove Milivoja Pašičeka
pjeva: MIRJANA TURK uz Vokalni ansambl
"SAMOBORKE" i TO

Dirigent: ŽELJKO BRADIĆ

Upravo se navršilo deset godina (1983. - 1993.) otkako u okviru Tamburaškog društva »Ferdo Livadić«, u Samoboru, djeluje »Mladi tamburaški orkestar«, koji kao samostalno tijelo i kao podmladak za popunjavanje »društvenog«,

»starijeg« orkestra ima svoj samostalan, bukteći put.

U njemu je sticao svoju prvu dirigentsku praksu prof. Siniša Leopold, njega se opet latio dobro poznati tamburaško-pedagoški znalac, propagator, seminarski predavač i dirigent Željko Bradić, pisac škole za tambure (u zajedništvu sa S. Leopoldom) i što treba ponoviti - glavni motor kojim je Samobor smišljeno »zatamburao«.

U orkestru su učenici samoborskih škola. Repertoar je izvanredno bogat, vrlo raznolik i uvijek serozno pripremljen. Pri svakom nastupu, bilo na smotrama općine, grada Zagreba i Republike (Varaždin), na brojnim svečanostima i festivalima tamburaške glazbe (Osijek, Križevci) ili na samostalnim koncertima, Mladi orkestar TD »Ferdo Livadić« senzibilitetom, ekspresivnošću, čistoćom zvuka, bojama, stilskom jasnoćom i visokim standardom, kraj generacijskih promjena, dokazuje svoju stalnu kultiviranost i izvanrednu razinu kvalitete koja se uopće može ostvariti obzirom na uzrast.

Samobor se kao značajno izvorište svirača na tamburi već tri desetljeća sladi produktima uvijek novih poletaraca i majstora na ovom glazbalu.

**TAMBURAŠKO DRUŠTVO
HPT - HŽ RIJEKA
RIJEKA**

PROGRAM

Tihomil Vidošić

NARODNI PLES BR. 1 - "HER-CEGOVAČKI"

Josip Kaplan

PJESMA I PLES BR. 14, *prizvedba*
"VRBNIČE NAD MOREM"

Zvonko Špišić

ČAMAC NA DRAVI
pjesma na stihove Mirka Jirsaka
pjeva: VALTER MILAVEC uz TO
POKUPSKI OBERŠTAJER

Božo Potočnik

Dirigent: MILAN ALAVANJA

Prirodnom i željenom integracijom veliki grad Rijeka dobio je 1992. godine Tamburaško društvo HPT - HŽ »Rijeka«. Učinjeno je tako da se vizije tamburaških protagonista i aktivista i sam proces širenja tamburaške glazbe među mladim ljudima bolje osiguraju i ostvare.

Sjedinili su se u tom procesu tamburaške sekcije KUD PTT Rijeka, KUD-a Željezničar i KUD-a Doma mladih, pa sad društvo broji oko 150 članova. Njihova se aktivnost provodi u grupama

- Tamburaški orkestar »Rijeka«,

- Mladi tamburaški orkestar,
- Tamburaški orkestar pri OŠ Srdoči,
- Tamburaška škola pri KUD-u i
- Polaznici glazbene škole »I. Matetić-Ronjgov«

Stručno vodstvo povjereno je Jadranki Polaček, Emilu Mance i Milanu Alavanji. Rukovodstva HŽ i HPT u Rijeci brinu se da nakon spajanja poraste ne samo broj članova nego u prvom redu i kvaliteta rada, u uvjerenju da je grad konačno dobio veliko tamburaško društvo s novim perspektivama za glazbalo koje u orkestralnom obliku ima nove nade i aspiracije.

Gledano s raznih aspekata očekuju se drugi odnosi spram tambure i polet mladih u ostvarivanju programa.

Na Festivalu će orkestrom ravnati dirigent Milan Alavanja.

**TAMBURAŠKI ORKESTAR
KULTURNO UMJETNIČKOG DRUŠTVA »PODRAVKA«
KOPRIVNICA**

PROGRAM

Hugo Borenić
Adalbert Marković

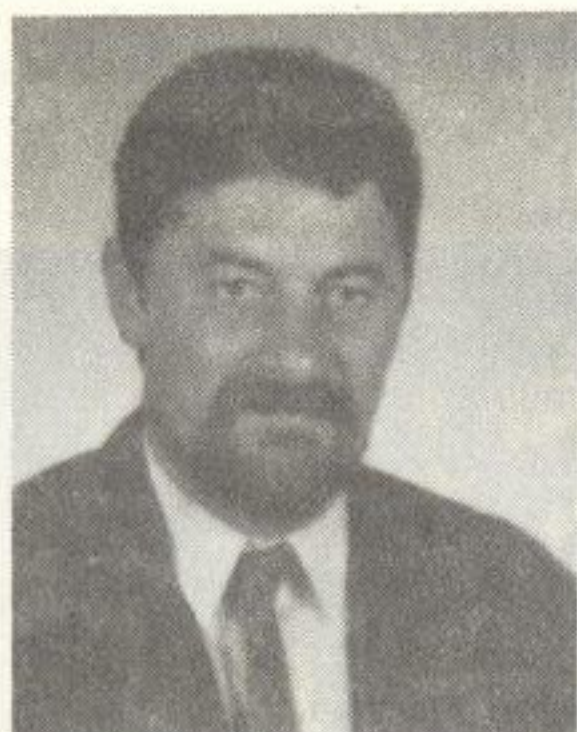
CIGANSKA RAPSODIJA op. 42
DVA PRIZORA, *prizvedba*
Molitva

Julije Njikoš

Igra
TRI RUŽE
pjesma na stihove Drage Britvića
pjeva: RUŽICA KAPITAN uz TO

Tihomil Vidošić

NARODNI PLES BR. 1 - "HER-CEGOVAČKI"

Dirigent: KREŠO LUKAČIĆ

Mnoga mjesta u Hrvatskoj imaju bogatu tradiciju u tamburaškoj glazbi pa tako i Koprivnica. Više je razloga da se njena povijest temeljito opiše, prouči i valorizira. U njoj je dio kulturnog života i života uopće.

Dok istraživači ne završe svoj posao i ne spoje stoljetnu prošlost i dane sadašnjice naznačimo u najkraćem ono vremenski najbliže i najvrednije.

Prije jedanaest godina (1982.) u vrlo aktivnom KUD-u »Podravka« skupila se grupa daka, studenata i djelatnika raznih zanimanja koju je privlačila tambura kao instrument, grupa koja je htjela već stvorene interese dalje jačati izvođenjem najraznovrsnijih skladbi. Krešo Lukačić, glazbeni pedagog i dirigent, vrsni tamburaški praktičar, naljevući ulje na žar mladosti, sjedinjuje snage, starta uz potporu Osnovne glazbene škole, glavnog izvorišta svirača, i tako u »Podravki« stvara tamburaški orkestar.

Onome tko ide, put se skraćuje, kaže jedna finska poslovice. Onome tko radi vide se i rezultati. Štošta je polučeno u jedanaest godina i koliko je samo mladih ljudi shvatilo, svirajući u orkestru, što je glazba i koje su njene čari, što je regionalno, folklorno, tradicionalno, suvremeno, moderno, u čemu su estetske vrijednosti i što je koncertna glazba.

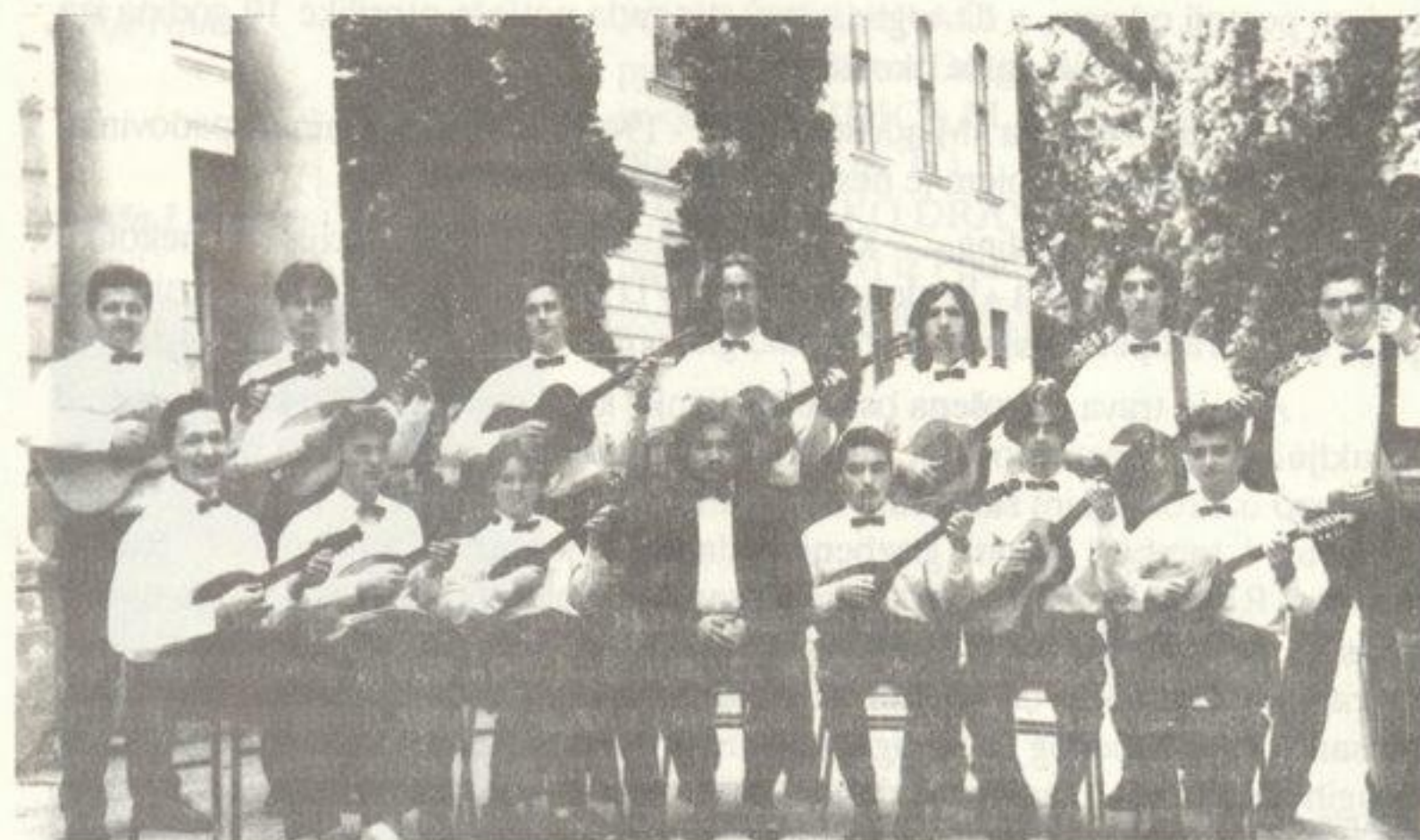
Od svojih prvih javnih nastupa orkestar je svjestan da se u svakoj skladbi uzetoj u program može naći uvjerljivost i draž koju će iz unutrašnjosti partitura eksponirati dirigent uz njihovo predano sviranje.

Nagrade, trofeji, priznanja, diplome, gostovanja, koncerti, priredbe, sve su to prateći biljezi uz nastupe na festivalima i smotrama uz radijske, TV snimke i snimke na long-play pločama.

U festivalskim knjižicama to je već višekratno zabilježeno.

Orkestar KUD »Podravka« ima svog sponzora, u njemu su odmotane sve kočnice rada, tu postoji širina u izboru svirača pa sad Krešo Lukačić, temperamentni dirigent, ima priliku za nove bodove u interpretacijama i nove prigode potvrđivanja već stečene afirmacije.

TAMBURAŠKI ORKESTAR HRVATSKOG PJEVAČKOG DRUŠTVA »RODOLJUB«, VIROVITICA

PROGRAM

Josip Andrić

VIROVITIČKA SUITA op. 56

stavci: Virovitička predigra

Virovitička elegija

Jagode iz jasenika

Virovitički ples

Julije Njikoš

U SMIRAJ DANA - idila, *prizvedba*

Julije Njikoš

KOD "BIJELE LAĐE"

pjesma na stihove Drage Britvića

izvode: Marija Lučić i Ženski

vokalni ansambl HPD "Rodoljub" uz TO

Josip Canić

IZ NARODA ZA NAROD - karišik

Dirigent: NENAD KORŽINEK

Ženski VA uvježbala: Lidija Šunk

U rukopisu »Povijest Virovitice« historičar Rudolf Horvat zapisuje: »U Virovitici je naime još 5. lipnja 1899. osnovano Hrvatsko tam-

buraško društvo »Sloga« koje je godine 1902. imalo 31 izvršujućeg člana.»

Tomo Radinski u »Rodoljubovom glasniku« povodom 110-te godišnjice Hrvatskog pjevačkog društva »Rodoljub« (1880. - 1990.) navodi: »Kada se svi podaci saberu može se zaključiti da zvuk tambura na našim (virovitičkim) prostorima postoji odavna, a da organizirani dio rada potječe otprilike 10 godina iza osnutka »Rodoljuba«, dakle oko 1890.

»Slogu« nastavlja »Mladost« (1919. - 1946.) svojim usponima i padovima, krizama i prekidom u kojem je nestalo i tridesetak tambura.

»Šezdesetih godina« - kako piše Radinski - »na inicijativu nekoliko članova izvršnog odbora »Rodoljuba« od DVD Bušetine kupljeni su instrumenti pa je tambura opet dobila svoj krov nad glavom.»

Ako je trava pokošena ostaje korijenje, kaže poslovice. To korijenje otad se uključuje u bogatu povijest »Rodoljuba« i sad kao sinteza svega onoga što je učinjeno u virovitičkim školama i društvima, u kojima su poslije II svjetskog rata djelovali i tamburi skloni glazbeni pedagozi Vjenceslav Samboliček, Rudolf Halupa, Rudolf Vojković i Dragutin Kosanović, dolazi prava renesansa tambure. Prostor ne dopušta da se prenese sve što piše u društvenoj spomenici i već citiranom Glasniku o velikim uspjesima orkestra. Iz tekstova Dragutina Kosanovića, glazbenog pedagoga, ravnatelja glazbene škole i dirigenta orkestra i drugih ansambala, razabire se da je u deset godina (1980. - 1990.) orkestar imao 292 javna nastupa u zemlji i izvan nje (Mađarska, Češka, Slovačka, Njemačka, Švicarska, Belgija). Tu je Dragutin Kosanović iskazivao širine i vrsnosti rada, pedagoško i umjetničko umijeće, melem-pjesme i skladbe i sebe samog u kompletu.

U vođenju orkestra sad svoj staž gradi mladi dirigent Nenad Koržinek, koji se već predstavio široj javnosti u više prilika pa i u Koncertnoj dvorani »Lisinski« u Zagrebu prigodom obljetnice »Zlatne bule«.

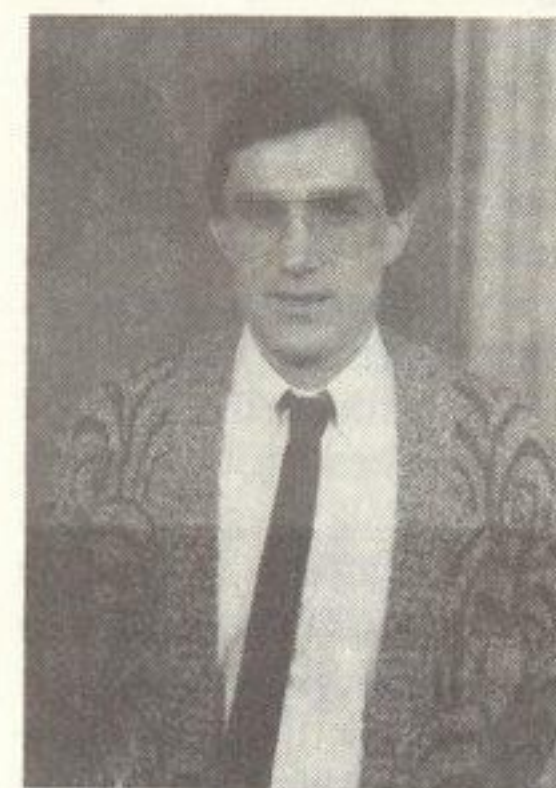
TAMBURAŠKO DRUŠTVO "FERDO LIVADIĆ" SAMOBOR

PROGRAM

Tihomil Vidošić
Miljenko Prohaska
Julije Njikoš

Siniša Leopold

NARODNI PLES BR. 5
SAMOBORSKE MEDITACIJE, *praiizvedba*
PONOĆNI SVIRAČI
pjesma na stihove Drage Britvića
izvode: ĐURĐICA PLEŠE i Vokalni ansambl
"Samoborke" uz TO
TAMO PREKO DRAVE
pjesme i plesovi iz Podravine
izvode: Vokalni ansambl "Samoborke" uz TO

Dirigent: SINIŠA LEOPOLD

»Samobor je lepa varoš«, često nakon svojih briljantnih nastupa pjevaju i sviraju u ozarenom raspoloženju članovi TD »Ferdo Livadić«. Čine oni tako već godinama, jer je Samobor mio, živ i drag ne samo njegovim stanovnicima i

»Livadićevcima«, takav je svakome tko u nj zaviri.

Kad je 1971. inicijativom izuzetno zaslužnog čovjeka u promicanju tamburaštva, glazbenog pedagoga i dirigenta, ravnatelja Osnovne glazbene škole, Željka Bradića, utemeljen rad TD »Ferdo Livadić«, Samobor je dobio osebužno glazbeno tijelo koje vremenom urasta u mnoge pore kulturnog života. U tamburaškoj glazbi ono u Hrvatskoj programskom orijentacijom, inovacijama, tehnikom sviranja i istumačivanja partitura i po mnogo čemu drugome služi kao primjer, vodič koji ili vrhuni ili se kreće u tim stazama dvadesetak godina.

Prof. Siniša Leopold, dirigent TO Radio-postaje Zagreb, dirigent je i »Ferde Livadića« već više godina. On bez zastoja osmišljava lucidne programe i u svojim inspirativnom zanosu sa pročišćenim estetskim gradacijama i finesama zvuka, vodi svoj orkestar iz ljepote u ljepotu.

Bezbroj nastupa, koncerata, gostovanja, putovanja amo - tamo, samostalno ili s društvenom grupom »Samoborke« donijelo je društvu čitavo carstvo priznanja, diploma, nagrada, plaketa među kojima su nagrada grada Zagreba (1984.), pet zlatnih i tri srebrne »Tambure Paje Kolarića« svakako najznačajnije. A vrh svega toga je odgojna funkcija kao podsjetnik velikog TD »Ferdo Livadić«.

OBLJETNICE

FRANJO KSAVER KUHAČ

* Osijek, 20. studenoga 1834. † Zagreb, 18. lipnja 1911. *

Dr. F. Kuhač

Franjo Ksaver Kuhač rođen je 20. studenoga 1834. Učio je glazbu u Pešti, a kratko vrijeme bio je i učenik Franza Liszta, u Weimaru. Svršivši glazbene nauke, 1858. posvetio se sav glazbenome radu, u prvom redu melografskom, te je već godine 1860. imao 600 zapisanih narodnih melodija. Proputovao je sve južnoslavenske krajeve, od Slovenije do Bugarske, od Gradišća sve do Makedonije, sabirajući i zapisujući narodne pjesme i proučavajući narodna glazbala. Ukupno je Kuhač sakupio oko 5000 narodnih melodija, od kojih je 1600 sam izdao, još za života, a 400 ih je, nakon njegove smrti, izdala »Jugoslavenska akademija znanosti i umjetnosti« u redakciji Božidara Širole. Tih 2000 tiskanih Kuhačevih

»Južnoslavenskih narodnih pjevaka«, koje su počele izlaziti 1878. čine temelj cijele naše melografije. Prema muzikologu dr. Vinku Žganecu, trebalo bi, nastavljajući Kuhačevo djelo, sakupiti oko 100.000 narodnih melodija, da se popiše uglavnom cijelo naše narodno glazbeno blago. Od toga je dosad sakupljeno tek možda jedna trećina.

Kuhačeva zbirka narodnih pjesama klasično je djelo naše glazbene literature. Iz tog djela u posljednjih osamdesetak godina crpli su ideje mnogi skladatelji. Iz njega su narodne melodije uzimane i za svestrane potrebe glazbenog života u društvenom, kulturnom i školskom radu.

Osim Kuhačeva rada na zapisivanju narodnih melodija, te njihovu muzikološku proučavanju, važan je i njegov rad oko proučavanja naših narodnih glazbala, kojih je velik broj on sabrao po svim našim krajevima i napisao o njima prvu veliku studiju u »Radu Jugoslavenske akademije«. Osobito je pozornost i ljubav posvetio tamburi, o kojoj je svestranu studiju napisao u »Radu Jugoslavenske akademije« godine 1887. O tamburi je i kasnije više puta pisao, a i aktivno utjecao na njezin razvoj u tamburaškom pokretu nakon Mije Majera i Milutina Farkaša.

Kuhača su tamburaški predstavnici za njegova života smatrali glavnim autoritetom u temeljnim pitanjima tambure i njezina razvoja, pa kada je godine 1907. bio održan prvi tamburaški kongres u Zagrebu, prisustvovao mu je i Franjo Kuhač. U svim značajnijim tamburaškim zgodama bio je Kuhač pozivan da im bude prisutan i da o njima iznese svoj sud.

Treće je veliko Kuhačevo djelo »Prva hrvatska komparativna muzikologija«, objelodanjena u »Radu Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti« - u kojoj uspoređuje osobine hrvatske pučke glazbe s osobinama pučke glazbe drugih naroda - Mađara, Nijemaca, Italijana - kao bliskih susjeda. Od njega potječe i knjiga »Ilirski glazbenici«, koju je godine 1893. izdala Matica hrvatska u Zagrebu.

Franjo Kuhač je napisao skladbu »Osječki galop« u kojoj je tonovima ilustrirao sjednicu osječkog gradskog zastupstva, održanu 26. kolovoza 1864. godine, kada se zametnula žestoka borba za uvođenje hrvatskoga jezika u borbi protiv njemačkog jezika. U toj borbi za hrvatski jezik glavnu riječ vodio je Pajo Kolarić kao gradski zastupnik, a tu je Kolarićevu ulogu Kuhač divno ilustrirao tonovima svoje skladbe.

Umro je u Zagrebu 18. lipnja 1911. godine.

JULIJE NJIKOŠ

FRANJO BERTIĆ

* Bač, 13.III.1882. † Zagreb, 25.III.1943. *

Prvi je istaknuti skladatelj Bačke i Slavonske Šokadije. Njegovo rodno selo Bač je od DAVNINE bilo sjedište bačkih Šokaca. Tamburaštvo je u Baču imalo jako uporište. Tu je i Bertić još u djetinjstvu zavolio tamburu. Kada je došao u gimnaziju, u Vinkovce - bilo je to devedesetih godina prošlog stoljeća imala je i vinkovačka gimnazija, kao i sve slične školske institucije u Hrvatskoj u to vrijeme, tamburaški zbor gimnazijalaca. Profesor glazbe bio je tada na vinkovačkoj gimnaziji Čeh Ivan Tropsch, koji je završio konzervatorij u Pragu i došao za kapelnika u Hrvatsku. U Vinkovcima je vodio sav glazbeni život, pa je tako i na Gimnaziji bio

dirigent pjevačkog zbora i tamburaškog orkestra. Tropsch je, štoviše, i skladao za tambure. Pod njegovim utjecajem razvio se i mladi glazbeni talent Franjo Bertić, koji je bio član Đačkog tamburaškog zbora. Bertić je stekao širu glazbenu izobrazbu kod ovog vrsnog pedagoga, te je, osim tambure, svirao i violinu i violoncello. Nakon gimnazije, Bertić stupa u željezničku službu. Službovao je u Vrpolju, Osijeku i napokon u Zagrebu, gdje je završio i pravne nauke. No, ljubav za tamburašku glazbu ostala je njegova najveća ljubav u životu. Skladajući svoju ŠOKAČKU KORAČNICU za tamburaški orkestar, dao je oduška onom šokačkom glazbenom elementu, koji je izvirivao iz njegove duše. Složio je i karišik U ŠOKADIJI od najpoznatijih šokačkih narodnih pjesama, a kasnije ga je razdijelio u dva posebna karišika. Instrumentirao je i nekoliko potpurija iz opera Bedricha Smetane i Richarda Wagnera. No od svega njegovog tamburaškog skladateljskog rada najvažnije i najtrajnije značenje imaju njegova dva koncertna ŠOKAČKA KOLA, tiskana kao glazbeni prilozi »Hrvatske tamburice« koja su stekla veliku popularnost među tamburašima. To je bilo ono najljepše što je do tada stvoreno u duhu šokačkog narodnog kola a u koncertnom obliku. Elementarnost melodike i ritma šokačkog kola dolazi u tim Bertićevim skladbama do snažnog izražaja da se nitko ne može oteti lijepom dojmu što ga ono proizvodi.

JULIJE NJIKOŠ

JOSIP CANIĆ

* Klanjec, 4. lipnja 1879. † Zagreb, 10. rujna 1933. *

Osim doktora Milana Stahuljaka, u tamburaškoj glazbi imamo još jednog, još srodnijeg i bližeg sljedbenika Ivana pl. Zajca. To je Josip Canić, izrazita glazbena ličnost. Neko je vrijeme radio u Osijeku, djelujući na raznim glazbenim područjima.

Ono što je on učinio za razvoj tamburaške glazbe premašuje sve što je na tom polju postignuto prije prvog svjetskog rata. Canićevo tamburaško stvaralaštvo unijelo je posve nov duh i nove vidike u ovo područje. Svojim djelima nameće tamburi posebnu izražajnu profinjenost. Melodija je poletnija a instrumentacija bujnija nego u bilo kojeg dotadašnjeg tamburaškog skladatelja. Doduše,

koliko god težio za najvišim glazbenim ciljevima - cijelog mu je života bio ideal da napiše operu do čega nije došlo - on je uglavnom ostao na fragmentima, što je karakteristično i za njegove tamburaške skladbe. One su, međutim, nove i po obliku i po sadržaju i po skladateljskoj tehnici. Umio prenijeti na tamburu i duh narodne glazbe, premda se svojom melodikom obraćao i k drugim izvorima.

Bio je srednjoškolski profesor matematike i fizike. Glazbu je učio kod Vilka Novaka i Ivana pl. Zajca, a kasnije kod bečkih profesora Kamila Horna i Franza Schmidta. Bio je poznati dirigent, te je dirigirao više od 500 koncerata. I kao tamburaški dirigent postigao je u ono doba prvenstvo sa sveučilištarskim tamburaškim zborom »Mladost«. Bavio se i glazbenom kritikom, a ostvario je nekoliko knjiga s glazbenog područja.

Napisao je oko 400 skladbi, oko pedeset djela su (ne zna se točan broj) za tamburaški orkestar.

Nakon prvog svjetskog rata nastao je mali zastoj u tamburaškoj glazbi, pa je Canić na tom području malo radio. Umro je 10. rujna 1933. u Zagrebu, dakle dvije godine prije nego što je pokretanjem časopisa »Hrvatska tamburica« ponovno oživjela tamburaška glazba. Da je Canić to doživio, pogotovo razdoblje nakon drugog svjetskog rata, bio bi sigurno dao još snažnije skladbe nego što ih je uspio ostvariti do 35. godine svoga kratkoga života.

Josip Canić je, poput svih tadašnjih skladatelja, skladao i nekoliko karišika. Jedan od njih nosi naslov »Kod slavenskog ognjišta«. Taj opus potječe iz dječaćkog doba, ali već pokazuje poseban glazbeni elan. Njegov karišik »Iz naroda za narod« opus 61, koji je tiskan u zbirci »Slavjanska lira« izdanoj od Slovenca Vogriča, možemo smatrati gotovo najboljim karišikom u tamburaškoj literaturi uopće.

No Caniću je ovaj oblik bio samo polazna točka u tamburaškom stvaranju. Težio je za umjetnički vrednijim oblicima. Skladao je prvu tamburašku uvertiru »Moja domovina«, grotesku »Đavolski plesovi«, glazbenu sliku - suitu u četiri dijela »San seljačke djevojke«, poput skica nabačenu glazbenu sliku »Đačka ljubav« i cijeli niz drugih manjih kompozicija, te vrlo značajnu koncertnu rapsodiju »Melodija«, opus 314., koja se smatra najboljom i umjetnički najvrednijom

tamburaškom skladbom iz doba prije prvog svjetskog rata. Canić je tom svojom skladbom pružio tamburi mogućnosti kakve dotad nisu bile poznate, ali postavio i takve zahtjeve, da su je dosad izvela samo dva ili tri tamburaška zbora, te je ostala uglavnom nepoznata.

Kao što je Zajc prvi u tamburaškoj glazbi stvorio koncertni ples, u čemu ga je slijedio Milan Stahuljak, tako je Canić prvi u tamburaškoj glazbi skladao uvertiru. Njegova uvertira »Moja domovina« nosi ovaj podnaslov »Svečana uvertira po narodnim motivima, skladao, te dačkom glazbenom društvu u Novoj Gradiški posvetio Josip Canić«. To je bilo godine 1902. U ono vrijeme postojao je u Novoj Gradiški vrlo dobar tamburaški zbor, što ga je vodio Milan Zjalić. taj mladi dirigent bio je Canićev znanac, jer su obojica bili sveučilištarci. Na njegov je zahtjev Canić skladao spomenutu prvu tamburašku uvertiru i posvetio je, kako rekosmo, jednom slavonskom tamburaškom orkestru. Ta Canićeva uvertira nema oblik klasične uvertire, nego joj je oblik rapsodički. Uvodni motiv, ljubav prema domovini, javlja se nekoliko puta, a između toga je skladatelj nanizao različito melodijsko gradivo, kojemu je dao lijepu harmonijsku podlogu i zanimljivu instrumentaciju. Ta Canićeva tamburaška uvertira bila je poticaj i drugim tamburaškim kompozitorima, te su oni u obliku uvertire stvorili dosad već nekoliko koncertnih kompozicija.

Osim svega što smo rekli, valja spomenuti da je Canić stvorio prvu tamburašku cikličku skladbu, i to glazbenu sliku u četiri dijela s naslovom »San seljačke djevojke«.

»San seljačke djevojke« programna je skladba, to jest skladba sa sadržajem, koji je skladatelj svojom glazbom prikazao. Skladba ima četiri stavka, od kojih su prva tri cjelovita, a četvrti je samo kratak završetak - postludij skladbe.

U prvom stavku, koji je skladatelj nazvao Preludijem, prikazuje solo brač melankoličnom melodijom nježnu ljubav mlade seoske djevojke, koja vođena čežnjom da vidi svoga dragoga, ide na večernji seoski divan, gdje se sastaju i stariji i mladi, stariji na razgovor, a mladi da se proveše. Po melodiji, koja prikazuje taj razgovor starijih, najprije sekstetom bračeva i čela, a onda cijelim tamburaškim zborom, osjećamo da se nalazimo u jednom slavonskom selu. Još se jasnije to očituje kada mladež preuzme maha svojim kolom. Kada je slavonsko kolo odigrano, divan još traje, a onda se razilazi jer je veče već poodmaklo. Djevojka se vraća kući, a prati je njen dika. Njihov razgovor, pun osjećaja, ilustrira duet bračeva, a njihov rastanak, koji završava zagrljajem, glazba ilustrira ljupkošću melodike.

Drugi stavak prikazuje djevojku u času kada se sprema na spavanje. Njene su misli i osjećaji kod dragoga. U svom zanosu djevojka polagano zaspi.

Treći stavak prikazuje djevojku kako spava i sanja. Nad njom lebdi glazbom prikazana sjena njene mlade sreće. Ona sanja kako svatovi dolaze po nju. Živa glazba u ritmu kola najavljuje dolazak svatova. Odmah na to tiha pjevna melodija ocrtava kako djevojka sretna dočekuje zaručnika s kojim će poći u nov život. Nakon kratkog oproštaja od roditelja, svati polaze prateći mladence na vjenčanje. Povratak svatova s vjenčanja završava svatovskim veseljem, u kojem se razvija razigrano kolo. Tu je Canić dokazao da je prodro u melodijsku i ritmičku bit našega narodnog plesa, koji glazbeno citira i imitira, što je malo koji tamburaški skladatelj umio.

Djevojka se budi i vidi da je sve to bio samo san, te joj dušu obuzima tuga.

Ali u završnom dijelu skladbe, posudiju, djevojka razbija tugu. Ona osjeća da će joj se sve što je sanjala doista i ispuniti.

Međutim, najznačajnija su mu djela - koncertna rapsodija MELODIJE i ZVUCI S CESARGRADA, opus 314. broj 1 i 2, skladan 1909. godine i zapisan kao posljednji opus što ga je napisao za tambure. Ova dva djela, od kojih će ZVUCI SA CESARGRADA biti prvi put izvedeni, smatraju se najboljima i umjetnički najvrijednijim skladbama za tamburaške orkestre iz doba prije I. svjetskog rata.

Canić je u tim svojim djelima postavio veće zahtjeve sviračima, kakvi dotada nisu bili poznati. Zvuci sa Cesargrada napisani su u čast 100. godišnjice rođenja Ljudevita Gaja. I u ovoj skladbi - građenoj na tematici Livadićeve pjesme »Još Hrvatska nij' propala« - osim tamburaškog orkestra - upotrebljava i zvončice.

JULIJE NJIKOŠ

**SLAVONSKO TAMBURAŠKO DRUŠTVO
»PAJO KOLARIĆ« OSIJEK**

MLADI TAMBURAŠKI ORKESTAR

SKLADATELJ TIHOMIL VIDOŠIĆ I GLAZBA ZA TAMBURE

* Boljun, 1. srpnja 1902. † Zagreb, 24. siječnja 1973. *

»Jer glazba je sve, pošto glazba može sve.
Kad utihne glazba sve su čarolije
samo skromni zanati.«

(S. Mihalić: MOZARTOVA ČAROBNA KOČIJA)

Birajući baš ove riječi kao intonaciju za sjećanje na TIHOMILA VIDOŠIĆA, neočekivano preminulog prije dvadeset godina (1973.), mislio sam na stvaralački CREDO ovog hrvatskog skladatelja:

*»BIO BIH SRETAN KAD BI MOJA MUZIKA
DJELOVALA POMIRLJIVO NA RAZDRAŽENE,
UTJEŠNO NA OJADENE I SNAŽNO NA KLONULE.
RADOVAO BIH SE KAD BIH KOD SLUŠALACA
BUDIO SAMO LIJEPO I VEDRO RASPOLOŽENJE,
LAKU BEZBRIŽNOST, A NJIHOVA SRCA
ISPUNJAVAO NOVIM RADOSTIMA.«*

TIHOMIL VIDOŠIĆ rođen je u Istri, u Boljunu 1. srpnja 1902. godine. Školski ga put vodi u Opatiju i Sušak. Prve pouke o glazbi prima od slovenskog slikara i kompozitora Saše Šantela. Slijedi Zagreb i profesionalno glazbeništvo u vojnom orkestru kojim upravlja poznati skladatelj i kapelnik Ivan Muhvić, vrsni instrumentator. On će mu neko vrijeme biti i mentor koji otkriva Vidoševićeve sposobnosti. Slijedeća etapa je studij kompozicije na Muzičkoj akademiji počam od 1923. godine. Kako navodi prof. Andrija Tomašek u IN MEMORIAM članku (Muzika 1/73), »u otkrivanju tajni harmonije, kontrapunkta, fuge, instrumentacije i sviranja na orguljama na akademiji su ga vodili Lhotka, Odak, Dugan, Bersa i Lučić. U to su vrijeme nastali i njegovi prvi kompozitorski radovi; ocjenjujući ih stručna je kritika istaknula nesumnjiv talent autora i njegov smisao za zvuk orkestra.«

j Tihomila Vidošića kreće poslije toga prema Tuzli, gdje boravi kao vojni kapelnik od 1929. - 1933., obnavlja simfonijske koncerte i dirigira zborom Hrvatskog pjevačkog društva »Majevica«, a potom »Gajreta«. Promuhabetio je tamo, kako je znao sam reći, i sa efendijama i ahababama dosta trenutaka dok ga profesionalna služba ne odvede u istom kapelničkom svojstvu u Mostar, u kojem će ostaviti značajne rezultate u pjevačkim zborovima HRVOJE i GUSLE. Kad je došao zeman, Mostar mu daje selam i on se vraća u Zagreb pa je od 1941 - 1945. upravitelj Domobranske glazbene škole. Taj dio života biografije su dosad uglavnom zaobilazili kao temu koja samim spominjanjem riječi »domobranstvo« gubi u ono vrijeme svoj konsens.

Svršetkom II. svjetskog rata po nestanku te ustanove, Vidošić počinje svoj novi pedagoški put. Privatna škola »Lisinski« koja je djelovala od 1927. - 1945.

postaje Gradskom muzičkom školom da bi kasnije dobila ime Muzička škola »Pavao Markovac«, s rangom srednje škole. U njoj Tihomil Vidošić ostaje praktično do kraja života (1973.) kao profesor teorijskih disciplina i dirigent školskih zborova i orkestrara.

Da bi se moglo procijeniti veličinu stvaralačkog rada citirat ću iz Muzičke enciklopedije, iz izdanja 1963. godine, djela koja navodi dr. Krešimir Kovačević:

ORKESTRALNA: Koncert za mlade ruke za klavir i orkestar; koncertna fantazija za klavir i orkestar; 2 koncertina za violinu i orkestar; suita za klarinet i komorni orkestar; uvertira na narodne teme; uvertira-fantazija Zlatna mladost; Burleska; Preludij; Intermezzo; Večer na žalu; Scherzo simfonico; Suita, Rondo capriccioso, 2 rapsodije, Baletne scene, Intrada; za duhački orkestar uvertire Radovanje, Dalmatinka, Narodna, Planinski raj i druge; Sonata za violinu i klavir.

KLAVIRSKA: Impromptu; Suita za mlade ruke; Dječja slikovnica.

DRAMSKA: opere Pod gorom zelenom i Stari mladić, muzička komedija Karnevalski capriccio; baleti Začarani rog i Umjetnik izaziva davla; scenska muzika za igrokaz Pionir Grujo.

VOKALNA: Kantata Radosti miće; Tri suite za sole, zbor i orkestar: Pod Jahorinom, Sviram u sviralu i Cvijeće; burleska Slavan pjevač Tralalinski; poema Pjesma slobodi; Fragment za bariton i komorni orkestar; zborovi: Ljepota djevojka, Moma malo večera, Tri pjesme iz Mostara i dr.; za ženski zbor i klavir: Jezero na Zelen-gori i San na kamenu; solo pjesme za glas i klavir: Večer, Žalost djevojačka, Sunce, Morčić, Nonići stari, Tri pjesme sevdaha, Dvije bečarske, Dvije turobne pjesme i dr. Filmska muzika. Obradbe narodnih napjeva (oko 150) za različite sastave. Instrumentirao za duhački orkestar finale iz baleta Licitarsko srce K. Baranovića, Simfonijsko kolo J. Gotovca i dr.

Tome popisu dodat ću djela koja sam imao priliku čuti što u Zagrebu, što u Varaždinu:

- Koncert za klavir i komorni orkestar u A-duru
- Mini koncert za klavir i orkestar
- Proljeće, suita za dječji zbor i komorni orkestar
- Viva la muzika za mješoviti zbor i orkestar
- Prošćenje (u Zagorju) za mješoviti zbor i orkestar
- Tiče godovno, za mješoviti zbor
- Nabrala je jabuke petrovke, za mješoviti zbor
- Svetkovina ruža, za ženski zbor
- Proljeće zove, za dječji zbor

Što se sve ispodogađalo u životu Tihomila Vidošića vrijedno je istraživanja. Plaut reče: Kad je bogovima dosadno - loptaju se ljudima. Tuzlansko i mostarsko kapelnikovanje teško se može sada osvijetliti zbog ratnih zbivanja. No Zagreb je tu i vrijeme je za opsežnije analize njegovih opusa i dopune njegove biografije.

Kulminantno djelo Tihomila Vidošića njegova je komična opera STARI MLADIĆ. Pisao ju je na vlastiti libretto dodajući unekoliko stihove iz zbirke »Čakavski stihovi« Drage Gervaisa. Praizvedba je bila u Rijeci 1960., a u Zagrebu 1962. Obje je vodio Boris Papandopulo. Naslovnu ulogu pjevao je Franjo Paulik kao Pepino - Stari mladić. Radnja se zbiva početkom stoljeća u primorskom mjestancu Istre. Iza prologa teku slike na trgu, u sunčanom parku kraj mora, pred oštarijom, pred crkvom. Pepino - stari mladić - ča je z Amerike prišal pun šoldi, pun cekina, koji »ni se tel ženit, ni dal mira ni jednoj ženske«, pred zrcalom oblačeći se pjeva:

*Kaneta, jaketa,
garoful, šćapić
i koračić kot vrapčić.
Gotov je, gotov, stari mladić.*

Poslije mnogih zapleta kroz 6 slika punih dosjetki, intrigica, pošalica, iskrica, malo drame, malo jedre vedrine, njegovo staro momaštvo završava rješenjem postarije usidjelice šjore Luce koja:

*za voju mira va našem mestu
ja ću se sakrifikat.*

Baletni i zbarski finale najavljuje paron Frane

*Finalmente - kako je, da je - se dobro pasalo
himo zatancat!*

a Pepino, možda u svojoj intimi i misleći koji šempio se to zmislio dok se tanac širi i gibje pjeva:

*Od sada i vaveki vekov
ni već lepega tića - Staroga mladića.*

Istranin Vidošić glazbeno vaja melodikom kraja reljefe karaktera protagonista i svih drugih parona, šjora, mulariju, sopce. Dramatski zapleti, recitativi, kratki motivi, malo melankolije, miris istarskih idioma, prateća uloga orkestra, radost duha i Vidošićeva sluha, njegova kreativnost i imaginacija, njegov konsenzus u glazbenim gledanjima, tonalnost, ljudski optimizam, sve je zbijeno u operi STARI MLADIĆ. Mislim da je vrijeme za reprizno čašćenje autentičnim koloritom ovog djela.

U procjenjivanju vrijednosti Vidošićevih glazbenih opusa napisano je i izgovoreno mnogo riječi, ali ne i sve. U Historijskom razvoju muzičke kulture, Muzičkoj enciklopediji, Leksikonu i časopisu Muzika, dali su svoje sudove dr. Josip Andreis, dr. krešimir Kovačević i prof. Andrija Tomašek. Prilikom komemoriranja na XVI muzičkoj smotri djece i omladine Hrvatske u Varaždinu značajne je riječi izrekao prof. Milo Cipra. Daljnje prosudbe dat će mladi istraživači.

Nekoliko strana Vidošićevog stvaralačkog rada ostalo je ipak u sjeni. Njegov pogled i ukupan odnos spram jačanja opće glazbene kulture, posebice širenja i unapređivanja glazbenog amaterizma i razrješavanja njegove problematike, vrlo je značajan napose u dijelu života kada je bio zreli skladatelj. U tri područja, bez subjektivne jednostranosti, može se reći da je dao visokovrijedne priloge za:

- duhačke,
- tamburaške i
- harmonikaške orkestre,

njihovu današnju staturu, afirmaciju, polet i programski kvalitet. Ovom prilikom ostavimo po strani prvo i treće područje. Koristim XVI festival hrvatske tamburaške glazbe u Osijeku da najkraće osvježim njegovo angažiranje u tamburaškoj glazbi.

Prošlo je poprilično godina kako je (na Badnjak, 24. XII. 1976.) cijelu 30. emisiju »Žice tamburice« na Radio Zagrebu (I program) i Radio Novom Sadu (II program) Julije Njikoš posvetio skladatelju TIHOMILU VIDOŠIĆU. Izlažući njegov curriculum vitae i poprativši sve glazbenim priložima kazano je tko

je bio Tihomil Vidošić i što je sve učinio za napredak tamburaške glazbe. Slične emisije poželjne su i dandanas, ne samo o Vidošiću nego i o množini mrtvih i živih autora.

Sabirući s raznih strana i iz raznih arhiva, imajući uvid u ono što je objavljivano kao separat ili prilog zbirkama povodom seminara, natječaja, smotri i festivala, pokušat ću dati privremeni

PREGLED SKLADBI ZA TAMBURAŠKE ORKESTRE TIHOMILA VIDOŠIĆA

<i>Uvertire:</i>	Narodna uvertira Vojvodanska uvertira - fantazija Lijepa Mara Šetnja Slavonka, koncertna uvertira Listaj goro Oj more duboko, uvertira fantazija Oj Dunave, Dunave plavi
<i>Rapsodije:</i>	Rapsodija za tambure Dunave, za simfonijski i tamburaški orkestar Mala rapsodija
<i>Scherza:</i>	broj 1 - 6 Slavonski Samoborski koncertni Razigrane žice
<i>Plesovi:</i>	Narodni 1 - 6 Hercegovački Koncertni Pjesma i ples Dikine igre Tanac Omladinski tanac Stari dalmatinski plesovi 1. Traškun 2. Šotić 3. Ivačić 4. Bella rosa 5. Marmont
<i>Varijacije:</i>	Skitalačka Oj Savice
<i>Za glas i TO:</i>	Sedam međimurskih pjesama 1. Zvira voda 2. Vuprem oči 3. Protuletje nam dohaja 4. Čuk sedi 5. Ftiček veli 6. Bistra voda 7. Vehni, vehni fijolica

Dječji (ženski) zbor i TO

Tri djevojke proso žele
Dvije istarske
Đak i jutro
Škripi deram
Proljeće zove
Cvijeće
1. Tulipan
2. Šafran
Ja znam zeku

Mješoviti zbor i TO

Tri slavonske
1. Cipelice škripuću
2. Po livadi
3. U kolu

Obrade drugih autora za TO

- a) domaći
E. Cossetto - T. Vidošić:
Iz ciklusa napjeva o mojoj zemlji
Poletan
I. Lhotka-Kalinski: Potočić
B. Bjelinski - T. Vidošić: ŠU-ŠU pjesma
F. Pomykalo - T. Vidošić: Ples br. 4
b) strani
A. Grečanjnov: Valcer
S. Prokofjev: Gavotta
J. Brahms: Valcer
B. Martinu: Uspavanka
E. Grieg:
Solvejgina pjesma (iz suite Peer Gynt)
F. Schubert: Moment musicaux

Izostaju koncertne pjesme skladane za festivale u Krapini i Požegi.

Podržavajući pravo tambure na vlastito izražavanje, ne potcjenjujući joj vrijednosti, Vidošić pomaže put preuređivanja i stasanja tamburaškog orkestra. Nije ga smetala utopljenost novina u šutnju. Zanimali su ga zvukovi, promjene rutine repertoara u kojem je »današnje puno jučerašnjeg«. Tragao je za zagonetnim harmonijama, za ritmovima. Reprodutivci njegovih djela topkali su nogama, pljeskali rukama, iskucavali ritam do daskama instrumentarija. Išao je po seminarima za dirigente tamburaških orkestara. Od Iloka na Dunavu, preko Broda na Savi po Posedarja i Pule na moru. Spremajući materijale za svaki bi seminar pisao za male i velike, aranžirao djela samo da poraste ugled tambure. Često bi se iscrpljivao da bi potom bježao malo u Lovran ili na Zlatne stijene u Puli ili u Logarsku dolinu odakle se javljao: »Eto me u brdima. Vrijeme je loše, ali će zato sinuti sunce i sve pozlatiti. Gostiju malo, više je mira pa se nadam dobrom oporavku« i dr. Putovao je na smotre i festivale da vidi razine zborova i orkestara. Osijek, Varaždin, Pula, Zadar, sve ga je zanimalo i svuda davao savjete. Sa OKUD »Istra« ide u Italiju, pa Švicarsku na Harmonika Weltfestival da procijeni naša stanja vis-a-vis drugih. U Odboru za muzičku kulturu Prosvjetnog sabora Hrvatske pomaže u ostvarivanju mnogih programa, sudjeluje u njihovim koncipiranjima, a kad bi vidio da SEMPER ALIQUID HAERET (uvije nešto zapinje) tražio je izlaze i rješenja.

Tihomil Vidošić vjerno je volio svoju Istru, ali je bio razdragan i Srijemom,

Šokadijom, Posavinom, Međimurjem, Dalmacijom. Svim našim krajevima. Otuda i brojne regionalne skladbe.

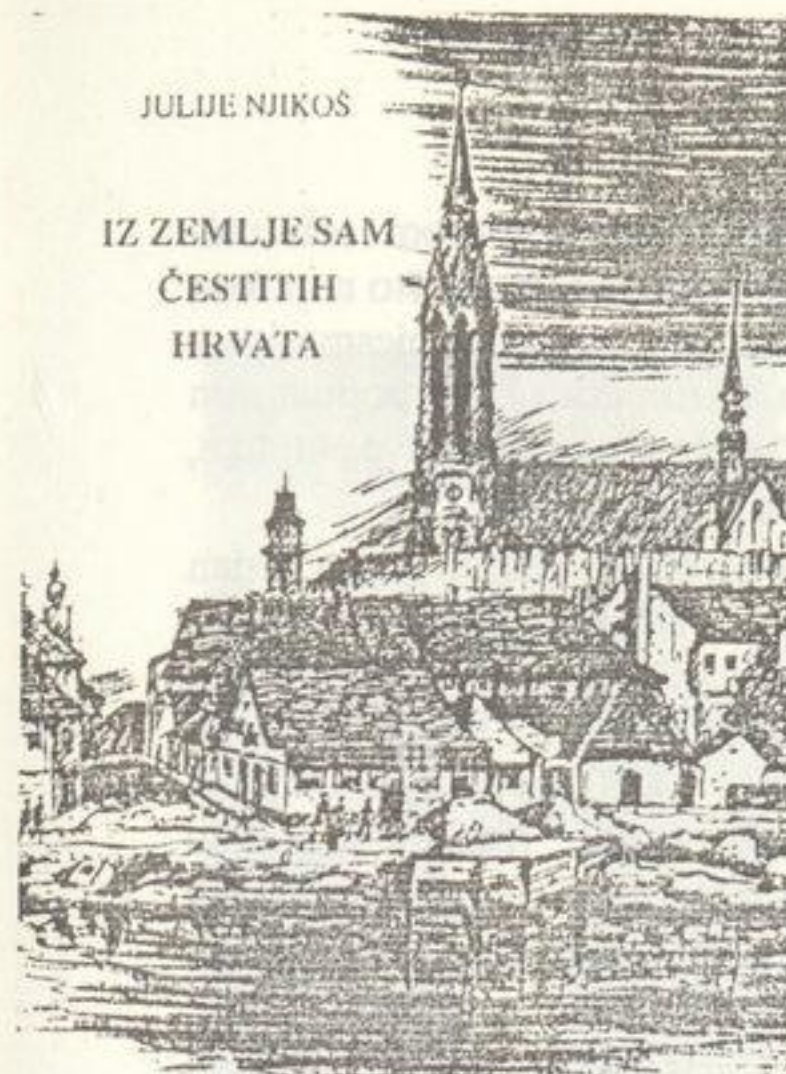
O 20-godišnjici rastanka s njime zadrhtat će žice, prsti i trzalice svirača u sjećanju na majstora, koji je s nepresušnih izvorišta svoje mašte, novim i novim skladbama žario emocije, uljepšavajući život onima koji spoznaše vrednote zvuka tambure.

IVAN FURIĆ

JULIJE NJIKOŠ

IZ ZEMLJE SAM
ČESTITIH
HRVATA

NOVO!

Julije Njikoš

IZ ZEMLJE SAM
ČESTITIH HRVATA

Hrvatske domoljubne, stare gradske i popularne pjesme za sole, zbor i tamburaški orkestar

Dana 10. ožujka 1993. godine u Motelu UNIVERSITAS u Ivanjoj Reki predstavljena je Hrvatska pjesmarica IZ ZEMLJE SAM ČESTITIH HRVATA Julija Njikoša.

O knjizi i autoru govorili su TIHOMIL MAŠTROVIĆ, predsjednik Hrvatskoga sabora kulture, ZLATAN SINDIČIĆ, stručni suradnik za glazbenu kulturu i IVO FURIĆ, glazbeni pedagog i dirigent. Glazbene priloge iz pjesmarice izvodili su Vera Svoboda, Muški zbor »Ivan pl. Zajc« iz Zagreba pod ravnanjem Zlatana Sindičića, Tamburaški orkestar GAZDE pod vodstvom Damira Mihovca i Vokalno instrumentalni sastav TAJNA Vladimira Smiljanića.

U nastavku donosimo riječi i osvrte prigodom promocije zbirke.

POZDRAVNA RIJEČ DRA TIHOMILA MAŠTROVIĆA NA SVEČANOSTI
UPRILIČENOJ POVODOM IZLASKOM KNJIGE JULIJA NJIKOŠA
»IZ ZEMLJE SAM ČESTITIH HRVATA«

TIHOMIL MAŠTROVIĆ

Poštovane dame i gospodo,

Pripala mi je osobita čast da u ime Hrvatskoga sabora kulture kažem nekoliko riječi povodom izlaska hrvatske pjesmarice gospodina Julija Njikoša "Iz zemlje sam čestitih Hrvata". Poznavatelji glazbene kulture odmah će u ovoj knjizi notnih zapisa prepoznati važnu uljudbenu činjenicu sredine u kojoj se djelo pojavljuje, sredine koja je i tim činom pokazala da je spremna na kulturnu tradiciju, baštinu, na svoje kulturološko jučer, ali i na svoje danas i na svoje zavičajno sutra.

U vremenu nasklonom izdavaštvu, svaka je nova hrvatska knjiga važan kulturni čin, značajna oznaka našega doba, zapis ali i svjedočanstvo svima nama, dokument je to našega identiteta, po kojem ćemo biti prepoznati u budućnosti. Osobito danas, kada vjetrovi rata pokušavaju izbrisati sve znakove hrvatske kulturne povjesnice,

raduje nas objelodanjenje djela u kojem se u stručnoj obradi, u notnom i tekstualnom zapisu, prezentira glazbeno nasljeđe Hrvata što živi, raduje nas što napokon pred sobom imamo jednu važnu, naprosto magistralnu, hrvatsku pjesmaricu s najboljim i najpoznatijim hrvatskim domoljubnim, starim gradskim i popularnim pjesmama za solo, zbor i tamburaški orkestar; svečanost je to, bez ikakve patetike, i knjige i glazbe, zapravo hrvatske kulture općenito.

Hrvatski sabor kulture u čijem izdanju se pojavila Njikoševa knjiga, jedan je od najvećih izdavača hrvatske glazbene literature. Vrijedi izdvojiti, u obilju tiskanih glazbenih djela, ona Brune Bjelinskog, Jakova Gotovca, Josipa Kaplana, Ivana Matetića Ronjgova, Slavka Zlatića, dr. Huberta Pettana, te također dvije knjige gospodina Julija Njikoša "Sa slavonske ravni" i "Oj, Baranjo lipa i bogata", pa je prema tome pjesmarica koju danas predstavljamo, treća knjiga koju gospodin Njikoš objavljuje kao izdanje Hrvatskoga sabora kulture, odnosno koju ovaj izdavač ima čast tiskati gospodinu Juliju Njikošu, muzikologu, melografu, skladatelju, dirigentu i glazbenom kritičaru.

Gospodin Julije Njikoš je samozatajno i marljivo, upornošću svojstvenom samo zaljubljenicima u hrvatsku kulturu, hrvatsku glazbenu tradiciju, izvorni folklor, osobito onaj u našoj predivnoj Slavoniji, zemlji plemenitoj, desetke godina prikupljao, bilježio, zapisivao i snimao djela hrvatske glazbene baštine, ostavivši nam plodove svoga rada u brojnim knjigama, rasprava i studijama o glazbi, napose o onoj tamburaškoj, a autor je i, što valja posebno istaći, prvog udžbenika povijesti tambure i tamburaške glazbe za srednje i visoke škole "Sitne žice tamburice".

Dok grmljavina rata još tutnji nad Lijepom našom i njezinom prelijepom Slavonijom, mi nećemo i niti u jednom trenutku nismo željeli, odustati od onih kulturnih projekata, koji znače podsticanje i jačanje kulturnog stvaralaštva naše domovine. Njikoševa knjiga "Iz zemlje sam čestitih Hrvata" knjiga je upravo takve inicijacije. Hrvatskom narodu oduvijek je bilo svojstveno graditi, a ne rušiti; stvarati a ne uništavati. Osobito hrvatska kultura, što ju srpski zločinački barbarogenije nastoji ratom uništiti, ono je područje gdje poput ptice Feniksa, s činom obnavljanja, snaži naš ponos, podstiče se naše domoljublje i gdje rastu krila našega duha.

Gospodin Julije Njikoš, neraskidivo vezan uz rodni Osijek i Slavoniju, najveći je dio svoga opusa vezao uz glazbu tamburaškog orkestra. Osijek, tambura, tamburaši ... Taj glazbeni instrument kao da je rođen u Osijeku, a impresije što stvara glazba tamburaškog orkestra posve spontano bude sjećanja na pitome slavonske ravnice i ljepotu hrvatskoga pejzaža. Stoga se među riječima što nas ispunjaju radošću i ponosom, da zaboravimo one zle, mračne, ružne, vezane uz rat, nalaze Slavonija i tambura, dva znaka što se najsretnije sastaju upravo u Njikoševoj pjesmarici.

Tamburica i tambura riječi su što odmah asociraju na domovinu, dajući instrumentu sve atribute nacionalnog glazbala. Tako, već i letimični osvrt na glazbenu djelatnost Hrvata u dijaspori, otkrit će nam koliko je tamburica vezana uz naše nacionalno biće, što je počesto naglašeno i samim nazivima pojedinih hrvatskih iseljeničkih društava. Riječ TAMBURA, sinonim je glazbene umjetnosti u Hrvata, simbol zadovoljstva i sreće jednoga naroda.

Putuj, dakle, knjigo Njikoševa u svijet, gdje god ima zaljubljenika u hrvatsku glazbu! Svoje znakovito ime zasluženno nosiš, na diku auktora i na ponos sviju nas, što smo danas imali čast predstaviti je javnosti.

Dr. TIHOMIL MAŠTROVIĆ

POZDRAV ZBIRCI

Riječ urednika

ZLATAN SINDIČIĆ

Osobito mi je zadovoljstvo i čast što sam kao djelatnik HSK bio u prilici sudjelovati u radu na ovoj značajnoj hrvatskoj pjesmarici. Ideja o sastavljanju zbirke domoljubnih, gradskih, starih i popularnih pjesama za tamburaški orkestar rođena je 1987. godine na poticaj mnogih tamburaških orkestara iz čitave naše Republike, kao i Hrvata iz dijaspor (Australije, Austrije, Češke, Kanade, Mađarske, Novog Zelanda, Njemačke, SAD, Slovačke, Švicarske i dr). Zamolio sam gospodina Julija Njikoša, dugogodišnjeg suradnika Hrvatskog sabora kulture, muzikologa, skladatelja i dirigenta iz Zagreba da li bi se htio prihvatiti posla i prirediti ovakvu monumentalnu zbirku. I tako se na zadovoljstvo sviju počela stvarati zbirka koja je pred Vama.

Gospodin Julije Njikoš osim što je priredio zbirku, načinio je udesbe svih skladbi za tamburaški orkestar, i skladao između ostalih i naslovnu skladbu po kojoj je čitava zbirka i dobila ime "Iz zemlje sam čestitih Hrvata".

Ilustracije veduta i vinjeta hrvatskih gradova (Đakovo, Karlovac, Osijek, Split, Varaždin, Vinkovci, Zadar, Zagreb) i motiva iz povijesti dične nam Hrvatske, radovi su akademskog slikara Borisa Demura, kojem se ovom prigodom najsrdnije zahvaljujem.

Pojavljivanje u javnosti ove zbirke posebno je važno u današnje vrijeme, vrijeme ratnih previranja i dokazivanja osobnog identiteta gdje hrvatska riječ, hrvatsko stvaralaštvo, posebice narodno stvaralaštvo u sprezi riječ-glazba odigrava važnu ulogu u podizanju morala i svijesti čitavog našeg pučanstva.

Namjena zbirke je višeznačna. Osnovni motiv je obnavljanje zaboravljenih ili potiskivanih glazbenih izričaja iz hrvatske prošlosti, ponavljanje i objavljivanje u što više izdanja, starim generacijama za sjećanje, a novim na spoznaju o prošlosti.

ZLATAN SINDIČIĆ

PJESMARICA
»IZ ZEMLJE SAM ČESTITIH HRVATA«
JULIJA NJIKOŠA

IVAN FURIĆ

Početkom ožujka 1993. godine i grafički je zaživjela hrvatska pjesmarica Julija Njikoša **IZ ZEMLJE SAM ČESTITIH HRVATA**, partiturni opus domoljubnih, starih gradskih i popularnih pjesama u priredbi za glas, zborove i tamburaški orkestar.

A bilo je tako kao što reče Henri Bergson: »Ideja je nešto što raste, pupa, cvjeta, sazrijeva od početka do kraja«. Radani su zapisi, rasle harmonije, pa orkestriranje, jedna skladba, druga, dok ne nastade Njikoševa raznica i gozba tonova.

Stari narodi govorahu: »Tantum scimus, quantum memoria tenemus«, koliko pamtimo, toliko znamo. Filozof Fichte kaže to riječima: »Mi smo ono što pamtimo«.

U pjesmarici od 336 stranica, sa zvucima prošlog i ovog stoljeća, u skladbama koje su se uvukle u običaj ne gubeći svoj smisao, dio je **ZAPAMĆENE PROŠLOSTI** koja ne bježi iz sjećanja i koju pjesmarica potvrđuje, hrani zapisima i kisikom tamburaške instrumentacije Julija Njikoša. Podsjećam da je dr. Antun Radić u raspravi o hrvatskom književnom jeziku napisao u »Vijencu« (1889.) da »Prošlost, osobito kulturna prošlost, ima svoj čar kojem se ljudi ne mogu oteti«.

Svjesni, dakle, vrednota baštine moramo se o njoj brinuti, istraživati ju, čuvati, oplodivati i popularizirati ono što je vrijedno čuvanja kao biljeg prošastog vremena. Posebno zbog generacija koje će tek doći.

Idejama, sadržajem, stihom, melodijskim linijama i ritmovima, stilskim harmonijama i instrumentiranjem, pjesmarica miluje starinu, a koncima suvremenijeg u glazbi za kordofoni orkestar inspirira, i zaziva, da se još skrivene, još posve neiskorištene ljepote tamburaškog zvuka, namaknu bliže sluhu i svijesti i tako poveća težnja za jednom »plus situacijom« (da koristim termin velikog psihologa Alfreda Adlera).

Brišući sve zazore spram tambure i izdižući se iznad svih »zamješateljstava« oko ovog instrumenta, upletenog u historiju, partiture same pjesmarice protresaju memoriju i draž tambure. Njene pjesme ne mogu se onepoznatiti, da se poslužim novom riječju književnika Antuna Šoljana, jer opstoje, jer su žive i jer se pjevaju. Njihova aroma u mentalitetu i osjećaju glazbenosti mnogih generacija. Tu je htijenje za tamburaškom nezavisnošću, tu je napor njene obrane koji briše sve ignorabimuse. S romantičnim odsjajem ona stilskom disciplinom, u pravom stilskom vlaku, lirskim i dramatskim crtežima, tamburaškim orkestrima daruje osobnost aranžmana Julija Njikoša, njegov put, njegovo uspinjanje i njegovo iskustvo.

U djelu **KULTURA I POVIJEST** Warren I. Susman kaže: »Svako doba ima svoje posebne riječi, svoj rječnik, svoja značenja, svoju posebnu hijerarhiju simbola«, a akademik dr. Ivo Frangeš, u predgovoru zbirke Slavka Mihalića **ISPITIVANJE TIŠINE**, napominje: »Ako pjesmu želimo iščitati u njezinu

povijesnu značenju, moramo se vratiti vremenu u kojem je ona nastala, da bi tako »datirana« progovorila punim glasom«.

Osmišljavajući baš tako i u tom smislu, autor pjesmarice dao je seriju glazbenih adekvata pjesmama koje je skupljao i skladao, jer je znao da je »svuda u svijetu poezija prodornija ako je praćena glazbom« (kako lijepo i sažeto reče američki pjesnik Allen Ginsberg u intervjuu »Danasu« 1986.).

Premda nisam zvan suditi o likovnim radovima akademskog slikara Borisa Demura, kojima je popraćena **PJESMARICA**, ne bih se osjećao smirenim a da uvodno ne kažem osobnu, trenutnu impresiju. Motivi koje je izabrao za vinjete i vedute kao da otvaraju prostore oko kojih lebdi glazba. Ruke i misao Borisa Demura plamte od želje da nad svijetom akustičnog projiciraju u isti čas davninu likovnog, pa je sve svrhovito, domoljubno i historično.

I

Prvi dio zbirke čini 15 domoljubnih pjesama od vremena Iliraca do naših dana. Tu su uglazbljeni stihovi Antuna Mihanovića, Ljudevita Gaja, Antuna Nemčića, Huga Badalića, Jurja Tordinca i Franje Markovića, te suvremenika Ivana Božđara i Zlatka Crneca. Tu su narodne i tradicionalne pjesme. Sve one govore kao što Matoš pjeva: »I dok je srca bit će i Kroacije.« Tu je glazba Josipa Runjanina, Franje Pokornog, Mije Majera i Ivana pl. Zajca; tu je devet zapisa Julija Njikoša i dvije njegove izvorne skladbe: **ŽELIM BITI SLAVONIJO S TOBOM** i naslovna pjesma same pjesmarice **IZ ZEMLJE SAM ČESTITIH HRVATA**. Ona stihom pjesnika Ivana Božđara kazuje da

*»Od Jadrana do baranjskih bara,
 LIJEPA NAŠA svakog očara.«*

Jezičnim senzibilitetom, jekom iz davnih vremena i dignitetom odražava se stupanj angažiranosti i trajnost inspirativnog domoljubnog vrela.

Mali repetitorij povjesnice i ostavine preda Julije Njikoš eksplicira orkestralno. Zvucima prati što podvikuje bunjevačka vila i danas tematski znakovito:

*»Ti pozdravi livade i njive,
 di svi tvoji od davnine žive.«*

Njegove partiture dišu sa starim graničarima iz Posavine, on raznim zborskim dijalogima s orkestrom akcentira da je **VARAŽDINEC DOMOVINE SIN**, asocirajući time i vrijeme kad Hrvatska u hrvanju spade na »**RELIKVIJE RELIKVIJARUM**«, ali ostade. Pridruživši cimbal partituri orkestra u pjesmi **PODRAVINO MOJA** autor koloriranjem naznačuje regiju. Izražavajući široko domoljublje Julije Njikoš ne zaboravlja na sve doskora s drugim proskribiranim pjesmama i pjesmu **OJ TI VILO, VILO VELEBITA** dosegavši tako do mora. A tu bi se mogli samo sjetiti stihova Josipa Pupačića:

*»I zagrlj me more oko vrata
 I more i ja, i ja s morem zlatom
 Sjedimo skupa, na žalu vrh brijega
 I smijemo se, smijemo moru.«*

U ovom poglavlju vezak veze Hrvatica mlada za velikane prošlosti. Tu je i dramatski **U BOJ** Ivana pl. Zajca, o kojoj pjesmi je povijesno i glazbeno sve izrečeno.

Iscrpnija strukturalna analiza i svrstavanje skladbi kako se običaje reći AD VALOREM potvrdit će vrijednosti same zbirke. Percipijentima tamburaške glazbe i onima koji uvažavaju njezine akustičke osobitosti za ovaj dio pjesmarice može se reći da je Julije Njikoš visoko poštivao tradiciju u svakom prilošku. U konkretnom historijskom toku i procesu koristi punoću tonova u mjeri koja istodobno znači i otklon od zasićenja. Autor znalački puni harmonijski ritam, razrađuje dionice melodijskog i akordičkog instrumentarija da potencira zvučna središta i poterta tekst, a time izazove emocije i duhovni stav slušatelja. Naravno: »Osvježavanje povijesnih relacija ne pretendira na oživljavanje prošlosti«, kaže u ESTETICI HRVATA Zlatko Posavac. U normama konsonance i disonance i stvaranjem psihičke atmosfere, temeljene tekstom, potaknut je dugo zapretani osjećaj NACIONALNOG.

Ne mijenjajući naglasne i izgovorne navade, arhaičke i evokativne funkcije, instrumentacija je izvršena inteligibilno.

»Znamo! Nisu važni samo gramatika i sintaksa glazbe, nego i afektivni doživljaji koje ona izražava«, tako kaže ugledni Leonard B. Mayer u djelu EMOCIJA I ZNAČENJE U GLAZBI.

Štujući osjećaje Julije Njikoš kao da sluša Silvija Strahimira Kranjčevića:

*»Ja domovinu imam; tek u srcu je nosim
i brda joj i dol;
Gdje raj ovaj da prostrem uzalud svijet prosim
I... gutam svoj bol.«*

II

Drugi, opširniji dio PJESMARICE, sadrži 43 stare gradske pjesme.

Charles Dickens u romanu TEŠKA VREMENA piše: »Ljude treba I ZABAVLJATI. Ne mogu oni vazda učiti, kao što ne mogu uvijek samo raditi. Ljudi nisu za to stvoreni.«

U našem desetercu se pjeva:

*»Što mi j' drago kad tambura svira,
Sina žica u srce me dira.«*

Stare gradske pjesme koje je neumorni sakupljač »unotio«, harmonizirao i instrumentirao nisu u vremenu nastajanja ni sanjale da će ih skupljati osim golog uha i magnetofon, da će one teći kroz mikrofone i da će ih kasniji naraštaji pjevati, njima se veseliti i njima aplaudirati. Sve te pjesme imaju svoj dossier. Uz to vezane su uz bezbroj anegdota i dio su mozaika krajeva kojima se kretao Julije Njikoš dajući prednost Slavoniji, Baranji i Srijemu, folklornom Eldoradu u kojem muzikolozi nisu završili žetvu zapisa. S njima se kreće u prošlost.

*One sebe zastupaju i brane.
One znaju svoju trajnost i sada,
One čuvaju svoj nivo - i sada,
One nose svoju osjetljivost - i sada.*

Julije Njikoš raspoređuje u njima melodijski i harmonijski ritam od podudaranja do samostalnosti, ne podjarmljuju dionice, čuva im ulogu u skladu s mehanizmom, akustičkim vrijednostima, ambitusom i korisnim titrajima žica. On poštuje i koristi alternativne grupacije bisernica i bračeva u homofoniji bez velikih

zamršenosti. U prirodnom je pristupu kad ponavlja melodijske fragmente, kad koristi zvukovne sukcesije, figure i kombinacije. Kad se igra tipičnim kromatskim pomacima i ukrasima kao titrajima koprenastim, ljeskastim i neobičnim, čas je miran, čas bukt. Artikulacija instrumenata je funkcionalna u iskorištenosti. Iz tamburaškog kuta i obične se teme katkad gledaju kao nešto SUI GENERIS. Tonski stupovi bugarije, mudra linija berda, naglašavaju kao rustika čvrstoću materijala.

U bogatstvu poetske tematike po običaju glavni je motor ljubav. Tu su noći, to su snovi, vjere i nevjere, čekanje i nade. oči i kose garave. Tu je Šenoina »Ribara starog kći«, tu je Milkina kuća na kraju i Mara na kamen studencu. Tu je grana jorgovana kraj prozora mladog kapelana. Putnici, tišine, zore. I požeški šeprtlja, ali i junak koji će smaknuti čašu vina kad je hora, kad se piti mora. Naći ćemo kako se zeleni gaj i mnoge životu vjerne dogodovštine, mudrosti, skice, upravo sâm život s radostima i tugama.

U starim gradskim pjesmama gotovo su neznani pisci tekstova. Melodije su im dali, kako se općenito drži, muzičari. I oni su ostali anonimusi. »Ukajditi« pak, kako bi rekli prvi tvorci vlastitog glazbenog nazivlja te tvorevine, dati im harmonijsko ruho, oplemeniti ih priredbama za sola, dvoglasja, razne varijante zborova, iskadencirati, odrediti tempa, dinamiku, pogledati simetriju deskripcija strofnih struktura, dodati uvode, međuigre i code, sve pustiti da živi i provjeri u praksi orkestara, radijskih emisija, ploča i kazeta, i, konačno, skupiti u jedan tom, prirediti i naći put do tiska, mogao je samo onaj koji godine i godine bdi nad tom gradom i o njoj neprestance glazbeno razmišlja.

U tipičnim intervalima gradske pjesme, u ritmu, uzlaznosti i silaznosti i sanjarstvu tekstova, osjećao je harmonije, durske i molske veze glavnih i sporednih akorda i njihovih obrata, te naglašeno iskorištavanje dominantnog septakorda. Tim je sredstvima izazivao emocije, da se baština ne razbaštini, već da živi u rezonanciji ljudskih glasova i tambura.

III

Na početku izlaganja o trećem dijelu zbirke, to jest o popularnim pjesmama, malo ću podsjetiti na dvije izreke.

Svojevremeno Willy Brandt, političar, kazao je: »Ljudi će uvijek imati različita shvaćanja o tome što je poželjno.« Veliki pak Skandinavac Edvard Grieg reče: »Zapisao sam I PUČKU GLAZBU svoje domovine i nastojao od toga stvoriti nacionalnu umjetnost. Ističem riječi RAZLIČITOST SHVAĆANJA i VRIJEDNOSTI PUČKE GLAZBE.«

U trećem dijelu pjesmarice naći ćemo tekstove Petra Preradovića, Paje Kolarića, Ivana Kozarca, Dragutina Domjanića, Krste Pavletića, Drage Britvića, Pavice Hrazdire i Vlade Smiljanića.

Glazbeno tu su Tijardović, Armin Šrabec, Rudolf Tačlik, Julije Njikoš, Pajo Kolarić, Rudolf Rajter, Franjo Vilhar, Vlado Smiljanić i Đuro Prejac.

Sve pjesme priredio je za izvođenje uz tamburaški orkestar Julije Njikoš. Autor ih je svrstao abecednim redom pa ću ih tako i navesti: DALEKO ME BISER MORA, DALMATINSKI ŠAJKAŠ, FALA, KAJ, KOD BIJELE LADE, MILOVO SAM GARAVE I PLAVE, MIRUJ, MIRUJ, SRCE MOJE, POLEG JEDNE VEL'KE GORE, POPEVKE SEM SLAGAL, RASTI RUŽO,

STARI TAMBURAŠ, ŠET' O SAM SE GORI DOLI, VU PLAVEM TRNACI,
ZAŠTO DRAGI ZLOBU TAJNU PROVODIŠ.

»Iz pjesme osjetimo zvonkost našeg jezika«, rekao bi dr. Antun Barac, a naš suvremenik, kompozitor Ruben Radica izjavljuje: »Pjevana riječ svojom otvorenom mnogoznačnošću vjerojatno je jedno od najpasionantnijih skladateljskih iskušenja.«

Nije, dakle, bilo lako preredivaču naći kriterij za popularne skladbe, njihovu kulturu teksta, estetsku senzibilnost i komunikativnost. Imati, uz to, kolorističke atribute u vidu, regionalizme (Slavonija - Hrvatsko Zagorje - Dalmacija), njihove dikcijske izražajnosti, moralo se poći u bezbroj promišljanja i selekcija u nedogled.

Da dotaknemo neke dijelove pjesničkih izričaja:

DRAGO BRITVIĆ:

*Od davnine teče Drava,
U njoj teku mnogi snovi,
A kraj njenih voda spava
Jedna lađa što ne plovi.*

DRAGUTIN DOMJANIĆ:

*I srce mi greje
i z menom se smeje
i v žalosti plače takaj.
Em nikaj ni slajše,
ne čuje se rajše
neg dobri i dragi naš KAJ!*

IVAN KOZARAC:

*Tarabe sam rad tebe preskak'o
Po baštenih skrivao se puti
I kad jasmín i kad dinje mire
I kad lišće i vene i žuti.*

PETAR PRERADOVIĆ:

*Tko je u te srce dirno
da si tako sad nemirno?
Kao ptica u zatvori,
za svijetom te želja mori.*

IVO TIJARDOVIĆ:

*Daleko me biser mora,
daleko me moj Split.
U njem tila bi bit,
prez njeg ja ću umrit...*

Nad takvim čarolijama i različitostima rastrla se glazba skladatelja kojima sam imena već naznačio.

Misleći na raspon od stoljeća i pol, misleći na radosti, tuge, želje, zanose i proživljaje, Julije Njikoš mobilizira u orkestriranju posebnosti instrumentarija u akustičkoj ravnoteži stare tonske rezonance. On se brine da te pjesme ostanu žive, on im daje ferment tamburaškom oblogom, razigrava mjesta za koja osjeća da ih

orkestar može bolje istaći. Sam orkestrator ne klizi po površini drugih autora, on goneće njihovu ideju i suštinu i tek se onda laća instrumentiranja slijedeći zatim mnoga pravila, svoju intuiciju da bi, zadržavajući, prirodno, naglasne cjeline i zanaglasne dužine teksta, umnogostručio dojam. Poštivanjem razdobno pripadnih modulacija i pasaža u trofejnim vrijednostima popijevki prošlih vremena, poštuje se i njihova autentičnost. To je ovdje evidentno.

IV

Prije zaključnih riječi o pjesmarici IZ ZEMLJE SAM ČESTITI Hrvata iskoristit ću priliku za mali izlet u biografiju Julija Njikoša i ekscerpturu važnijih djela ovog skladatelja, melografa, dirigenta, novinara, glazbenog kritičara, komentatora i muzikologa. Ima mnogo izvorišta za to, jer su mnogi o njemu pisali i govorili, a govori i on sâm svojim djelima ponajviše.

Novine, tjednici, časopisi, arhivi, Leksikon, radio, TV, društva, znanci, kritičari i da ne brojim dalje. Pri ruci su mi bili neki tekstovi dr. Josipa Andrića, skladatelja i književnika, dr. Pavla Blažeka, književnika, Vikice Vuković i Martina Grgurovca, književnika, akademika dr. Krešimira Kovačevića, da tu i stanem.

Rođen je u slavonskoj metropoli Osijeku 9. travnja 1924., godinu dana prije nego je u Hrvatskoj zanosno slavljena TISUĆGODIŠNJICA HRVATSKOG KRALJEVSTVA (925 - 1925). Za svoje djetinjstvo može poput Dobriše Cesarića reći:

*»Ponekad kad sklopim oči
neka mi se rijeka šumeći javi.
Pod vrbom se njiše poznati čamac.
O, djetinjstvo moje na Dravi!«*

Drava i Osijek bit će mu preokupacije. Tu je započeo školovanje, tu učio glazbu da bi nastavio u Zagrebu. Izmalena zamirisao mu folklor, izmalena privukao radio. Narastavši i školujući se razvija svoje interese i afinitete, prihvaća mjesto glazbenog urednika najprije u Osijeku, da bi 1967. u istoj funkciji nastavio rad u Radio Zagrebu. Rad, rad i rad. Preskočimo detalje za roman. Navedimo: nedavno je umirovljen. Ta nepresušna energija i motor što prode na milijune kilometara zemljom, vodom i zrakom, može se upitati kao i Jure Kaštelan što je pitao:

*»Ima li zemlje ljepše od sna
garavih dječaka?
Ima li put preko svih voda
iznad oblaka?«*

Ide Julije, juri prašnjavim, blatnim i zadžombanim putovima, ide danas i asfaltiranim stazama, zapisuje, dešifrira, obrađuje, komponira, briše, stilizira, aranžira, organizira, dirigira. Eh, »Povijest se ne može izbjeći«, govoraše Abraham Lincoln. Kasnije će u svojim memoarima Kissinger napisati: »Povijest ne poznaje odmorišta i uzvisine na kojima se može stati.« I Julije Njikoš ne zastade do današnjeg dana i sutra će nastaviti svoj put rada. Jer njemu:

*»Stara se Slavonija opet
otkriva ganutom srcu.« (D. Cesarić)*

ili kako Tin kaže:

*»Tamo, tamo da putujem,
tamo, tamo da tugujem,
da čujem one stare basne,
da mlijeko plave bajke sasnem,
da više ne znam sebe sama
ni dima bola u maglama.«*

U mirovini je, dakle, a nemiran je i svakog dana posluje.

Kao MELOGRAF zapisao je oko 4000 pjesama, kola i poskočica.

Značajniji dio objavljen je u zbirkama i zbornicima: KAD ZAPIVA PUSTA SLAVONIJA, SLAVONIJO ZEMLJO PLEMENITA, PJESME I PLESOVI BARANJE, SA SLAVONSKIH SOKAKA, SA SLAVONSKIH RAVNI, OJ BARANJO LIPA I BOGATA, GORI LAMPA NASRID VINKOVACA.

U SKLADATELJSKOM RADU veoma je raznovrstan. Mjegovi su opusi: kantana ŠOKADIJA, SLAVONSKA RAPSODIJA br. 1 i 2, suite SLAVONIJO RAVNOM, elegična PJESMA BEZ RIJEČI, sentimentalna ROMANCA U G-duru, raspjevana predigra U SLAVONSKOM SELU, bravurozna VOJVOĐANSKA RAPSODIJA, simfonijska glazbena slika FRUŠKOGORSKI BISERI, PLESNI INTERMEZZO, vesela BEČARSKA RAPSODIJA, ciklus rapsodija MOJA ZEMLJA, koncertna kola U SLAVONSKOM KOLU, TEMPA, IVANČICA i POSAVSKI ZVUCI. Za idući Festival tamburaške glazbe u Osijeku pripremio je više kompozicija koje će uskoro biti praizvedene.

Slavonija je, podvucimo, glavna tematika njegova rada u skladanju. Na stihove dr. Pavla Blažeka nastao je opus scenskih slika ĐAKOVO JE SRCE SLAVONIJE za zborove i tamburaški orkestar. Spomenimo zatim MIHOLJAČKU PREDIGRU.

On piše glazbu za narodne igrokaze ŽETVA, INOĆE, KOMUŠANJE, TENA, ĐUKA BEGOVIĆ, te BAJA PAVA SA BERAVE. Njegovi su folklorni prikazi BUŠARI U KEŠINCIMA, LJELJE U GORJANIMA, KOMUŠANJE U BERAVCIMA, SVATOVSKO VESELJE U ŠTITARU, SA ŠORA, PRELA i ULICE U BARANJI.

Komponira glazbu za više dječjih igrokaza kao što su CRVENKAPICA, PEPELJUGA, KNEGINJA NA ZRNU GRAŠKA, PRINC ŽABAC, DJEVOJČICA SA ŽIGICAMA, OLEG I LUTKE i VESELI MEDVJEDIĆI.

PJEVAČKI ZBOROVI često izvode skladbe NAŠIM ŠOROM, SLAVONIJO ZEMLJO PLEMENITA, OJ BARANJO MED DVI VODE LADNE, POZDRAV ŠUMI, VESELO JE NAŠE SELO, PRID ZORU JE LIPO MILOVANJE, BEČARSKA RAPSODIJA i TRAGOM POŽUTJELIH SLIKA. Obradio je mnoge stare gradske pjesme od kojih je dio i u pjesmarici o kojoj je upravo bila riječ.

Ne bi trebalo mimoići pjesme koje je skladao na stihove narodne lirike među kojima su najpoznatije MOJ JE LOLA U NANE JEDINAC, DIKO MOJA, MOJE ZLATO SUVO, OKO MOJE GARAVO. Na stihove Pavla Blažeka sklada pjesmu MISEČINA PA MI DIKE NEMA, na riječi Vladimira Rema ŠOKAČKI NOKTURNO, na tekst Drage Britvića ZLATARU SU OBUKLE RAVNICE. Pribrojimo tu još KLASJE na Blažekove riječi i VESELU ŠOKADIJU na tekst Ilije Lešića Bartolova.

Svoje uspjele priloge dao je festivalima: KAJKAVSKE POPEVKE, ZVUCI PANONIJE, MUZIČKI FESTIVAL SLAVONIJE u Požegi i ZAGREBAČKI FESTIVAL.

Prenosimo što je o tome napisano uz knjigu GORI LAMPA NASRID VINKOVACA:

»Većinu popijevki za festival u Krapini skladao je na stihove Zlatka Crneca. To su: ZEMLJA JE OVA TKANA OD ZLATA, nagradena I. nagradom publike i srebrnom tamburicom »Studija«, zatim ZAGORSKI CUG, SIGDE JE LEPO A DOMA NAJLEPŠE, POPEVAJ PRIJATEL ZA ZEMLJU I SOZE, VU DRAGOM KRAJU, GDA SE LASTE VRNEJU VU GNEZDA, SLAVUJI POPEVKU SU FKRALI i DOBAR VAM VEČER, PRIJATELJI DRAGI. Dvije pjesme napisao je na stihove Milana Sigetića: TI JOŠ NI NE ZNAŠ KAK V KLETI SE SPI, nagradena također I. nagradom publike i srebrnom tamburicom i nježnu popijevku PRVA LJUBAV. Na stihove Drage Britvića JOŠ SAMO V POPEVKI. Na protekla četiri festivala ZVUCI PANONIJE u Osijeku njegove pjesme skladane na stihove Drage Britvića: KOD BIJELE LAĐE, TRI RUŽE, PONOĆNI SVIRAČI i ZLATNI DANCI, u interpretaciji Vere Svobode, premoćno osvajaju prva mjesta publike i bivaju nagrađene zlatnim klasom, medaljama »Tambura Paje Kolarića« i ostalim nagradama. Ovdje treba spomenuti i pjesmu UMIRU STARE KAVANE i VELIKO SRCE DOMOVINA IMA sa Zagrebačkog festivala, SLAVONIJO, ROĐENO I MILO s MFS, te VINKOVAČKI MADRIGAL i U BORINCI JE VESELO s festivala VINKOVAČKE JESENI.«

Za tamburaške orkestre priredio je oko 400 narodnih pjesama, kola i poskočica, koje se svakodnevno emitiraju u programima naših radio postaja, a većina je snimljena na gramofonskim pločama i kazetama ili izdana tiskom.

Uređivao je tamburaške listove, a u okviru Hrvatkoga sabora kulture (ranije Prosvjetnog sabora Hrvatske) priprema već godinama pojedinačna izdanja i cikluse pod nazivom TAMBURAŠKI ORKESTRI.

Valja i prigodice reći da je Julije Njikoš idejni pokretač Slavenskog tamburaškog društva »Pajo Kolarić« i da ga je kao dirigent razvio u snažno glazbeno tijelo koje je u mnogo prilika reprezentiralo tamburašku glazbu Hrvatske. Bio je najzaslužniji član grupe koja je osnivala Festival tamburaške glazbe u Osijeku u čijem su se krilu rodili i ZVUCI PANONIJE.

Duga i preduga bi bila pripovjetka o radu Julija Njikoša u njegovim radnim ustanovama na RADIJU u Osijeku i Zagrebu. On je začudnom snagom i kapacitetom snimao slavonsko selo i stvorio dragocjenu dokumentaciju Slavonije, Šokadije, Srijema i Baranje. Žive radio-priče didaka i baka o selu, folkloru, sva usmena predaja, običaji, dragocjeni su dokumenti za proučavanje. Kao realizator, producent, autor stručnih komentara, voditelj razgovora i režiser u TJEDNIMA RADIJA tri godine uzastopce osvaja prve nagrade (Dubrovnik, Sveti Stefan, Zlatar) za emisije U SLAVONSKOM SELU, BUŠARI U KEŠINCIMA i AL JE LIPO U NAŠEM ŠLJIVIKU. U Ohridu također dobiva nagradu (1977.) za emisiju SVIRAJ SVIRAC NEMOJ STATI, a te iste godine prima i godišnju nagradu Radio-Zagreba.

Julije Njikoš bio je predsjedavajući u Radnoj grupi urednika za narodnu glazbu i član Upravnog odbora INTERNATIONAL FOLK MUSIC COUNCIL za Radio, televiziju i film pri UNESCO-u sa sjedištem u Amsterdamu. Održao je mnoga predavanja o folklornoj baštini i brizi za narodno blago te njegovu prezen-

taciju u programima radija na kongresima IFMC u Kopenhagenu, Regensburgu, Budimpešti, Edinburghu, Hilversumu, Amsterdamu, Budvi, Istanbulu i Bruxellesu.

Na radijskim programima, osobito programima Radio-Zagreba, poznajući animacijsku ulogu radija s jedne strane, a s druge potrebe i vrijednosti amaterskih društava, Julije Njikoš gotovo je pasionatno pripremao kao autor, voditelj razgovora, glazbeni urednik, organizator, komentator i režiser više od 700 emisija IZ RADA AMATERSIH DRUŠTAVA u kojima je oslikana realna situacija zborova i orkestara, njihovi problemi i vrijednosti, njihovi dirigenti i općenito historijat društava od njihovih nastanaka do viđenja budućnosti.

U toku veoma pronicljivo koncipiranog plana Julije Njikoš dao je radijski dugu seriju povijesti tamburaške glazbe. Valja mu odati priznanje za niz rasprava s tematikom: TAMBURAŠKA GLAZBA SRIJEMSKOG SUSTAVA, POVIJEST TAMBURAŠKE GLAZBE U OSIJEKU, ZNAČENJE PAJE KOLARIĆA U TAMBURAŠKOJ GLAZBI, KUHAČ I TAMBURAŠKA GLAZBA, GLAZBENI OBLICI U TAMBURAŠKOJ GLAZBI, te SITNE ŽICE TAMBURICE, prvi udžbenik povijesti tamburaške glazbe za srednje i visoke škole.

U svojoj glazbi Julije Njikoš ostvaruje svoj glazbeni EGO. On ima osobnost stila, on zna što hoće, što može i zna što jest. Ima svoju ponositost. Gradio je uspinjući se i različitost. Poznavajući mentalitet generacija on je svjestan glazbenih konvencija, ali i inovacija. On i sad seizmografira glazbu i u svemu čega se laća intuitivski traži veću perfekciju ostajući vjeran tonalnosti. Uvijek dobrovoljni konzultant, uvijek intenzivno kondicioniran oko svih pitanja tamburaške glazbe u Hrvatskoj i svim zemljama, hrvatskim dijasporama, putuje kontinentima da teret snova o tamburi, koja dolazi iz pravog života, napuni novim zadaćama. U tom kasanju, tamburoljutiteljima kao pelin, tamburoljupcima kao melem, Julije Njikoš pogađa ono što se zove »osjećaj naroda«, odmjerava tradiciju i partituru hrvatske pjesmarice IZ ZEMLJE SAM ČESTITIHR HRVATA potvrđuje svoju ekspertnost. Primio je on mnoge znakove priznanja, diplome, klasove, tamburice, plakete, ordenja i pečate itd. itd. Nadirigirao se, nažirirao, netelefonirao. Sklada i sklada i uvijek se žuri - i sada. IZ ZEMLJE JE ČESTITIHR HRVATA!

Neka je sretan put ovoj zbirci uz želje za nove uzlete i nove afirmacije u tamburaškoj glazbi.

Hrvatski sabor kulture, uklopivši u program svojih akcija u tisku ovu zbirku tamburaških partitura, a i njegov Savjet za glazbu posebno, na čelu s predsjednikom prof. Vladimirom Kranjčevićem i glazbenim suradnikom Zlatanom Sindičićem, vrsno su procijenili njenu potrebu u trenucima kad nacija u svom probuđenju krči putove veće stvaralačke slobode. Sponzori ovog izdanja ostat će pak nezaboravan primjer kako »Složna braća kuću grade«.

IVAN FURIĆ

15. FESTIVAL TAMBURAŠKE GLAZBE, 1992.

NAGRADE, PRIZNANJA, PLAKETE

STRUČNA KOMISIJA ZA OCJENJIVANJE NOVIH KONCERTANTNIH SKLADBI radila je u sastavu: Vladimir Kranjčević, Ivan Furić i Rajko Ećimović

Na sjednici Stručne komisije za ocjenjivanje novih koncertantnih skladbi (praizvedbe) održanoj 25. lipnja 1992. godine u Zagrebu donijeta je jednoglasna odluka:

- zlatna plaketa "Tambura Paje Kolarića" dodjeljuje se skladatelju Adalbertu Markoviću za kompoziciju "Impresija I - Večer na Dravi"
- srebrna plaketa "Tambura Paje Kolarića" dodjeljuje se skladatelju Tomislavu Uhliku za kompoziciju "Jednom davno" - studija za tamburaški orkestar
- brončana plaketa "Tambura Paje Kolarića" dodjeljuje se skladatelju Juliju Njikošu za kompoziciju "Tamburaško sijelo" - predigra

Na Festivalu je izvedeno deset novih skladbi (praizvedbi), a napisalo ih je šest autora. Izdvajanje određenih kompozicija kod nagrađenih autora je više odraz tehničke prirode - ispunjavanja određenosti propozicija - nego slika pravog stanja. Naime, sve tri kompozicije Adalberta Markovića, sve tri kompozicije Tomislava Uhlika zaslužuju visoke ocjene kao profesionalni radovi i znače trajno obogaćenje glazbene literature za tamburaške orkestre.

STRUČNA KOMISIJA u sastavu Vladimir Kranjčević, Ivan Furić, Adalbert Marković, Zlatan Sindičić i Rajko Ećimović na svojoj sjednici održanoj 25. lipnja 1992. godine u Zagrebu donijela je jednoglasnu odluku da:

- Pokal Hrvatskog društva skladatelja za najbolju izvedbu kompozicije hrvatskog skladatelja dodjeljuje Tamburaškom orkestru OMS "Albert Štriga" iz Križevaca za izvedbu skladbe "Impresija II - Kalnik", Adalberta Markovića.

ODRŽAVANJE FESTIVALA POMOGLI SU

SPONZORI:

- »AGROSLAVONIJA«, OSIJEK
- JAVNO PODUZEĆE »VODOVOD«, OSIJEK
- »NAŠICECEMENT«, NAŠICE
- PIK »ĐAKOVO«, ĐAKOVO
- PPK »ĐURO SALAJ«, VALPOVO
- »SLAVONIJA«, IMK d.d., OSIJEK
- TSH »VITALKA« i SVINJOGOJSKA FARMA MAGADENOVAC s.p.o., DONJI MIHOLJAC
- TVORNICA ŽIGICA »DRAVA« d.d., OSIJEK
- »VARTEKS - HOLDING« d.o.o., VARAŽDIN

POTPOMOGLI:

- »ANALIT« d.d., OSIJEK
- DRUŠTVENO PODUZEĆE »SLOBODA«, OSIJEK
- »PANTURIST«, OSIJEK
- PPS OSIJEK
- »SAPONIA«, OSIJEK
- SLAVONSKA BANKA d.d., OSIJEK

OPREMA

D. O. O. ZA IZRADU I MONTAŽU TRANSPORTNO-MANIPULATIVNE I GRADEVINSKE OPREME
VRBOVEC, PRVOG SVIBNJA 1

RIJEKAVOĆE

PODUZEĆE ZA TRGOVINU I MARKETING

PODUZEĆE ZA TRGOVINU, TRANSPORT I ZASTUPANJE d.o.o. RIJEKA
ADRIA - PROMET

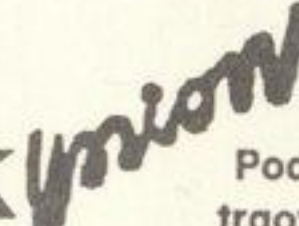

VIRZINJA

"CENTROGRADNJA"

PRIVATNO PODUZEĆE ZA
GRADEVINSKU DJELATNOST s p. o.
47286 MAHIČNO - Kalinovac 3
TELEFON (047) 70-001

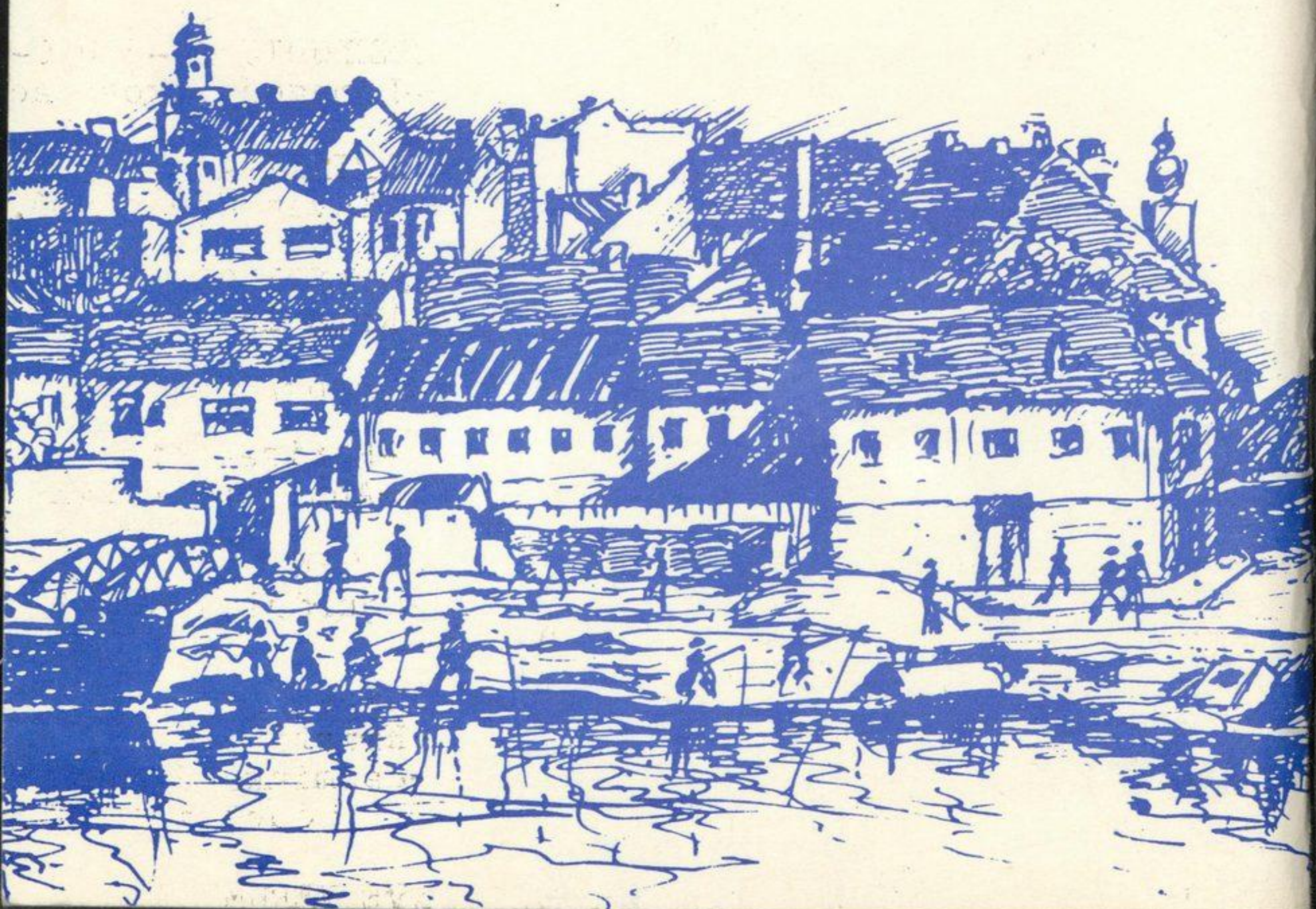
UMPAK

Poduzeće za proizvodnju i
trgovinu, uvoz - izvoz, s p.o.

ZAGREB, Barutanski jarak 21, tel/fax: 041/237-092

DJELATNOSTI: • UVOZ - IZVOZ
• TRGOVINA NA VELIKO I MALO

VLASTITA • OFFSET TISKARA I KARTONAŽA
PROIZVODNJA: • IZRADA MUŠKIH I DJEČJIH ČARAPA

KONCERT UČENIKA GLAZBENE ŠKOLE VINKOVCI

1. CRKVENA ŠANSONA :
Dj. MARŠAN-obrađa A. ČELAR
CRKVENA ŠANSONA :
MIR, PRAVI MIR
BOŽE ČUVAJ HRVATSKU
MOLITVA-dječji zbor "RAZLIČAK"
Dirigent : Vesna Komar

2. A. HAJDU :
SINKOPE
PROSTOR I DUBINA
-Stanislav Stracenski, klavir I raz.

3. R. MATZ :
KOTAČ
-Ana Švagelj, klavir I raz.

4. H. PURCELL :
ARIA
-Margareta Čolaković, blokflauta I r
Klavirska pratnja: Željka Berić prof

5. R. MATZ :
VALCER
-Tea Žakula, klavir I raz.

6. CARULLI :
ANGLAISE
-Ana Selan, gitara II raz.

7. A. HAJDU :
BUBANJ I FLAUTA
-Josip Rodin, klavir, II raz.

8. J. S. BACH :
PRELUDIJ BR-3 U C-MOLU
-Domagoj Vukovarac, klavir III raz.

9. J. BUSCAGLIA
ADRIANITA
-Slaven Nuhanović, gitara IV raz.

10. CARCASSI :
ANDANTINO
-Kristina Matijević, gitara III raz.

11. F. SCHUBERT :
PASTRVA
-Marija Čopčić VI raz.
-Ana Čopčić III raz. klavir četveroručno

12. L. ŽUPANOVIĆ :
EN TEN TINI
-Djurdjica Zarić, klavir IV raz.

13. G. F. HANDEL :
SARABANDA
-Kristina Leko, gitara V raz.
-Jasminka Pavlović, gitara IV raz.
duet gitara

14. W. A. MOZART :
AVE VERUM
-Marko Petričević, harmonika VI raz.

15. ŠEGULA :
NEOBUZDANOST
-Reihana Nuhanović, gitara VI raz.

16. F. CHOPIN :

VALCER H-MOLU OP.69. BR.2
-Ivana Rodin, klavir V raz.

17. F. TARREGA :

SJEĆANJE NA ALHAMBRA
-Zvonimir Knežević, brač VI raz.
-Petar Matošević, gitara VI raz.

18. A. VIVALDI :

KONCERT ZA GITARU D-DUR
I STAVAK ALLEGRO
-Zvonimir Knežević -gitara
-Darko Domaćinović -bisernica
-Petar Matošević -bisernica
-Krešimir Matošević -brač
-Tomislav Kokanović -čelo

19. E. COSSETTO :

TRI JETRVE

E. COSSETTO :

MOJA DIRDICA

Dječji zbor, "RAZLIČAK"
Dirigent : Vesna Komar

20. J. ANDRIĆ :

LIJEPA VINKOVČANKA

Z. POTOČNIK :

TAMBURAŠKA ŠKOLA

J. CANIĆ :

PJESMA BEZ RIJEČI

J. ZAJC :

U BOJ-Finale iz opere

"Nikola Šubić Zrinski"
Tamburaški orkestar
Dirigent: Djuro Zarić

21. J. NJIKOŠ :

ŽELIM BITI SLAVONIJO S TOBOM

Dječji zbor "RAZLIČAK" uz
Tamburaški orkestar,
dirigent: Djuro Zarić

Program pripremili nastavnici

Željka Berić : 2, 7, 8, 16

Igor Blažević : 6, 10, 13

Branka Domaćinović : 3, 5, 11, 12, 14

Vesna Komar : 1, 19

Djuro Zarić : 4, 9, 15, 17, 18, 20

MEMORIJAL DVANAEST REDARSTVENIKA

KONCERT UCENIKA GLAZBENE SKOLE VINKOVCI

PETAK, 29. travnja 1994. u 18h 30m. LE CINEMA KINO - KAZALIŠTE

1. J.S.BACH:
Troglasje: A.CELAR
V.LISINSKI:

W.A.MOZART:

ACH GOTT, WIE MANCHES HERZELEID

PJESMA POSLIJE OBUKE
Klavirska pratnja: Željka Berić
PROBA ZA KONCERT
Solist: Jaasminka Pavlović,
V raz.
Dječji zbor "Različak"
Dirigent: Vesna Komar
2. R.MATZ:

LUTKA NA PLESU
Robert Bagarić, klavir I raz.
3. J.BITENO:

SRNICA MALA
Marija Šporčić, blokflauta I r.
uz gitaru Jelena Šporčić III raz.
4. R.SCHUMANN:

MELODIJA
Ivan Crnjak, klavir II raz.
5. W.A.MOZART:

21. KLAVIRSKI KONCERT
II stavak - obrada
Stanislav Stracenski, klavir
II raz.
6. F.SCHUBERT:

PASTRVA
Ana Švagelj II raz.
Tea Žakula II raz.
četveroručno
7. J.S.BACH:

MENUET
Margareta Čolaković, flauta IIr.
uz klavir Ivana Rodin VI raz.
8. B.KRNIC:

PEPELJUGIN PLES
Hrvojka Marinković, klavir IIr.
9. A.MARTINEZ:

TRIO
trio gitara: Matijević Kristina
IV raz, Mihajlović Hrvoje
III raz, Sanja Pleš II raz.
10. F.TAREGA:

ETUDA e-mol
Nataša Leko, gitara IV raz.
11. J.S.BACH:

PRELUDIJ g-mol
Domagoj Vukovarac, klavir IV r.

12. F. SCHUBERT:

PODOKNICA

kvintet gitara:

Leko Kristina VI raz.

Vjekoslav Paun VI raz.

Matej Ocvirk V raz.

Nataša Leko IV raz.

Jasminka Pavlović V raz.

13. A. RUBINSTEIN:

MELODIJA

Marina Stanić, harmonika V r.

14. L. ZUPANOVIC:

PLES

Đurđica Zarić, klavir V raz.

15. C. DEBUSSY:

GOLLI WOGG'S CAKE WALK

Ivana Rodin, klavir VI raz.

16. J. HOLECEK:

LULLABY

Jasminka Pavlović, gitara V r.

17. J. HOLECEK:

BLACK CAT

Kristina Leko, gitara VI raz.

18. I. ROEHER:

VESELA IGRA

MALI INTERMEZZO

duo harmonika: Marina Stanić

V raz. Hrvoje Knežević V raz.

19. N. COSTE:

BARCAROLA

duo gitara: Ivan Rimac IV raz.

Ivan Kordić V raz.

20. L. BOCCHERINI:

MENUET

trio gitara: Ivan Rimac IV raz

Ivan Kordić V raz,

Dinko Paleka VI raz.

21. P. MASCAGNI:

D. RALJUŠIĆ:

A. RUBINSTEIN:

INTERMEZZO

Iz opere "Cavalleria rusticana"

MELODIJA

Tamburaški orkestar

Dirigent: Đuro Zarić

22. R. DUJMIĆ-Z. TUTIĆ:

MOJA DOMOVINA

Dječji zbor "Različak"

Program pripremili nastavnici:

Željka Berić: 5, 8, 11, 15

Igor Blažević: 10, 12, 16, 17

Branka Domaćinović: 2, 6, 14

Ružica Felker: 4, 13, 18

Vesna Komar: 1, 22

Marijana Vuletić: 9, 19, 20

Đuro Zarić: 3, 7, 21, 22

OSNOVNA GLAZBENA ŠKOLA
„JOSIP RUNJANIN“
VINKOVCI

**MEMORIJAL
DVANAEST REDARSTVENIKA**

POZIVAMO VAS NA

SVEČANI KONCERT

**UČENIKA GLAZBENE ŠKOLE
„JOSIP RUNJANIN” VINKOVCI**

nastupaju:

- solisti
- dječji zbor „**RAZLIČAK**”
- tamburaški orkestar

Dvorana kino-kazališta „LA CINEMA”

Petak, 29. travnja 1994. god. u 18,30 sati

MINISTARSTVO UNUTARNJIH POSLOVA
REPUBLIKE HRVATSKE

I

ŽUPANIJA VUKOVARSKO-SRIJEMSKA

BILTEN

»MEMORIJALA DVANAEST REDARSTVENIKA«

VINKOVCI, 26. IV. – 2. V. 1994. GODINE

- 1 -

BALADA O DVANAESTORICI
MINISTARSTVO UNUTARNJIH POSLOVA
REPUBLIKE HRVATSKE

ŽUPANIJA VUKOVARSKO-SRIJEMSKA

B I L T E N

"MEMORIJALA DVANAEST' REDARSTVENIKA"

VINKOVCI, 26. TRAVNJA - 2. SVIBNJA 1994.

BALADA O DVANAESTORICI

Zelene se žita Slavonije,
Ravnica se za rađanje sprema.
Nebo se nad njom plavi, široko,
I šuma lista, gorda, nijema.

Ptice šute, skrivaju gnijezda,
Cvatu voćke. Ivanje se sprema.
Sve se snaži, sve buja i drijema,
Samo dvanaest vitkih jablanova,
U ravnici ovoj više nema.

Skršila ih mlade, bura ljuta,
Slomila im grane nasred puta.
Zviznula je s krovova, iz tame,
Na jablanove vitke, mlade, same.

Bježi, buro zvjerska i barbarska,
Što pustošiš sva gnijezda hrvatska.
Prisojkinjo, gujo, kukavice,
Ti što plaćaš naše ubojice.

Gavran crni ruku ti donio,
Iz posljednjeg krvavoga boja!
Nek zakuka postojina tvoja
K'o što j'ova uplakana, nijema,
Što dvanaest vitkih jablanova
U ravnici ovoj više nema.

Lidija Božić, VIII r.

Rokovci - Andrijaševci

Visoka cijena slobode plaćena je krvlju i suzama.

A najviše krvi hrvatske i suza proliveno je u istočnoj Slavoniji.

Prvi među hrabrim borcima do jučer mirnim i vrijednim ratarima, radnicima, studentima, bili su redarstvenici Policijske uprave Vinkovci.

Na putu izvršavanja službenih zadataka 2. svibnja 1992. goidine u Borovom selu, zauvijek su iz zaustavili neprijateljski meci i to:

1. **STIPAN BOŠNJAK**, sin Joze, rođen 26. 06. 1955. g., iz Nuštra, K. Frankopana 9, oženjen, otac dvoje djece, obavljao poslove načelnika Odjela operativne poslove javne sigurnosti. Sahranjen na mjesnom groblju u Nuštru.

2. **LUKA CRNKOVIĆ**, sin Mate, rođen 20. 04. 1970. g., iz Otoka, Bosutka 75, neoženjen pripadnik Specijalne jedinice policije Vinkovci. Sahranjen na mjesnom groblju u Otoku.

3. **JOSIP CULEJ**, sin Ivana, rođen 08. 03. 1965. g., iz Jarmina, Ivana Zajca 11, neoženjen, pripadnik Specijalne jedinice policije Vinkovaca. Sahranjen na mjesnom groblju u Jarmini.

4. **MLADEN ČATIĆ**, sin Nike, rođen 25. 05. 1971. g. iz Županje, Štitarska 77, neoženjen, pripadnik Specijalne jedinice policije. Sahranjen na mjesnom groblju u Županji.

5. **JANKO ČOVIĆ**, sin Mate, rođen 21. 04. 1965. g. iz Ivankova, oženjen, otac troje djece, pripadnik Specijalne jedinice policije Vinkovci. Sahranjen na mjesnom groblju u Ivankovu.

6. **ZORAN GRAŠIĆ**, sin Marijana, rođen 28. 09. 1969. g. iz Otoka, neoženjen, pripadnik Specijalne jedinice policije Vinkovci. Sahranjen na mjesnom groblju u Otoku.

7. **ANTUN GRBAVAC**, sin Ante, rođen 03. 01. 1961. g. iz Nijemaca, neoženjen, pripadnik Specijalne jedinice policije Vinkovci. Sahranjen na mjesnom groblju u Nijemcima.

- -

8. **ŽELJKO HRALA**, sin Antuna, rođen 27. 03. 1967. g. iz Ivankova, Bedemova 10, neoženjen, pripadnik Specijalne jedinice policije Vinkovci. Sahranjen na mjesnom groblju u Ivankovu.

9. **ZDENKO PERICA**, sin Luke, rođen 19. 09. 1965. g. iz Nuštra, Marka Marulića 36, neoženjen, pripadnik Specijalne jedinice policije Vinkovci. Sahranjen na mjesnom groblju u Nuštru.

10. **MARINKO PETRUŠIĆ**, sin Ilije, rođen 29. 04. 1966. g. iz Tovarnika, Zagrebačka 36, neoženjen, pripadnik Specijalne jedinice policije Vinkovci. Sahranjen na mjesnom groblju u Tovarniku.

11. **MLADEN ŠARIĆ**, sin Drage, rođen 17. 06. 1965. g. iz Novih Jankovaca, Kolodvorska 10, oženjen, otac jednog djeteta, pripadnik Specijalne jedinice policije Vinkovci. Sahranjen na mjesnom groblju u Novim Jankovcima.

12. **IVAN VUČIĆ**, sin Marinka, rođen 08. 02. 1961. g. iz Vinkovaca, Š. Šulcera 56, neoženjen, pripadnik Specijalne jedinice policije Vinkovci. Sahranjen na mjesnom groblju u Vinkovcima.

"Memorijal dvanaest redarstvenika" održava se u spomen na tragičan događaj i smrt redarstvenika Policijske uprave Vinkovci u Borovom selu, 2. svibnja 1991. godine.

Memorijal se sastoji od niza manifestacija, sastoji se od mladosti, ljubavi i nastupa eminentnih umjetnika, kao poštovanje na velike žrtve, ali i kao pobjeda života i radosti, jer su i ovi mladi ljudi pošli na svoj zadatak, s kojega se nisu vratili, poletno, s puno ljubavi prema životu, pa očekuju da sadašnja mladost i Hrvatska tako žive.

Memorijal se održava pod pokroviteljstvom Ministarstva unutarnjih poslova Republike Hrvatske i Županije Vukovarsko-srijemske.

POČASNI ODBOR:

IVAN JARNJAK,
MATEJ JANKOVIĆ,
DRAŽEN ŠVAGELJ,
JURE KOLAK,
IVAN BUKOVAC,
STIPAN KRALJEVIĆ,
IVAN BUČAK,
ĐURO DEČAK,
ANTE GILJA.

ORGANIZACIJSKI ODBOR:

ŽELJKO ŠIMUNDIĆ,
DAMIR DUJIĆ,
ZDRAVKO DIKONIĆ,
ZDENKA BULJAN,
TADIJA PRANJIĆ,
MARIJAN MANDIĆ,
IVAN JURČIĆ,
STIPO RIMAC,
IVAN ČORLUKA
JAKOB RIMAC
PETAR ŠUKER

"MEMORIJAL DVANAEST REDARSTVENIKA"

P R O G R A M

26. TRAVNJA 1994.

19 sati - "SVENOV RATNI DNEVNIK"
POETSKO-SCENSKA VEČER
Gost SVEN LASTA
NARODNA KNJŽNICA I ČITAONICA

28. TRAVNJA 1994.

19 sati - IZLOŽBA MIROSLAVA ŠUTEJA, akademski
slikar iz Zagreba i
MUŠKA PJEVAČKA GRUPA "LIPA"
GRADSKI MUZEJ

29. TRAVNJA 1994.

19 sati - SVEČANI KONCERT UČENIKA GLAZBENE
ŠKOLE "JOSIP RUNJANIN" VINKOVCI
GRADSKO KAZALIŠTE

1. SVIBNJA 1994.

9 sati - SVEČANO OTVORENJE CROSSA DVANAEST
REDARSTVENIKA I ODBOJKAŠKOG
TURNIRA

ŠTADION "MLADOŠĆI" U VINKOVCI

10 sati - 1. CROSS DVANAEST REDARSTVENIKA

Šudjeluju učenici osnovnih i srednjih škola, vojnici,
policajci i atletičari

ŠTADION "MLADOŠĆI" U VINKOVCI

10 sati - ODBOJKAŠKI TURNIR

ŠPORTSKA DVORANA "LADOVCI"

2. SVIBNJA 1994.

- 10 sati - KOMEMORACIJA U SPOMEN
DVANAEST REDARSTVENIKA
RECITAL: "I SADA IDU...
DVADESET TISUĆA ISTRGNutih IZ KORJENA"
GRADSKO KAZALIŠTE
- 11 sati - POLAGANJE VLJENACA NA GROBLJU
KOD KRIŽA U VINKOVcima
- 12 sati - SVEČANA SV. MISA
U CRKVI "SV. EUZEBIJA I POLIONA"

ŽUPANIJA VUKOVARSKO-SRIJEMSKA

Između Dunava i Save, na istoku uz samu granicu sa Srbijom smjestila se Vukovarsko-srijemska županija. Od istoka blago se spuštaju obronci srijemske Fruške gore, prelaze u Vukovarski ravnjak, preko drugog Vinkovačko-đakovačkog ravnjaka, vežu se na Dilj planinu.

Južno od njih je nizija po kojoj teče Bosut, rijeka bez izvora i od koje na jug započinje šumski spačvanski bazen, s čuvenim hrastovima i neprocjenjivom ekološkom vrijednošću.

Zemljopisni položaj ovih krajeva ima izuzetnu stratešku vrijednost, jer je to najprirodnija prometna veza između istoka i zapada, te pravca na sjever sve do Baltika.

Stoga ne začuđuju burna povijesna zbivanja i vječite migracije koje su tekle preko njih. Već prvi indoeuropljani (nositelji Vučedolske kulture, kraj trećeg tisućljeća) odavde su kretali u svoj pohod na Europu. Rimljani su uz Dunav izgradili obrambeni sustav - limes koji je branio Rimsko carstvo od barbara, ali su također u spačvanskim šumama izgradili sustav kanala za izvoz kvalitetnog drveta. Bogatstvo zemlje, šuma i voda, odgovarao je potrebama hrvatskih plemena i njihovim doseljavanjem (VIII-IX st.), ovdje se počinje stvarati nov narod i nova država.

Još daleke 314. godine, kada se razdvojilo Rimsko carstvo, postepeno se stvaraju dva svijeta, koji će u konačnici dobiti Drinu kao međaš, dok će ovi krajevi postati zemljopisno najlakša komunikacija (i mogućnost prodora) dvaju civilizacija.

Niču naselja, a naselje Vukovo (Vukovar) dobiva sve više na značaju, prvi dobiva kraljevski privilegij (1231. g.) i postaje sjedište Vukovske županije.

I tako ostaje sve do dolaska Turaka (1526. g.).

Razvija se i drugi srednjovjekovni grad: Ilok, koji će biti sjedište posljednjih bosanskih kraljeva Nikole i Lovre Iločkih. Ilok je dobrim dijelom uspio sačuvati svoje fortifikacije do današnjih dana. Odlazak Turaka (iza 1690. g.) donijet će znatne promjene. Uz Savu formira se slavonska Vojna krajina za zaštitu od Turaka. Od 1746. g. u Vinkovcima je sjedište VII brodske pukovnije, a Vukovar postaje središte Srijemske županije koja se sterala sve do Zemuna.

Ukidanjem Krajine i njenim pripojenjem (1881. g.) Srijemska županija opet postaje ona stara cjelina. I tako ostaje sve do 1918. g., kada se formiranjem prvo Kraljevine SHS, a potom Jugoslavije, počinje sustavno razbijanje cjelovitosti teritorija i etničke čistoće ovih krajeva.

Ovdje su, naime, oduvijek daleko bili najbrojniji Hrvati, dok su druge narodnosti bili slabi migracioni valovi. Najstariji mađarski, najmlađi rusinski, dok je srpska migracija u ove krajeve započela pred kraj turske vladavine, stagnirala i bila malobrojna, da bi od 1918. g. počelo sustavno naseljavanje uglavnom na prostoru: Dalj - Markušica - Ostrovo s nakanama koje su tek danas jasne.

Danas Vukovarsko-srijemska županija svoju perspektivu gospodarskog razvoja, gradi na svojim prirodnim resursima: zemlji i šumama, te svom zemljopisnom položaju koji joj daje komparativne prednosti, jer će i ubuduće ona biti prirodna prometna poveznica istoka i zapada i spona gospodarske suradnje s okolnim zemljama.

"MEMORIJAL DVANAEST REDARSTVENIKA"

NARODNA KNJIŽNICA I ČITAONICA
Gundulićeva 6

Utorak, 26. travnja 1994.
19 sati

Narodna knjižnica i čitaonica organizirala je i pripremila poetsko-scensku večer "Švenov ratni dnevnik". Gost večeri je ŠVEN LASTA, književnik, glumac i dragovoljac domovinskog rata.

Razgovor sa gospodinom Švenom Lastom vodit će Grga Krajina, ravnatelj Narodne knjižnice a u programu sudjelovat će i učenici Glazbene škole iz Vinkovaca.

"MEMORIJAL DVANAEST REDARSTVENIKA"

GRADSKI MUZEJ VINKOVCI
Trg Republike 8

Četvrtak, 28. travnja 1994.
19 sati

Š U T E J

Otvorenje izložbe **MIROSLAVA ŠUTEJA**, akademskog slikara iz Zagreba.
U programu otvorenja sudjeluje Muška pjevačka grupa "LIPA" iz Vinkovaca.

MIROSLAV ŠUTEJ, rođen je 29. travnja 1936. god. u Dugoj Resi. Školovanje je započeo na školi primjenjene umjetnosti u Zagrebu nastavivši ga potom na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu, gdje je diplomirao u grafičkoj klasi profesora Marijana Detonija, 1961. god. Bio je suradnik majstorske radionice Krste Hegedušića (1961. - 1963.) a kao stipendist francuske Vlade boravio je 1964. god. u Parizu. Samostalno izlaže od 1962. god.

Priredio je oko 150 samostalnih izložbi.

Za svoj rad dobio je 60-tak nagrada.

Djela mu se nalaze u brojnim privatnim zbirkama, muzejima i galerijama u Europi, Americi i Aziji.

Sada je redovni profesor na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu.

Godine 1990. izabran je za člana - suradnika Hrvatske Akademije znanosti i umjetnosti.

"MEMORIJAL DVANAEST REDARSTVENIKA"

DVORANA KAZALIŠTA

Petak, 29. travnja 1994.

19 sati

SVEČANI KONCERT
UČENIKA GLAZBENE ŠKOLE
"JOSIP RUNJANIN" VINKOVCI

1. V. Lisinski: **PJESMA POSLIJE OBUKE**

- Dječji zbor "Različak"

Klavirska pratnja: Željka Berić, prof.

W. A. Mozart: **PROBA ZA KONCERT**

- Klavirska pratnja: Đurđica Zarić, V. raz.

J. S. Bach: **ACH GOTT, WIE MANCHES HERZLEID** (troglasje: A. Čelar)

- Dirigent: Vesna Komar

2. R. Matz: **LUTKA NA PLESU**

- Robert Bagarić, klavir, I raz.

3. R. Schumann: **MELODIJA**

- Ivan Crnjak, klavir, II raz.

4. F. Schubert: **PASTRVA**

- Ana Švagelj, II raz.

Tea Žakula, II raz.

klavir četveroručno

5. N. Coste: **BARBAROLA** - duo gitara

- Ivan Rimac, IV raz.

Ivan Kordić, V raz.

6. L. Bocherini: **MENUET** - trio gitara
 - Dinko Paleka, VI raz.
 - Ivan Rimac, IV raz.
 - Ivan Kordić, V raz.
7. Martinezi: **TRIO** - trio gitara
 - Tihana Pleš, II raz.
 - Kristina Matijević, IV raz.
 - Hrvoje Mihajlović, III raz.
8. D. Šostaković: **LJNA**
 - Ana Čopčić, klavir, IV raz.
9. L. Županović: **NARODNI PLEŠ**
 - Đurđica Zarić, klavir, V raz.
10. A. Rubinstein: **MELODIJA**
 - Marina Stanić, harmonika, V raz.
11. I. Rocher: **VESELA IGRA** - duo harmonika
 - Hrvoje Knežević, V raz.
 - Marina Stanić, V raz.
12. Crkvena šansona: **MIR, PRAVI MIR**
MOJA DOMOVINA
 - Dječji zbor "Različak"
 - Dirigent: Vesna Komar
13. A. Rubinstein: **MELODIJA**
 - Tamburaški orkestar
 - Dirigent: Đuro Zarić

"MEMORIJAL DVANAEST REDARSTVENIKA"

STADION "MLADOŠĆI"

Nedjelja, 1. svibnja 1994.

9 sati

CROSS DVANAEST REDARSTVENIKA

Atletski klub "Cibalia" Vinkovci posvetio je cross, učenika osnovnih i srednjih škola, vojnika i redarstvenika, uspomeni na poginule policajce, koji su pošli savjesno na svoj zadatak, a nikada se više nisu vratili...

Cross će se sastojati od dvanaest trka - svaka trka i pobjeda za jednog mladog čovjeka.

Atletika je najstarija športska grana kojom su se počeli baviti građani Vinkovaca a njezini su počeci vezani uz 1909. god. kada je prvo organizirano športsko atletsko društvo pripremilo natjecanje mladeži u skakanju (uvis i udalj), pa se može tvrditi da je atletika prva organizirana športska disciplina u našem gradu.

U razdoblju između dva svjetska rata, atletika, kao i ostale športske discipline, ostvaruje svoje zadatke u dva športska društva - "Cibalia" i "Sloga".

Š raznih natjecanja i državnih prvenstava, vinkovačka je mladež donosila značajna priznanja za postignute uspjehe.

1945. godine partijskom odlukom ukinuta su dotadašnja športska društva i osnovano je jedno športsko društvo "Dinamo" - u čijem su sastavu sva športska društva koja djeluju u gradu. Tijekom vremena pokazala se potreba za razdvajanjem sustavnijim radom, pa će i atletika doživjeti svoj procvat što će rezultirati velikim športskim dosegima pojedinih športaša kao što su Đurđa Reicher, višestruka prvakinja države i Balkana u trčanju na 1500 i 3000 m, Ivan Šebalj, prvak Hrvatske u bacanju diska.

Šedamdesetih godina javlja se moderna generacija športaša kao što su: Ivan Kelić, Zvonko Jurković, Marko Vidović, Miroslav Matančević, Josip Crnjak poznati hrvatski i slavonski rekorderi u svojim disciplinama.

Užasna mora rata i okupacije, samo je nakratko onemogućila jednoj generaciji darovitih športaša, da postigne veće uspjehe na polju atletike.

Među njima su: Merki, Džinić, I. i O. Čveniće.

Treba posebno istaći Mirjanu Šola, hrvatsku rekorderku u trčanju na 400 m.

U tijeku ove školske godine, počinje i sustavni rad s mladima u atletskoj školi koja broji 200 polaznika. Korijenje njezinog uspješnog rada treba tražiti u osnovnim i srednjim školama, među kojima se naročito ističu: Osnovna škola "Ivana Brlić Mažuranić", u Andrijaševcima i Osnovna škola "Ivan Mažuranić" Vinkovci, te Tehnička škola "Ruder Bošković" u Vinkovcima kao i nastavnici, djelatnici u tim školama.

Na svim trkama najčešće pobjeđuju njihovi učenici - i za očekivati je da će tako biti i na ovoj najsrčanijoj spomen - trci u čast dvanaest redarstvenika koji će ostati simboli i pobjednici najveće trke u povijesti Hrvatske, trke kojoj je start bio mrak, a cilj svjetlost, sloboda.

Njima u čast, u ovoj trci sudjeluje: 10 srednjih škola i 30 osnovnih škola, 25 klubova, 5 športaša iz Slavonije, 100 vojnika i 100 policajaca.

Uvjereni smo da će trka biti časna i poštena, uskađena s ciljem, a to je obilježavanje obljetnice smrti dvanaest hrabrih ratnika, koji su dali život za ovaj grad, za Slavoniju, za Hrvatsku, svoju napaćenu domovinu.

"MEMORIJAL DVANAEST REDARSTVENIKA"

ŠPORTSKA DVORANA "LAPOVCI"

Nedjelja, 1. svibnja 1994.

10 sati

ODBOJKAŠKI TURNIR

Odbojkaški klub "Zrinski-Vibrobeton" Nuštar, nastavljajući tradiciju održavanja turnira kvalitetnih klubova hrvatske odbojke, začetnik je ideje da se od 1993. god. odbojkaški turniri održavaju u spomen tragično preminulim redarstvenicima u Borovom selu.

Na prošlogodišnjem turniru sudjelovale su četiri ekipe:

- "ŽELJEZNIČAR" OSIJEK,
- "METAVAL" SISAK,
- "METALAC" OSIJEK,
- "ZRINSKI - VIBROBETON" NUŠTAR.

Pobjednik turnira bio je odbojkaški klub "Zrinski-Vibrobeton" Nuštar.

Sudionici ovogodišnjeg turnira su ekipe članice I odbojkaške lige:

- OK "KARLOVAC" KARLOVAC,
- OK "ELEKTRA" OSIJEK,
- OK "METAVAL" SISAK,
- OK "ZRINSKI-VIBROBETON" NUŠTAR.

Ovaj kvalitetan turnir započet će svečanim otvaranjem športskih natjecanja 1. svibnja 1994. god. na stadionu "Mladost" u Vinkovcima, u 9 sati.

Sam "Turnir" započinje u 10 i 11,30 sati u športskoj dvorani "Lapovci" polufinalnim utakmicama odbojkaških ekipa.

Finalne borbe turnira nastavljaju se u 16 i 17,30 sati.

Turnir završava dodjelom medalja, pehara i nagrada najboljoj ekipi i pojedincima.

"MEMORIJAL DVANAEST REDARSTVENIKA"

GRADSKO KAZALIŠTE

Ponedjeljak, 2. svibnja 1994.

10 sati

RECITAL: *"I sada idu..."*

Dadeset tisuća istrgnutih iz korijena"

Motto recitala *"I sada idu...Dvadeset tisuća istrgnutih iz korijena"* jesu stihovi Slavka Mihalića iz pjesme *"Progonstvo Iloka"*.

Kompoziciju recitala čine stihovi pjesnika i učenički zapisi, nastali u tijeku najtežih dana u životu njihovih zavičaja.

To su mala dječja ostvarenja nastala iz srca onih, kojima je rat zagorčao djetinjstvo.

O tome nam govore učenici Osnovne škole "Ivana Brlić Mažuranić" iz Andrijaševaca.

U programu sudjeluje i Muška pjevačka grupa *"Lipa"*.

Iz redova Policijske uprave Vinkovci, tijekom domovinskog rata poginulo je najviše policajaca. Nažalost, sa područja Županije Vukovarsko-srijemske uopće je najveći broj poginulih hrvatskih vojnika, civila, najveći broj nestalih, ranjenih i poginulih...

Pred nama je sveti zadatak, nastaviti aktivnosti, prvenstveno mirnim putem, radi vraćanja okupiranih teritorija, pomoći i skrbiti obitelji poginulih.

Obveza i dužnost nam je doći na grob naših policajaca, vojnika i svakog Hrvata koji počiva na grobljima naših gradova i sela privremeno okupiranih.

I naša tri redarstvenika i prijatelja, **Antun, Marinko i Mladen** koje smo u svibnju 1991. god. sahranili u **Nijemcima, Tovarniku i Novim Jankovcima** "čekaju" da se i na njihovom grobu zapali svijeća i položi cvijeće njihovih roditelja, supruga, djece i svih prijatelja.

Kao prethodnica povratka na stoljetna hrvatska ognjišta bit će opet
HRVATSKA POLICIJA.

SURADNICI NA BILTENU:

IVAN BUČAK,
ANA CVENIĆ,
DRAGUTIN CVENIĆ,
BRANKA DOMAĆINOVIĆ,
STJEPAN JOZIĆ,
IVAN KRIŽANAC,
JAKOB RIMAC,
STIPO RIMAC,
MARTINKA SUČIĆ,
ĐURĐA ŠIŠUL - REICHER,
RUDOLF TOMIĆ,
ZLATKO VIRC,
HEDA VOHALSKY.

